

MÅNDAGEN DEN 23 NOVEMBER 2009

ORDFÖRANDESKAP: JERZY BUZEK

Talman

(Sammanträdet öppnades kl. 17.05.)

1. Återupptagande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets session återupptagen efter avbrottet torsdagen den 12 november 2009.

2. Uttalande av talmannen

Talmannen. – Låt mig inledningsvis säga att jag innerligt hoppas att samarbetet med EU:s övriga institutioner för att genomföra Lissabonfördraget som träder i kraft om en vecka, ska löpa smidigt. Jag arbetar hela tiden med detta, och jag står i kontakt med både kommissionens ordförande och statsministern som företräder det svenska ordförandeskapet. Jag vill också upprepa att Europaparlamentet är redo att gå vidare med utfrågningarna av de tilltänkta kommissionsledamöterna. Vi står väl förberedda och jag har också informerat både rådet och kommissionen om detta.

***

Nästa vecka, den 1 december, är det världsaidsdagen. Det är viktigt att vi alltid minns offren för denna förskräckliga sjukdom, och inte bara den dagen. Genom att komma ihåg offren och vara medvetna om sjukdomen kan vi bidra till att minska antalet nya fall i framtiden.

***

Om två veckor, den 10 december, är det exakt 61 år sedan FN:s generalförsamlings antog den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna som en direkt följd av händelserna under andra världskriget. Förklaringen antogs enhälligt, och det kan vara värt att understryka det. Den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna kan anses vara FN:s första viktiga resultat till försvar för de mänskliga rättigheterna. Jag vill uppmärksamma er på detta viktiga datum, för detta område är ett av de viktigaste för Europaparlamentets arbete, och med all rätt. Vi bör alltid ha detta i åtanke.

3. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

4. Parlamentarisk immunitet: se protokollet

5. Utskottens och delegationernas sammansättning: se protokollet

6. Undertecknande av rättsakter som antagits genom medbeslutandeförfarandet: se protokollet

7. Meddelande om rådets gemensamma ståndpunkter: se protokollet

8. Inkomna dokument: se protokollet

9. Muntliga frågor och skriftliga förklaringar (ingivande): se protokollet

10. Framställningar: se protokollet

11. Kommissionens åtgärder till följd av parlamentets åtgärder och resolutioner: se protokollet

12. Anslagsöverföringar: se protokollet

13. Arbetsplan: se protokollet

14. Anföranden på en minut om frågor av politisk vikt

Talmannen. – Nästa punkt är anföranden på en minut om frågor av politisk vikt.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Mina damer och herrar! Jag vill påminna om stadgan om de grundläggande rättigheterna i Lissabonfördraget och vad den säger om personer med funktionshinder. Europeiska rådet arbetar just nu med ett nytt förslag till antidiskriminationsförordning och jag skulle vilja lyfta fram tre aspekter. För det första: enligt stadgan får ingen diskrimineras, varken direkt eller indirekt, på grund av att de har ett barn eller en familjemedlem med funktionshinder. För det andra kan försäkringsgivare från och med nu inte vägra teckna en försäkring för att någon har en genetisk störning eller ett genetiskt funktionshinder. För det tredje läggs det i de rättigheter som förs fram av Europeiska unionens institutioner och av kristdemokraterna stor vikt vid att man respekterar livskvaliteten för personer med funktionshinder. Jag vill uppmärksamma mina kolleger på samtliga dessa punkter, eftersom jag vill be er stödja inrättandet av tvärgruppen Funktionshinder i veckan som kommer.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Herr talman! Europeiska unionen, där en medborgare av sju tillhör en nationell minoritet, kan vara stolt över de omfattande garantierna för deras rättigheter. Här kan det vara värt att understryka betydelsen av EU:s motto "enhet genom mångfald". Alla vi i parlamentet vet att kännetecknet på en verklig demokrati är hur man behandlar minoriteterna. Lissabonfördraget innehåller en otvetydig skyldighet att respektera rättigheterna för människor som tillhör minoriteter. Enligt stadgan om de grundläggande rättigheterna är all diskriminering på grund av etniskt ursprung eller för att man tillhör en nationell minoritet förbjuden.

Dessvärre finns det fortfarande länder i EU där utvecklingen går mot total assimilering och totalt berövande av minoriteternas nationella identitet genom en medveten politik, trots att de länderna antagit internationella rättsliga skyldigheter inom detta område. Litauen, för det är det landet jag tänker på, har i över 20 år diskriminerat sina medborgare på olika områden. Detta har inte bara gjorts planmässigt, utan åtgärderna har till och med intensifierats sedan landet blev medlem av EU-medlem. Den litauiska författningsdomstolens beslut att polska efternamn enbart får stavas på litauiska är ett exempel.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Herr talman! Den 14 oktober offentliggjorde kommissionen sin årliga utvidgningsstrategi. I dokumentet gör kommissionen en utvärdering av de framsteg som gjorts av länderna på västra Balkan och Turkiet i en tid av världsekonomisk kris, och de viktigaste problemen som dessa länder kommer att behöva ta itu med inom den närmaste framtiden.

I mitt korta anförande, och i egenskap av ledamot av Europaparlamentets delegation till den gemensamma parlamentariska kommittén EU-Turkiet, vill jag uppmana Turkiet att fortsätta de insatser som landet gjort för att genomföra reformer som syftar till en fullständig demokratisering av landet och en snabb lösning av konflikterna med grannländerna. Anslutningsförhandlingarna har kommit långt. Nu måste Turkiet göra ännu större ansträngningar för att uppfylla medlemskapskriterierna. Möjligheterna till EU-medlemskap borde uppmuntra till en förstärkning av demokratin, iakttagande av de mänskliga rättigheterna och till en ytterligare modernisering av landet, så att det lever upp till de normer som gäller i Europeiska unionen.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Var sjätte sekund dör ett barn av hunger någonstans i världen, och antalet människor som lider av undernäring har just uppnått en miljard.

Denna mycket allvarliga situation fördömdes under G20-mötet i Pittsburgh i september. Vid toppmötet meddelades att man skulle bidra med 20 miljarder US-dollar för att utveckla jordbruket i utvecklingsländerna. Samma sak sades för övrigt under G8-mötet i LAquila.

Men under världstoppmötet om livsmedelssäkerhet den 16 november i Rom som anordnades av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) var situationen en helt annan: sedan praktiskt taget samtliga G8-ledare sagt nej slutade mötet inte med att man ratificerade de åtgärder som tidigare meddelats. Det är därför knappast förvånande att texten som består av ett fyrtiotal artiklar inte innehåller några exakta siffror, inte ens de 44 miljarder US-dollar som enligt FAO behövs varje år för att stödja jordbruket i de fattigaste länderna.

De som författat slutförklaringen har bara kommit med tomma ord när det gäller de löften som gavs av G8-medlemmarna, dvs. de länder som deltog i L'Aquila, i denna fråga. Jag beklagar därför verkligen detta dubbla budskap och ifrågasätter om G20 kommer att kunna genomföra dessa åtgärder. Som den berömde franske komikern Pierre Dac brukade säga: "Det krävs ett oändligt tålamod för att vänta i evighet på något som aldrig kommer".

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Herr talman! Läget i Västsahara är mycket allvarligt. Varningarna från Observatoriet för mänskliga rättigheter i Asturien, min egen region, och från många andra organisationer, förtjänar att tas på allvar. Sju fångar väntar för närvarande på att ställas inför krigsrätt för att ha besökt sina familjer i Tindouf. Det finns politiska fångar, det förekommer tortyr, människor har försvunnit och en fredlig hjälte och kandidat till Sacharovpriset, Aminatou Haidar, Saharas Gandhi, har utvisats av territoriets ockupationsmakt. Detta saknar motstycke enligt internationell rätt.

Fru Malmström, ledamöter av kommissionen, rådets ordförandeskap! Europeiska unionen borde engagera sig i att stödja denna starkt förtryckta befolkning. På 20-årsdagen av Berlinmurens fall finns det en annan mur mycket nära oss som fungerar som en spärr för friheten.

Lyssna på Aminatou Haidar! Rädda hennes liv!

Carl Haglund (ALDE). - Herr talman! De senaste veckorna har vi återigen fått ta del av rapporter om hur dåligt Östersjön mår. Därför kan jag inte låta bli att säga några ord också här i dag. Det vill jag göra också med anledning av att vi hade förlikning mellan rådet och parlamentet förra veckan om budgeten för 2010. Budgeten inkluderar de 20 miljoner euro för Östersjöstrategin som parlamentet har velat lägga till, vilket är glädjande.

Därför vill jag nu passa på när kommissionen är närvarande att påminna om att det behövs en rättslig grund för Östersjöstrategin för att vi faktiskt ska kunna tillämpa detta och för att de medel som nu har reserverats faktiskt ska komma till användning. Som redan nämnts tyder de senaste veckornas rapporter på att vi har bråttom. Det måste ske olika saker – och snabbt. Därför hoppas jag att vi alla kavlar upp ärmarna och börjar göra något riktigt snart. Det kräver aktivitet inte bara från vår egen sida utan även från kommissionen och rådet och dem som är berörda.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Herr talman! I torsdags var jag i Tunis för att lyssna på rättegången mot poeten och författaren Taoufik Ben Brik, som står åtalad enligt dunkla sedvanerättsliga anklagelser som inte lurar någon. Sedan "valet" i Tunisien som genomfördes den 25 oktober har människorättsförsvarare utsatts för våld och trakasserier i en omfattning som jag aldrig tidigare sett, trots att jag känner till landet väl.

Den 25 oktober insåg president Ben Ali utan tvekan omfattningen av det tunisiska folkets avsky för sina ledare. Och ambassaderna och Europeiska kommissionen, som dessvärre inte har politiskt visum för att kunna besöka denna typ av rättegångar, har uppvisat en allmän brist på intresse för det som håller på att hända.

Jag anser att vi måste vara mycket tydliga i dag. Vi har inte uppfyllt vår rättsliga skyldighet att komma till undsättning. Vad är det som har hindrat ambassaderna och kommissionen från att ställa Ben Ali till svars för sina handlingar, som totalt strider mot åtagandena i våra bindande och ömsesidiga åtaganden med Tunisien?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Det handelsavtal som undertecknades den 4 november mellan Europeiska unionen och Israel och som syftar till att avreglera handeln med jordbruksprodukter, förädlade jordbruksprodukter, fisk och fiskeriprodukter, är oacceptabelt av flera skäl som jag vill redovisa här.

För det första är det knutet till en nyliberal politik som förvärrar den nuvarande ekonomiska och sociala krisen, framför allt inom jordbruk och fiske. Detta blir dock särskilt allvarligt när en sådan politik genomförs i ett avtal med ett land som kränker internationell rätt och det palestinska folkets mest grundläggande rättigheter, ett land som inte respekterar sina skyldigheter enligt färdplanen för fred, håller Gaza belägrat, bygger fler bosättningar, fortsätter att bygga muren och utvisar palestinier från Jerusalem. Detta är ett land som fortsätter att trappa upp kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och internationell humanitär rätt.

Vi fördömer undertecknandet av detta avtal som kommer att omfatta handel med produkter från de israeliska bosättningarna på palestinska territorier, vilket understryker EU:s entydiga och oacceptabla delaktighet i de allvarliga kränkningar från Israels sida som jag just beskrivit.

Vi vill här uttrycka vår fullständiga solidaritet med palestinierna och hävda deras rätt att bygga en fri, självständig och suverän stat.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Herr talman! Exilryssen Pavel Stroilov offentliggjorde nyligen avslöjanden om samarbetet mellan det brittiska Labourpartiet och Sovjetunionen under kalla kriget.

Enligt dokument i sovjetiska arkiv ska Neil Kinnock som ledare för oppositionen ha kontaktat Michail Gorbatsjov på 1980-talet via hemliga sändebud för att se hur Kreml tänkte reagera om Labourregeringen stoppade genomförandet av kärnvapenprogrammet Trident. Om den rapport som lämnades till Michail Gorbatsjov är sann, betyder det att Lord Kinnock tog kontakt med en av Storbritanniens fiender för att få ett godkännande för sitt partis försvarspolitik och, om han blev vald, Storbritanniens försvarspolitik.

Stämmer rapporten är Lord Kinnock skyldig till förräderi. De dokument som nu finns tillgängliga måste granskas på högsta tänkbara nivå av de brittiska myndigheterna och Lord Kinnock måste få en chans att kommentera de sovjetiska bevisen.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Det är ett trist faktum att man fortfarande i dag kan hindra nästa fas i integrationsprocessen genom att kollektivt beröva minoriteter deras rösträtt. Jag vill tacka presidenten för det han gjorde i dag för att återställa ordningen i Slovakien. Språklagen är bara ett sådant tråkigt kapitel. Fallet Tjeckien är ett annat exempel. Den tjeckiska statschefen måste även utan Lissabonfördraget känna till att Benešdekreten kom till genom att man genomdrev principen om kollektiv skuld. Dekreten blir inte olagliga i och med att stadgan om de grundläggande rättigheterna genomförs. De strider i själva verket fortfarande mot minst sex olika europeiska dokument. Vi litar på att Lissabonfördragets och EU:s framsteg kommer att leda till att minoriteternas rättigheter skyddas i enlighet med den gängse EU-normen att garantera kulturell självständighet, inte att man återupplivar idén från andra världskriget om att kollektivt beröva en minoritet rösträtt.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Den 20 november var det exakt 20 år sedan FN antog konventionen om barnets rättigheter.

Samma dag tillsattes också tvärgruppen om familjefrågor och skydd av barn. För att klara de utmaningar som EU står inför – till exempel demografiska förändringar, balansen mellan arbete och fritid, omsorgen om personer som behöver hjälp, social integration, bekämpandet av fattigdom bland familjer och barn och en politik för solidaritet mellan generationerna – krävs de expertkunskaper som finns i familjeorganisationer som ägnar sig åt att skydda barnens intressen.

I konventionen om barnets rättigheter sägs det att barnen behöver växa upp i en familjemiljö grundad på lycka, kärlek och förståelse för att personligheten ska utvecklas harmoniskt. Tvärgruppen om familjefrågor och skydd av barn är en plattform i parlamentet för de många olika åsikter som finns hos ledamöterna från samtliga politiska grupper. Jag uppmanar alla ledamöter att stödja denna grupp i sina politiska partier. På så vis gör de det möjligt för parlamentet att fortsätta spela en viktig och nyttig roll.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Situationen för den rumänska minoriteten i Italien väcker allt större oro. Hela Europa vet redan hur man har försökt att lägga skulden på en hel grupp av människor för kriminella handlingar som begåtts av några få individer. Rumänerna ställs dagligen inför allt större problem, förutom växande hot och rädsla.

Låt mig nämna bara ett par exempel. Nyligen rapporterade pressen om ett uppenbart fall av diskriminering. Chefen för ett italienskt företag som tillhandahåller tjänster inom telefon, kabel och Internet uppmanade sina anställda att inte underteckna avtal med rumänska medborgare. I ett annat exempel skadades ett barn som var av rumänsk nationalitet och av romskt ursprung, men inget av sjukhusen i staden Messina ville ta in honom. Han dog på vägen till Catania. Detta är bara ett par konkreta incidenter. Men rumänerna i Italien ställs inför liknande diskriminering nästan varje dag.

Jag anser att den italienska regeringen måste få en tydlig signal på EU-nivå om att upphöra med diskrimineringen av rumänska invandrare.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Herr talman! Jag tänkte tala om betydelsen av EU:s strukturfonder för regioner som Wales efter 2013, men jag måste svara på Gerard Battens kommentarer om en framstående brittisk politiker och före detta ledamot av kommissionen. Att anklaga en sådan person för förräderi är, för att uttrycka det milt, ett utomparlamentariskt språkbruk, och han borde verkligen skämmas. Jag vill uppmana honom att ta tillbaka sina påståenden. Om han inte gör det tycker jag att ni, herr talman, borde uppmana honom att göra det.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Här i parlamentet kommer vi snart att få tillfälle att lyssna till kandidaten till posten som hög representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

Det blir också ett test för oss och ett tecken på det inflytande som EU kan utöva på fredsprocessen i Mellanöstern. Det kommer också att besvara frågan om Europeiska unionen över huvud taget kan spela en aktiv roll för att lösa dessa problem. Vi har hittills inte gjort några stora framsteg och vår kollega som talade tidigare beskrev detta faktum i detalj.

De senaste dagarna har den onda våldsspiralen i Mellanöstern fortsatt. Först sköt terrorister från Hamas raketer, sedan svarade Israel på ett oproportionerligt sätt, och än en gång är det svårt att avgöra vilka som är civila och militära offer.

Vi får inte för ett ögonblick slappna av i våra insatser att stödja fredsprocessen i Mellanöstern.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Herr talman! Soldater från Storbritannien och många andra europeiska länder kämpar och dör i Afghanistan. Skälet sägs vara att vi ska hålla vårt land säkert genom att förhindra att al-Qaida återkommer, skydda demokratin, bekämpa narkotikahandeln, stödja Pakistan eller skydda kvinnornas rättigheter. Men jag övertygas inte längre av någon av dessa förklaringar. Det finns ingen tydlig politisk strategi och jag vet inte vad det är meningen att vi ska uppnå med att våra soldater dör. I stället för att ge oss mer säkerhet är jag rädd för att vår närvaro ökar riskerna och gör det möjligt för islamistiska terrorister att beskriva oss som utländska ockupationstrupper som stöder en regering av krigsherrar och knarkkungar i ett inbördeskrig. Våra handlingar främjar tillväxten av radikala, västfientliga islamiska idéer. Vi behöver en diplomatisk strategi. Vi måste tala med talibanerna, främja förlikning och försöka bredda den nuvarande regeringens sammansättning. Och vi måste vara beredda att dra tillbaka våra soldater från afghansk mark.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Herr talman! Som ni vet ingick den belgiska staten ett avtal med GDF Suez i oktober 2009. Enligt avtalet förlängs och konsolideras det monopol som GDF Suez har till 2025. Detta strider helt mot avregleringspolitiken. Det är också ett beslut som kommer att bekräfta kärnenergens monopolställning och göra planerna på förnybara energiformer med tillhörande arbetstillfällen betydligt svårare att förverkliga.

När vi får höra att tillsynsmyndigheten, i stället för att vara oberoende, i slutändan kommer att överlämna marknadsövervakningen och prissättningen till en kommitté där GDF Suez kommer att vara företrätt, så blir jag verkligen orolig. Jag hoppas kommissionen tänker reagera på detta och fördöma en situation där en av domarna är den som ska dömas och den som ska övervakas är en av övervakarna.

Jag hoppas därför att kommissionen reagerar, framför allt nu inför toppmötet i Köpenhamn, där energifrågorna, framför allt frågan om förnybara energiformer, naturligtvis kommer att vara centrala. Jag hoppas kommissionen ser till att Belgien inte får uppleva en *pax electrica*, vars huvudsyfte är att stärka det monopol som innehas av Electrabel GDF Suez.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Herr talman! I morgon kommer tiotusentals anställda i den offentliga sektorn att gå ut i en nationell strejk. Lågavlönade tjänstemän, sjuksköterskor, lärare och kommunalanställda har tröttnat på att göras till syndabockar för krisen på Irland och världskapitalismen och att tvingas betala för den krisen, som de inte är skyldiga till.

Jag vill att Europaparlamentet ska sända en stark signal om stöd till de arbetare som strejkar i morgon. Den sittande irländska regeringen har inget demokratiskt mandat för sitt hårdhänta nedskärningsprogram. Jag uppmanar arbetarna på Irland att utöka sin aktion för att få bort denna odemokratiska regering och tvinga fram allmänna val där folket kan bestämma.

Rådet och kommissionen är också skyldiga till att ha krävt hårda nedskärningar på Irland. Dessa institutioner har om möjligt ännu mindre trovärdighet den här veckan efter ytterligare en cynisk uppgörelse mellan EPP och S&D om ordförandeskapet och för att ha utsett en dam som aldrig valts till en offentlig församling till hög representant för utrikes frågor, en dam som fick sitt nya ämbete genom att ha placerats i en kammare av feodala fossil, eftersom hon är en av det brittiska Labourpartiets favoriter.

Tydligen måste Europas arbetare resa sig och kämpa på egen hand, snarare än att lita på den nyliberala majoriteten i parlamentet.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Herr talman! Var sjunde person i Europa tillhör en etnisk minoritet. Trots detta prioriteras inte skyddet av ursprungsbefolkningarnas minoriteter i EU. Samtidigt som Bryssel aldrig tröttnar på att ta bort alla möjliga befogenheter från medlemsstaterna, har kommissionen, som säger att den

inte vill lägga sig i inrikesfrågor, förklarat att konflikter mellan minoriteter är en fråga för de berörda staterna. Det finns ingen enhetlig strategi i EU. Internationella lagar tillämpas på helt olika sätt i olika stater.

Frankrike erkänner till exempel inga etniska minoriteter och i Slovenien bryter AVNOJ-besluten fortfarande mot internationell rätt. I Österrike har å andra sidan den slovenska minoriteten alla förutsättningar för att kunna utvecklas. Dessa uppenbara skillnader visar på behovet av en EU-lag om etniska grupper. Om vi vill skydda den etniska mångfald som har utvecklats i Europa under historiens gång måste vi utarbeta en internationellt bindande EU-lagstiftning om etniska grupper som omfattar ursprungsbefolkningarna. Detta kunde vara en möjlighet för EU att bevisa att skyddet av den nationella mångfalden inom Europa inte bara är tomma ord.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Herr talman! Under ceremonierna den 9 november i år i Berlin på 20-årsdagen av Berlinmurens fall firades Tysklands återförening. Ceremonierna visade också att Central- och Östeuropa valt en utveckling mot frihet och demokrati för att få slut på uppdelningen av Europa, och inte bara av Tyskland.

Berlinmurens fall innebar slutet på den vägen, men omdaningsprocessen i Central- och Östeuropa började med händelser på den polska kusten och bildandet av Solidaritet under ledning av Lech Wałęsa i augusti 1980. Låt oss också minnas demonstrationerna för frihet i Ungern 1956 och juniprotesterna i Poznań, händelserna i Tjeckoslovakien 1968 och de stupade varvsarbetarna i Gdańsk 1970.

Många personer var engagerade i oppositionen i olika länder, och de kämpade för frihet och ära. Några av dem gav sina liv. Låt oss ära och hedra dem. Låt oss också minnas de politiker som visade prov på stor framsynthet och beslutsamhet för att bygga upp frihet, demokrati och marknadsekonomi.

Talmannen. – Mina damer och herrar! Jag avbryter anförandena på en minut om frågor av politisk vikt för att lämna ett meddelande.

15. Föredragningslista

Talmannen. – David Martins flyg har blivit försenat. Jag vill därför be parlamentet godkänna att hans betänkande om anpassning av Europaparlamentets arbetsordning, som är mycket viktigt för oss, ska behandlas som sista punkt i dag på eftermiddagen. Detta är en förändring av föredragningslistan, snarare än innehållet i vårt sammanträde. Det skulle verkligen vara bra om vi kunde komma överens om att göra den ändringen, eftersom föredraganden bör vara närvarande under diskussionen.

Eftersom detta formellt sett är en ändring av föredragningslistan måste jag begära parlamentets medgivande, som jag hoppas jag ska få.

(Parlamentet godkände förslaget.)

16. Anföranden på en minut om frågor av politisk vikt (fortsättning)

Talmannen. – Vi fortsätter nu med anförandena på en minut om frågor av politisk vikt.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Herr talman! I dessa tider av klimatförändring och global uppvärmning är det en sak som står klar: vi måste minska utsläppen av växthusgaser och vi måste spara energi. EU försöker redan visa vägen inom detta område, ibland med mer framgång, ibland med mindre. Ibland förekommer det dessutom uppenbara försök att kasta ut barnet med badvattnet, som det så kallade ekodesigndirektivet.

I min valkrets finns det ett mycket framgångsrikt företag vid namn Austria Email AG, som tillverkar elektriska varmvattenberedare. Detta är speciellt praktiskt och användbart i Österrike, eftersom majoriteten av vår elektricitet kommer från vattenkraft och alltså är mycket miljövänlig.

Nu verkar det som om dessa varmvattenberedare kommer att förbjudas i framtiden till följd av ekodesigndirektivet, och i stället kommer folk att tvingas att använda gaseldade värmeaggregat eller gasspisar, vilket inte verkar särskilt förnuftigt, eftersom de är betydligt mindre miljövänliga än dessa elektriska varmvattenberedare. Dessutom är just nu 400 arbetstillfällen i riskzonen i Österrike.

Detta är inte vad vi försöker uppnå. Det är en negativ utveckling. Om vi ska skydda miljön måste vi väl vidta åtgärder som är rimliga, nyttiga och framför allt lämpliga? Hur som helst bör vi inte riskera arbetstillfällen för en produkt som verkligen inte verkar förnuftig.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Herr talman! För oss är *Euronews* ett fantastiskt fönster mot världen. Det är en kanal som jag verkligen tycker om, men jag undrar ofta över innehållet i dess reklam.

När jag slog på min tv i morse såg jag en annons för Makedonien. Och vad kunde jag läsa? "Ett skatteparadis för företag, genomsnittlig lön 370 euro, 10 procent inkomstskatt" etc.

Om det är på det här sättet Makedonien tänker utforma sin ansökan om medlemskap i Europeiska unionen, och om jag frågar människorna i min region om de vill att Makedonien ska bli medlem av EU, så kan jag garantera er att det inte kommer att gå. Kan vi fortfarande tillåta att sådana reklaminslag utgör fönstret mot ett socialt Europa vid en tidpunkt när vi diskuterar skatteflykt och kamp mot social dumpning i EU? Det tycker inte jag.

Jag brukade också undra över en annons för Iran. Vid en tidpunkt när Iran utförde offentlig stening brukade vi tillåta reklam för detta himmelska land.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Herr talman! Vi har alla hört talas om översvämningen på Irland under veckoslutet. Betydande skador drabbade många hem, företag, bondgårdar, vägar och vattensystem. Även om det är alldeles för tidigt att göra exakta beräkningar, kan kostnaderna för återställningen uppgå till 500 miljoner euro. Men att vidta lämpliga åtgärder för att hantera denna typ av översvämningar och se till att de aldrig inträffar igen kan kosta miljarder.

Det verkar som om Europeiska solidaritetsfonden kan vara för liten för att hantera denna situation. Jag hoppas emellertid fortfarande att man kommer att godkänna en ansökan. Om inte föreslår jag att man lämnar in en regional ansökan, som skulle kunna godkännas eftersom landets norra, västra och södra delar har drabbats. Många personer i min europeiska valkrets, som omfattar grevskapen Galway, Mayo, Clare, Leitrim och Roscommon, har drabbats av den otäcka översvämning som ägt rum, tillsammans med södra Irland. Jag vädjar till kommissionen om snabbt och praktiskt stöd.

(GA) Herr talman! Jag vill tacka för att jag fick möjlighet att ta upp denna viktiga fråga om översvämningarna som inträffade i mitt land.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) När orkanen Ida passerade El Salvador den 6–8 november orsakade den en tragedi med cirka 200 dödsfall och minst 18 saknade, 15 000 hemlösa, 80 skadade skolor och ödeläggelse av skördar och viktig infrastruktur som vägar, elnät, vattenförsörjning, kommunikationer och sjukhus.

Med tanke på att El Salvador är ett av de länder som är hårdast drabbat av ekonomiska och sociala problem i Centralamerika är det viktigt att Europeiska unionen erbjuder ett massivt stöd för att ta itu med det sociala kaoset i spåren av denna naturkatastrof. El Salvador är mycket sårbart för sådana naturkatastrofer och enligt regeringen kommer det att krävas över en miljard euro för att landet ska kunna återställa det som skadats och genomföra en plan för uppbyggnad och riskbegränsning. Därför vill den salvadoranska regeringen att EU avsätter extraordinära medel och ändrar inriktningen på de medel som är tillgängliga från EU.

Detta är deras vädjan, herr talman. Vi begär att den förmedlas till kommissionen och rådet.

James Nicholson (ECR). – (EN) Herr talman! Allvarliga problem i samband med äganderätsfrågor leder fortfarande till stress, finansiell ruin och allmänna bekymmer för många medborgare i Europeiska unionen som har investerat i fastigheter i länder som Spanien, Bulgarien och Turkiet. Detta trots de gemensamma ansträngningarna från många av Europaparlamentets ledamöter som arbetar för sina väljares räkning och trots parlamentets grundliga undersökning av frågan, som ledde fram till det väl mottagna Aukenbetänkandet i mars 2009 som vi alla känner till.

Jag har fått klagomål från många av mina väljare som rör problem i samband med fastighetsaffärer i alla dessa länder. Oräknliga människor har försatts i situationer där komplicerade zonbestämmelser och urbaniseringsplaner har gjort att deras fastigheter har exproprierats utan ersättning.

Det är mycket oroväckande att inga kraftigare åtgärder har vidtagits av EU för att försöka lösa problemet, trots den överväldigande enigheten om att detta kränker EU-medborgarnas grundläggande rättigheter. Den rättsliga och moraliska grunden för dessa åtgärder är i bästa fall osäker. I värsta fall avslöjar de en korruperad strategi för stadsutvecklingen.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Herr talman! Jag vill instämma i mina kollegers oro över skillnaden mellan framstegsrapporten om Turkiet på vägen mot ett medlemskap i Europeiska unionen och en artikel

som offentliggjordes nyligen i Wall Street Journal Europe. Enligt artikeln bekräftade Turkiets premiärminister under en resa till Iran nyligen att Irans kärnenergiprogram, med hans egna ord, enbart har ett fredligt och filantropiskt syfte. Därmed stöder han Irans ståndpunkt. Även Turkiets allmänna uppträdande, till exempel den 8–9 november när Sudans president besökte Istanbul, visar att denna skillnad är på väg att skapa allvarliga problem. Därför skulle jag vara mycket tacksam om mina kolleger kunde ta till sig de här synpunkterna.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Herr talman! Europeiska unionen ser gärna sig själv som en demokratisk union av 27 demokratiska stater, men vi måste se till verkligheten. För bara ett par år sedan förbjöd den belgiska regeringen ett av de största politiska partierna. I Tyskland gjorde man ungefär samtidigt ett misslyckat försök att förbjuda ett parti på grundval av anklagelser från statliga funktionärer. I Ungern attackeras oppositionspartier fysiskt av staten, medlemmarna arresteras och torteras. I Storbritannien genomför en våldsam milis, understödd av det styrande partiet och oppositionsledaren, våldsamma och i vissa fall väpnade attacker mot motståndare.

Det finns begränsningar av den fredliga yttrandefriheten i praktiskt taget samtliga EU-länder. Europeiska unionen ligger i själva verket långt framme när det gäller försöken att lagstifta mot olika sinnestillstånd, olika "fobier" som det brukar heta.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Herr talman! Mot bakgrund av förhandlingarna om ett avtal om återsändande av olagliga invandrare mellan Europeiska unionen och Turkiet vill jag gärna påpeka att vi behöver ett löfte från Turkiet om att landet kommer att samarbeta för att få bort den olagliga invandringen. Jag vill påminna parlamentet om att 76,5 procent av alla arresteringar av olagliga invandrare på gränsen till EU sker längs den grekiska gränsen. Jag vet att man har nått betydande framgångar i de fall där tredjeländer har samarbetat, exemplen är Italien och Libyen samt Spanien och Mauretanien. Därför behövs det framsteg i avtalen om återsändande. Turkiet måste samarbeta med Frontex, med de grekiska myndigheterna och med myndigheterna i EU.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Herr talman! Delegationen från EU är den enda internationella grupp som övervakar genomförandet av avtalen från augusti och september mellan Ryssland och Georgien. Catherine Ashton bör nu göra helt klart för ryssarna att de måste garantera EU-delegationens tillträde till de separatistiska georgiska territorierna utan ytterligare dröjsmål.

I dag anlände ett franskt helikopterfartyg av typen Mistral till Sankt Petersburg. Att sälja detta moderna krigsfartyg till Ryssland är detsamma som att belöna Kreml för invasionen i Georgien förra året. Enligt chefen för den ryska flottan skulle denna typ av fartyg ha gjort det möjligt för den ryska flottan i augusti 2008 att genomföra sitt uppdrag på 40 minuter i stället för 26 timmar. I så fall skulle president Nicolas Sarkozy inte haft tid att förhindra att herr Putin ockuperade Georgiens huvudstad.

Att förse den ryska flottan med den senaste Nato-tekniken innebär att man tar ansvar för att uppmuntra hökarna i Kreml att genomföra sina militära övningsplaner från september.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Herr talman! Samtidigt som vi träffas här i Strasbourg står halva befolkningen i staden Cork, i min valkrets Munster, utan vatten i sina hem. Och detta är 2009!

University College Cork tvingades stänga under en hel vecka och många studenter i mitt Alma Mater blev i praktiken hemlösa. Butiksägare, husägare och bönder drabbades av räkningar som uppgick till hundratals miljoner euro efter de värsta översvämningarna i mannaminne i framför allt Cork, Tipperary, Limerick och Galway.

Efter de förödande översvämningarna i Centraleuropa 2002 inrättade EU en solidaritetsfond för att hjälpa medlemsstater som har drabbats av naturkatastrofer till följd av sådana översvämningar. Senast var det våra kolleger i nordöstra Rumänien som fick ta emot sådant stöd. Enligt reglerna kan dessa bidrag användas under vissa omständigheter när det förekommer extraordinära regionala katastrofer.

Jag vill nu uppmana ordförande José Manuel Barroso och kommissionsledamot Jerzy Samecki att godkänna Irlands eventuella ansökningar om bidrag från denna fond. Framför allt vill jag uppmana den irländska regeringen att skyndsamt kontakta kommissionen för att lämna in en ansökan. Det är oerhört viktigt att EU och parlamentet sträcker ut en hjälpande hand till de olika kommuner i Irland som har drabbats av fruktansvärda skador.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) I norra Ungern har tiotusentals människor kommit över gränsen från Slovakien för att arbeta, medan tusentals människor har flyttat och numera bor i norra delen av Ungern,

i Rajka och andra byar. Tack vare den fantastiska infrastrukturen och Schengenavtalet kan de arbeta i Slovakien och vara bosatta i Ungern. Detta är ett utmärkt exempel på fördelarna med Europeiska unionen.

Enligt undersökningar som gjorts känner sig de slovakier som bor i Ungern hemma i sina nyvalda omgivningar. De lokala myndigheterna funderar nu på att starta slovakiskspråkliga daghem och skolor, trots att det inte gäller ungerska medborgare. Tvåspråkigheten är en viktig tillgång i Ungern.

I Slovakien är processen den motsatta. Där utsätts den ungerska etniska gruppen som har bott där i tusentals år för allvarlig diskriminering vad gäller språkrättigheter. Ungerska betraktas som ett andra klassens språk, underordnat det officiella språket. Detta är en skam för hela EU!

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill uppmärksamma parlamentet på reglerna om bolagsöverlåtelser i direktiv 2001/23/EG.

Jag säger detta eftersom Eutelia S.p.A., ett italienskt företag inom telekommunikations- och informationsteknik, räknar ett antal mycket viktiga företag bland sina kunder, men inte bara företag: Eutelia erbjuder också sina tjänster åt italienska riksbanken, deputeradekammaren och italienska senaten. Företaget är också inblandat i Schengenprojektet, så det hanterar strikt konfidentiella uppgifter.

I maj 2009 avyttrade Eutelia praktiskt taget hela sina IT-avdelning och överförde den till sitt dotterbolag Agile, som bara förfogar över 96 000 euro för att betala sina 2 000 anställda. I oktober 2009 fick 1 192 personer besked om att de var övertaliga. Dessa personer är fortfarande anställda, trots att de har varslats. Det löjliga är sedan att den regel som jag nämnde nyss innehåller särskilda krav på entreprenöranda hos den som förvärvar delar av verksamheter ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Jag tar bestämt avstånd från de åtgärder som Tyskland vidtar för att deportera romer och andra minoriteter till Kosovo. Snart ska cirka 2 500 personer deporteras per år. Dessa åtgärder berör direkt 10 000 romer, men även egypter och ashkalier.

Många av dessa personer har i över ett decennium varit bosatta i Tyskland där de har funnit skydd från bortdrivning, förföljelse och våld. Man börjar också deportera människor från Österrike, Belgien, Ungern och Frankrike. Jag motsätter mig dessa deportationer på grund av att minoriteternas situation i Kosovo, framför allt romernas, är outhärdlig. Arbetslösheten i denna grupp ligger på nästan 100 procent och i Kosovo finns det inga möjligheter att ge dessa människor anständiga bostäder. Deras framtidsutsikter är antingen att leva i ett läger eller i det blyförgiftade Mitrovica. Slutligen vill jag också vädja till det ansvar som Tyskland har, på grund av sin historia, för offren för andra världskriget, inklusive romerna och sinterna som systematiskt förföljdes och mördades. Ett visst mått av ansvarstagande krävs också i detta fall ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Nuno Melo (PPE). – (PT) Jag vill bara varna för farorna med en sjukdom som hotar barrträden i Europeiska unionen, nämligen tallvedsnematod, som uppkom i Amerika. Den har påträffats i Sétubalregionen i Portugal, och har redan spritt sig till andra delar av Portugal och Spanien. Det enda effektiva sättet att bekämpa sjukdomen är att avverka eller bränna träden.

Det kan vara värt att påpeka att skog täcker 38 procent av det portugisiska territoriet och utgör hem för 400 000 markägare. Skogen svarar för 14 procent av näringslivets BNP, 9 procent av industriarbetena och 12 procent av exporten. I slutändan är skogarna i Europeiska unionen i riskzonen. Det är därför jag påpekar detta och det är därför nödvändigt att utarbeta en nödplan för att förhindra att sjukdomen, som hittills är begränsad till den iberiska halvön, sprider sig i övriga EU.

En nödplan måste också finansieras i en sådan omfattning att vi kan bli av med problemet, som hotar många företag och tvingar dem att slå igen och som skadar många anställda genom att beröva dem deras utkomstmöjligheter. Hela EU har ett ansvar för att göra något åt detta.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) För det första vill jag å det bestämdaste protestera mot det som min kollega från Österrike sade tidigare om skyddet av minoriteter i Slovenien. Slovenien har verkligen ett mycket bra skydd för minoriteter och vi önskar bara att de slovenska minoriteter som är bosatta i våra grannländer hade liknande rättigheter.

Låt mig så ta upp en annan fråga. I denna era av informationsteknik sprids informationen mellan människor mycket snabbt. Ju mer alarmerande nyheten är, desto snabbare sprids den, och därför kommer informationens

korrekthet ofta i andra hand. Det som är särskilt viktigt i detta sammanhang är nyheter som påverkar människors hälsa och kostvanor.

Under de senaste veckorna i Slovenien har det spridits helt felaktiga nyheter via e-post om Codex Alimentarius. Det enda vi som är ledamöter av Europaparlamentet kan göra i sådana fall är att ställa frågor till kommissionen och sedan vänta ett par veckor på experternas svar. Men vi måste kunna vidta åtgärder omedelbart, för skadan sker under en mycket kort tid.

Därför tycker jag att kommissionen bör överväga att inrätta en informationsportal online där alla medborgare som vill kontakta kommissionen direkt kan få ett svar inom högst tre dagar.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Att Lissabonfördraget träder i kraft och Stockholmsprogrammet antas får utan tvekan positiva effekter för EU:s medborgare inom det nya området med frihet, säkerhet och rättvisa.

När det gäller olaglig invandring och gränsöverskridande brottslighet tyder prognoserna för de kommande åren på att inflödet av migranter kommer att öka, bland annat vid Europeiska unionens östra gräns. Jag tänker framför allt på republiken Moldavien. I efterdyningarna efter de politiska förändringar som har ägt rum i landet har det tydligt uttryckts en önskan om att integreras i EU, men det befinner sig just nu i en sårbar ekonomisk position. Landet har också begränsad förmåga att hantera frågor som migration och brott vid gränserna. För att stärka de egna yttre gränserna och skapa en säkerhetszon måste EU bevilja Moldavien omfattande ekonomiskt stöd om landet ska kunna öka sin förmåga att vidta åtgärder.

Europeiska unionen måste skyndsamt förslå ett associeringsavtal med en tydlig tidsplan för landets framtida anslutning till EU. Det kommer att göra integrationen mycket lättare, och en framgång för det samarbetet kan också bli en modell för andra stater som gränsar till EU.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Herr talman! Tack för att jag får en chans att säga ett par ord om den ovanliga översvämning som drabbade Irland under veckoslutet.

(EN) Några av mina kolleger har talat om den unika översvämning som drabbade Irland under veckoslutet. Jag besökte själv några av de drabbade platserna i min egen valkrets, städer som Clonmel, Killarney, Bandon och naturligtvis Cork City, som kommer att vara utan vatten i minst en vecka till. University College Cork är också stängt som resultat av dessa unika översvämningar som kanske beror på klimatförändringen som vi talar om så ofta i parlamentet.

Två saker måste ske. För det första måste den irländska regeringen se till att den och de lokala myndigheterna tillämpar EU:s översvämningdirektiv. Detta är av största betydelse och måste göras. För det andra bör den irländska regeringen lämna in en ansökan till EU om finansiering från EU:s solidaritetsfond, så att nödbistånd kan ges till dem som bäst behöver det, precis som man gjorde tidigare för länder som Tyskland, Frankrike, Tjeckien och Österrike.

Zoran Thaler (S&D). – (EN) Herr talman! Två ungdomsaktivister och bloggare från Azerbajdzjan, Emin Abdullayev och Adnan Hajizade, har dömts till två och ett halvt respektive två års fängelse i en orättvis rättegång. Anklagelserna mot dem var påhittade och de hade fängslats enbart för att de utövade sin rätt till yttrande- och föreningsfrihet.

Myndigheterna i Azerbajdzjan måste omedelbart och ovillkorligen frisläppa samvetsfångarna Adnan Hajizade och Emin Abdullayev. Rådet, kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen måste ta upp frågan om demokrati och mänskliga rättigheter med regeringen i Azerbajdzjan. Den måste påminnas om att demokratisering är ett av målen för östpartnerskapet, och Azerbajdzjan ingår i det initiativet. Azerbajdzjan måste leva upp till sina skyldigheter som medlem av Europarådet och som en partner till EU.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Herr talman! Den imperialistiska politiken till stöd för Israel från USA och Nato och uppgraderingen av förbindelserna och de allmänna frågorna i associeringsavtalet mellan EU och Israel stärker Israels aggression och omedgörlighet mot det palestinska folket. Enligt statistiken har det här året varit det blodigaste hittills för palestinierna. Totalt har 1 443 palestinier mördats enbart under den israeliska arméns militära operation *Molten Lead*, och 9 600 palestinier hålls olagligt fängslade utan rättegång i israeliska fängelser. Skammens mur är 450 kilometer lång och den ska enligt planerna förlängas till 750 kilometer. Bostäder och infrastruktur raderas på Västbanken och i östra Jerusalem. Vi uttrycker vår solidaritet med det palestinska folket och kräver en omedelbar, rättvis och realistisk lösning på Palestinafrågan: skapandet av en självständig palestinsk stat inom 1967 års gränser, med huvudstad i östra Jerusalem, en stat som ska vara suverän på det egna territoriet och inom de egna gränserna. Överenskommelsen ska också

innehålla bestämmelser om att flyktingar ska kunna återvända och att allt arabiskt territorium som ockuperats av Israel sedan 1967 ska återlämnas.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Jag vill uppmärksamma er på den fråga som Cornelia Ernst tog upp tidigare. Jag tänker på processen att återföra de personer som skingrades eller som tvingades fly under kriget i Jugoslavien, en process som inleddes efter förhandlingar och undertecknande av avtal om återvändande. Process har startat såväl på frivillig grund som med tvång, något som i första hand drabbar och omfattar de minoriteter som är bosatta i Kosovo, främst romerna, som hamnar i en mycket svår situation till följd av denna process.

Jag tycker att det är oerhört viktigt att vi tar hänsyn till rekommendationerna från internationella organisationer när det gäller att genomföra dessa avtal om återsändande. Vi vet att Kosovo fullständigt saknar social och ekonomisk infrastruktur för att kunna ta hand om dessa människor. Den situation som utvecklas här är beklaglig. Jag tycker att Europaparlamentet måste säga ifrån om detta.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Herr talman! Förra torsdagen offentliggjordes nyheten om de otroligt otäcka mord som ägt rum i Peru. Enligt nyhetsbyråernas rapporter har ett gäng halshuggit sina offer och tagit fett från deras kroppar som sedan sålts för 10 000 euro per liter till europeiska kosmetikaföretag. Är dessa rapporter sanna?

Under alla omständigheter var detta obegripligt gräsliga mord. Efter att ha mottagit dessa ruskiga rapporter är det nu upp till oss att ta reda på om de faktiskt är sanna. Faktum kvarstår att vi européer absolut måste gå till botten med frågan för att kunna utesluta möjligheten att, som det påstås i rapporterna, europeiska läkemedels- eller kosmetikaföretag på något sätt skulle vara kopplade till dessa obegripligt otäcka mord.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Det var betydligt fler anföranden än vanligt, över 40, på grund av den tid vi hade till vårt förfogande. När det finns möjlighet kommer vi att ge större möjligheter att tala än vad som anges i arbetsordningen, som tillåter högst 30 sådana anföranden.

17. Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Catherine Trautmann, för Europaparlamentets delegation till förlikningskommittén, om förlikningskommitténs gemensamma utkast till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (03677/2009 – C7-0273/2009 – 2007/0247(COD)) (A7-0070/2009).

Catherine Trautmann, föredragande. – (FR) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Så var det dags igen, men nu för sista gången, att diskutera telekompaketet och framför allt mitt betänkande om regelverk-, tillträdes- och auktorisationsdirektiven, som utgör den sista hörnstenen.

Detta ger mig en möjlighet att tacka mina kolleger, framför allt mina medföredragande Pilar del Castillo och Malcolm Harbour, förlikningskommitténs ordförande Alejo Vidal-Quadras, ordföranden för utskottet för industrifrågor, forskning och energi Herbert Reul och alla Europaparlamentets övriga tjänsteavdelningar som varit engagerade. Jag vill också tacka kommissionsledamoten för hennes engagemang och stöd genom hela perioden, och jag tackar även hennes avdelningar. Slutligen välkomnar jag det svenska ordförandeskapets insatser för att nå en tillfredsställande lösning. Låt oss ett ögonblick minnas Ulrika Barklund Larsson.

Morgondagens omröstning kommer att sända en mycket positiv signal till dem som förväntar sig en mer dynamisk europeisk näringslivspolitik. Eftersom enigheten kring 99 procent av texten från andra behandlingen kvarstår, ska jag bara sammanfatta de aspekter som vi har prioriterat. Framför allt ville vi bibehålla en effektiv, långsiktig konkurrenskraft, men också se till att konkurrensen blir nyttig för den ekonomiska och sociala utvecklingen genom en komplett täckning av det europeiska territoriet i fråga om tillträde, höghastighetsinternet för alla och för alla regioner, inklusive en bättre hantering av radiospektrum, och fullständiga rättigheter för konsumenterna.

Detta kommer att innebära att man fastställer en konsekvent, operativ ram för dem som ska utnyttja dessa direktiv, dvs. lagstiftare, Europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för nät och tjänster inom området

elektronisk kommunikation samt kommissionen, att man garanterar rättssäkerheten, uppmuntrar de investeringar som krävs för att åter få fart på vår ekonomi och skapar en dynamisk marknad för operatörerna, deras konsumenter och anställda, och slutligen, att man utvecklar mängder av tjänster av högsta kvalitet som är tillgängliga för majoriteten och rättvist prissatta.

Det är viktigt att vi håller oss kvar inom avtalets villkor. Dessvärre skapar uttalanden nyligen från vissa medlemsstater viss osäkerhet när det gäller deras engagemang i det avseendet. Jag tänker stödja kommissionens tolkning av resultaten av våra förhandlingar om artikel 19. Jag kan också nämna att den utformning som valdes för den artikeln är nära knuten till diskussionen om mekanismerna i artikel 7 och 7a. Det skulle vara en besvikelse om rådet genom icke-bindande förklaringar för ut budskapet att det på något sätt både vill behålla kakan och äta den genom att vägra gå med på en rättvis maktfördelning mellan medlemsstaterna, organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och kommissionen, såsom framgår av den slutgiltiga kompromissen.

Låt mig slutligen nämna den viktiga punkt som ledde oss fram till förlikningen, ändringsförslag 138. Jag vill bara säga att det resultat som uppnåddes var det bästa möjliga som parlamentet kunde uppnå med den rättsliga grund vi hade: harmonisering av den inre marknaden. Så det resultatet måste tas på allvar, eftersom det ger alla användare av elektroniska anslutningar ett stabilt skydd för rätten att vara anonyma och att betraktas som oskyldiga och ha rätt till kontradiktoriska förfaranden, oavsett vilka åtgärder de ställs inför och innan man beslutar om några påföljder.

Jag gläder mig också mycket över kommissionens vilja att utvärdera situationen för nätneutralitet i EU och att ställa lämpliga instrument till parlamentets och rådets förfogande till årsslutet på grundval av resultatet från sådana observationer.

Avslutningsvis vill jag därför be alla fundera över hur paketet ska genomföras. Jag är redan medveten om att parlamentet, för vilket detta paket är mycket viktigt, kommer att se till att genomförandet sker med respekt för tidigare överenskommelser. Jag kommer nu att lyssna uppmärksamt på mina kollegers anföranden innan jag tar till orda igen i slutet av diskussionen.

ORDFÖRANDESKAP: LAMBRINIDIS

Vice talman

Viviane Reding, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Herr talman! I dag är kulmen för vad som har varit en mycket lång och mycket ofta intensiv lagstiftningsprocess, och de ansträngningar som gjorts på alla sidor i förhandlingarna har lett till resultat som varit väl värda att vänta på. Jag vill tacka föredragandena, utskottsordförandena, talmannen och förlikningskommitténs ledamöter, och alla enskilda parlamentsledamöter som bidragit med sitt engagemang och sin expertis.

Genom antagandet av reformpaketet i dess nuvarande utformning kommer unionen att få ett regelverk som kan hjälpa oss att möta utmaningarna med en digital ekonomi i snabb utveckling som bygger på rimliga priser för alla när det gäller tillgång till telefon- och Internetanslutning, samtidigt som förberedelser görs för investeringar i höghastighetsnät med högkvalitativa och innovativa tjänster.

Dessa bestämmelser och dessa reformer kommer att göra Europeiska unionen världsledande i fråga om regleringen av elektronisk kommunikation, inte bara genom att förbättra mekanismen för att gå mot en konkurrenskraftig inre marknad, utan också genom att placera medborgarnas rättigheter i centrum för en regleringspolitik.

Genom den kompromiss som nåddes vid förlikningen fastställs för första gången i EU-rätten Internetanvändarnas grundläggande rättigheter i fråga om åtgärder som skulle kunna begränsa deras tillgång till Internet. Detta är en mycket viktig bestämmelse om frihet på Internet. Genom bestämmelsen klargörs att Internet, som blir allt mer centralt i vår vardag, ska vara föremål för samma skyddsklausuler i fråga om våra grundläggande rättigheter som andra verksamhetsområden. Föregående, rättvisa förfaranden, med presumptionen för oskuld och rätten till integritet, tillsammans med rätten till effektiv och snabb domstolsprövning: det är dessa bestämmelser som har införts i det nya reformpaketet.

Samtidigt införlivas i reformpaketet en vision om ett öppet och ömsesidigt Internet som ett mål för regleringspolitiken. EU:s strategi är mycket praktiskt inriktad. Den har förresten redan hyllats på andra kontinenter som en viktig trendsättare.

Konsumenternas skydd mot förlust av personuppgifter och mot skräppost har också stärkts, särskilt genom kravet på att operatörerna ska meddela konsumenterna vid personuppgiftsbrott och genom den förstärkta principen om användarnas samtycke när det gäller användningen av kakor. Bland andra stora förbättringar för konsumenterna finns rätten att byta fast eller mobil operatör på en arbetsdag och samtidigt behålla sitt gamla telefonnummer.

Tack vare parlamentet kommer de nya bestämmelserna om radiospektrum att medföra lägre priser och främja införandet av nya tjänster, vilket kommer att bidra till att överbrygga den digitala klyftan. Parlamentet kommer att spela en central roll i fastställandet av den strategiska inriktningen för spektrumpolitiken på EU-nivå genom det nya fleråriga politiska programmet om radiospektrum. Tack vare reformerna kommer operatörerna också att kunna att investera i nästa generations nätverk. Reformerna kommer att stärka incitamenten att göra effektiva investeringar i ny infrastruktur med beaktande av investeringsriskerna, och samtidigt se till att konkurrensen inte hämmas.

På institutionell nivå erbjuder organet för europeiska regleringsmyndigheter, det berömda Berec, en möjlighet för de 27 nationella tillsynsmyndigheterna att bidra till den inre marknadens funktionssätt på ett mer öppet och effektivt sätt. Kommissionens skärpta tillsyn av möjligheterna till prövning, med stöd av Berec, kommer att bidra till att stärka den inre marknaden genom att förbättra konsekvensen och kvaliteten hos genomförandet av regelverket inom EU och garantera lika konkurrensvillkor för operatörerna.

Vi får inte glömma den viktiga överenskommelse som nåtts angående artikel 19 i ramdirektivet, som ger kommissionen förstärkta harmoniseringsbefogenheter i fråga om allmänna regleringsstrategier, bland annat när det gäller möjligheter till prövning. Detta ger kommissionen en central roll, i samarbete med Berec, när det gäller att se till att telekomförordningen tillämpas på ett konsekvent sätt på den inre marknaden till förmån för medborgarna och näringslivet.

Jag uttalade mig redan vid parlamentssammanträdet i maj, och sade då att kommissionen kommer att bygga vidare på reformerna genom att genomföra breda samråd nästa år om räckvidden för framtida samhällsomfattande tjänster och en bredare tillämpning av principerna om anmälan av databrott. Jag bekräftar i dag åter dessa åtaganden, med anpassning till den tid som förflutit sedan dess naturligtvis.

Kommissionen kommer också att göra sitt för att se till att de nya verktygen verkligen används när de behövs. Jag har sagt att kommissionen kommer att övervaka inverkan av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen på nätfriheterna och rapportera till Europaparlamentet och rådet före slutet av 2010 om huruvida ytterligare vägledning krävs. Kommissionen kommer också att återropa sina befintliga konkurrensrättsliga befogenheter för att ta itu med eventuella konkurrensfientliga metoder som kan uppkomma.

Jag anser att det förtroende och den rättssäkerhet som dessa reformer kommer att ge kommer att vara av avgörande vikt för att hjälpa e-kommunikationssektorn att bidra till EU:s ekonomiska återhämtning. Jag vill därför berömma parlamentet för dess stöd för paketet och uppmana ledamöterna att rösta för dess antagande.

(Applåder)

Pilar del Castillo Vera, för PPE-gruppen. – (ES) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill börja med att tacka mina kolleger i parlamentet, och i detta fall framför allt föredraganden, Catherine Trautmann, eftersom hon verkligen har gjort ett extraordinärt arbete. Man var tvungen att vara där för att förstå hur mycket som uppnåtts i detta slutliga skede, vilket har lett till ett framgångsrikt förlikningsförfarande.

Jag skulle säga att vi för tillfället har en utmärkt utgångspunkt för att börja ta oss an en framtid som på ett sätt är revolutionerande, eller borde vara det.

Vi har äntligen – eller kommer snart att ha – ett regelverk som ger oss mycket goda förutsättningar för att sätta utvecklingen av Internet, det digitala samhället och den digitala ekonomin i förgrunden för våra målsättningar. Detta regelverk skapar ett bra skydd för konsumenterna, det främjar deras rättigheter och innebär också en säkerhet för investerarna.

Jag anser dock att det är mycket viktigt att vi nu beslutsamt blickar framåt. Vi måste beslutsamt blicka framåt efter 2010 så att vi kan ägna alla våra ansträngningar åt att anta en digital agenda efter 2010. De centrala målen för denna digitala agenda borde innefatta att se till att alla konsumenter och medborgare har alla nödvändiga resurser för att få tillgång till och delta via Internet och naturligtvis att skapa en intern digital marknad som är öppen och konkurrenskraftig.

Detta är ett absolut centralt mål om vi vill ge den europeiska ekonomin den plats den borde ha i dagens globala värld.

Corinne Lepage, för ALDE-gruppen. – (FR) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Det glädde mig, fru kommissionsledamot, att höra er säga att fri tillgång till Internet borde garanteras på samma sätt som andra grundläggande rättigheter.

Det är precis denna fråga som vi ledamöter i Europaparlamentet har kämpat för: att få samma garantinivå, det vill säga ett föregående förfarande med prövning av en opartisk domare.

Vi lyckades inte riktigt med det, men tack vare föredragandens arbete tycks vi ha nått en så bra lösning som möjligt. Den är inte perfekt. Den är inte perfekt eftersom den kommer att bana väg för dispyter som vi helst skulle ha undvikit, och om vi hade varit så tydliga som jag just har varit skulle inga dispyter ha uppkommit. Vi nådde tyvärr ingen kompromiss på denna punkt.

Detta innebär att vi åter kommer att behöva ta upp frågorna om fri tillgång till Internet, nätneutralitet och att det, i ett så öppet samhälle som dagens, borde finnas en viss nivå av fri tillgång till kunskap och information. Allt detta rör samma fråga. Vi har tagit första steget, vi har den grundläggande centrala första texten, och därför kommer jag personligen att rösta för den, även om andra tvekar.

Vi kommer dock att behöva gå mycket längre när det gäller att skydda den fria tillgången till öppen vetenskap, öppen forskning och alla intellektuella verk, samtidigt som vi förstås måste komma ihåg att även äganderättigheter på områden som litteratur, konst och forskning måste skyddas. Vi kommer dock under de kommande åren nästan säkerligen att tvingas göra ytterligare kompromisser.

Philippe Lamberts, för Verts/ALE-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Vi gläder oss över att Europaparlamentets åtgärder har gjort det möjligt för Internetanvändarna att få ett garanterat och nu uttalat skydd. Det är sant att om parlamentet inte hade röstat två gånger för det berömda ändringsförslaget 138 skulle vi inte stå där vi står i dag. Det är tydligt att innehållet i kompromisstexten i dag har uppnåtts tack vare det.

Men som Corinne Lepage sade är den kompromiss som nåtts säkerligen inte A och O när det gäller skyddet av Internetanvändarnas rättigheter.

Jag tror att vi gått så långt vi kunnat med tanke på den konstitutionella ordning inom vilken Europaparlamentet i dag verkar. Kompromissen banar därför väg för antagandet av detta telekompaket som för oss innebär verkliga framsteg jämfört med det system som vi har ärvt från tiden för telekommunikationsmonopolen, vilket är en era som lyckligtvis ligger i det förflutna.

Morgondagens omröstning är dock bara början. Vi kommer såväl här som i de nationella parlamenten att mycket noga övervaka hur den kompromiss som antas i morgon införlivas i den nationella lagstiftningen, för vi vet att ett antal EU-medlemsstater är en aning bortkomna kan man säga när det gäller allmänna friheter – särskilt Internet – och jag är inte säker på att de kommer att lyckas undvika fallgropen med att avvika från den regel som vi kommer att anta i morgon.

Det är slutligen dags för Europeiska unionen att anta en verklig stadga för Internetanvändarnas rättigheter, i vilken tillträdesrättigheter naturligtvis ska definieras, men även rätten till integritet, yttrandefrihet och nätneutralitet. För oss är det inte tillräckligt med bara ett uttalande om nätneutralitet.

Det är också sant att vi särskilt borde uppmärksamma författares och upphovsmäns rättigheter, så att spridningen av deras verk på Internet blir en uppmuntran för dem. Det får dock inte leda till att detta anmärkningsvärda verktyg beslagas till förmån för privata intressen.

Malcolm Harbour, för ECR-gruppen. – (EN) Herr talman! Som en av de tre föredragande som bedrivit ett mycket nära samarbete om hela paketet – och det är tydligt att detta är ett paket – vill jag mycket varmt välkomna denna kompromissöverenskommelse och också gratulera Catherine Trautmann, som har lett förhandlingarna med stor skicklighet. Den slutliga textens vittomspännande karaktär och de garantier detta ger i fråga om konsumenträttigheter är ett bevis på hennes förhandlingsskicklighet.

Jag välkomnar att alla politiska grupper som var företrädare i förlikningen har godkänt texten och att vi slutligen kan frigöra fördelarna hos hela paketet genom omröstningen i morgon, för det har nu gått ett antal månader sedan vi arbetade med det. Rådet godkände redan den 26 oktober mitt initiativbetänkande om

samhällsomfattande tjänster och användarrättigheter, varav Viviane Reding betonade ett antal punkter. Jag kommer inte att upprepa dessa, det räcker att säga att detta är ett stort framsteg för konsumenterna.

Jag vill göra ett par kommentarer om vissa inslag i mitt initiativbetänkande och särskilt betona våra förhandlingar med rådet – herr talman, ni har tyvärr inte fått chansen att tala, men ni var djupt engagerad i dessa förhandlingar – vilka har bidragit till avsevärda framsteg på områdena för databrott och i synnerhet frågor som rör användningen av kakor och de rättigheter som konsumenterna har att motsätta sig enheter som kan samla information i deras datorer.

Fru kommissionsledamot! Vi välkomnar verkligen det uttalande som ni redan gjort om databrott, men jag måste säga att jag blev aningen förvånad när jag mottog ett uttalande från 13 medlemsstater som jag snarast tyckte innebar en omtolkning av den överenskommelse som de redan hade ingått den 26 oktober. Ni kanske vill kommentera detta senare. Jag vill bara betona att vad vi har enats om är ståndpunkten, och det är jag säker på att ni instämmer i, herr talman. Kommissionen kommer nu att genomföra denna ståndpunkt. Om den måste klargöras är det kommissionens uppgift. Vi ser fram emot att få se kommissionen stärka och genomföra detta snarast möjligt, särskilt på området för nätneutralitet, om vilket ert uttalande varmt välkomnas, eftersom det är något som vi kämpat mycket hårt för i mitt utskott. Detta är ett viktigt steg framåt för konsumenterna. Jag välkomnar det innerligt på min grupps vägnar och på hela parlamentets vägnar hoppas jag.

Eva-Britt Svensson, för GUE/NGL-gruppen. – Herr talman! I morgon avgörs telekompaketet. Jag vill tacka Catherine Trautmann och alla kolleger som har kämpat för ett fritt internet. Framför allt vill jag också tacka alla engagerade medborgare. Med rätta har de engagerat sig oerhört starkt, eftersom det ytterst handlar om yttrandefrihet och våra medborgerliga fri- och rättigheter. Tack vare engagerade medborgare blev internetanvändarnas skydd mot maktövergrepp och övervakning bättre än väntat, men enligt min och vänsterns uppfattning inte tillräckligt bra.

Jag har tre skäl att rösta nej. För det första för att kompromissen, ändringsförslag 138, inte ger medborgarna tillräckligt skydd mot myndigheters och internetleverantörernas makt. Den talar bara om en prövning före avstängning – inte om en domstolsprövning. Detta kan öppna för godtyckliga åtgärder. Texten innebär att slutanvändarnas rättigheter inte kan begränsas av medlemsstaterna, vilket är bra, men företag kan införa begränsningar om de gör det i avtalen.

Det andra skälet är att mina ändringsförslag om rättigheter på internet, dvs. de välkända *Citizens' Rights Amendments*, inte finns med i kompromissen. Det öppnar faktiskt för ett nät där det inte är självklart att alla användare har tillgång till hela nätet, och där alla sajter inte har samma möjlighet att synas. Jag tycker att vi borde ha varit mycket tydliga med att det inte ska vara tillåtet att leda in internet i en sådan fälla. Slutresultatet riskerar då nämligen att bli som en samling kabel-TV-kanaler snarare än fri kommunikation för alla.

Det tredje skälet är att telekompaketet hamnar under reglerna för den inre marknaden. Det betyder naturligtvis att det vid en eventuell konflikt blir domstolen som avgör. Yttrandefrihet ska inte avgöras av EG-domstolen. Det räcker inte med ett halvdant skydd för medborgarnas rättigheter, utan de måste ha ett fullgott skydd.

Jaroslav Paška, för EFD-gruppen. – (SK) I slutet av omröstningen vid plenarsammanträdet den 6 maj 2009 godkände Europaparlamentet ett utkast till direktiv om fastställande av villkoren och bestämmelserna för elektronisk kommunikation.

Parlamentet godkände dock även ett ändringsförslag som rådet betraktade som svårt att genomföra. Ett förlikningsförfarande pågick därför fram till den 29 september, genom vilket man försökte harmonisera rådets, kommissionens och Europaparlamentets åsikter så att man skulle kunna se till att kraven i artikel 138 kunde införlivas korrekt i den nuvarande EU-lagstiftningen.

Jag vill därför berömma insatserna från Europaparlamentets förhandlingsgrupp, samt det affärsmässiga och konstruktiva tillvägagångssätt som rådets och kommissionens företrädare tillämpat, tack vare vilka det var möjligt att nå en överenskommelse om ordalydelsen i den omtvistade bestämmelsen på ett sådant sätt att syftena och idéerna i den ursprungliga artikel 138 införlivades på ett godtagbart sätt i det nya telekommunikationsdirektivet. Jag anser bestämt att det nya telekommunikationsdirektivet till följd av förlikningsförfarandet är redo att tillämpas i EU:s offentliga förvaltning.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Detta var ett mödosamt arbete som krävde två ronder så att säga, men det var väl värt ansträngningen. Resultatet är något som Europaparlamentet kan vara stolt över.

På min kollega Angelika Nieblers vägnar, som tyvärr inte kan vara här i dag, vill jag också särskilt tacka föredragandena Pilar del Castillo Vera, Malcolm Harbour och Catherine Trautmann, samt alla andra som bidragit till att bana väg för en kompromiss. Det var verkligen en svår uppgift, som ibland krävde en hel del ansträngningar från enskilda personer och politiska grupper, men i slutändan nåddes en enighet.

Telekommunikationssektorn är en avgörande sektor i fråga om ekonomisk utveckling, eftersom den utgör en viktig drivkraft för sysselsättningen. Enbart under 2007 redovisade denna sektor en omsättning på omkring 300 miljarder euro. Det innebär att denna sektor kommer att få en ny rättslig ram, som också kommer att ha en stor inverkan på EU:s ekonomiska utveckling.

EU står inför stora utmaningar: att investera i högpresterande bredbandsnätverk och att utöka dem. Näringslivet är redo att agera och vi vill också öppna dörrar. Ett viktigt beslut har fattats.

Sist men inte minst vill vi göra radiospektrumpolitiken mer flexibel, och vi måste utnyttja den digitala utdelningen. Också här har en viktig förutsättning uppfyllts. Och slutligen har vi tvingats göra en hel del ansträngningar, eftersom många av oss till en början inte var medvetna om problemen och om hur man hanterar Internetfrihet och stärker medborgarnas rättigheter på Internet.

Vi har nu säkrat skyddet av våra medborgare i mycket högre grad än vi hade föreställt oss i början av processen, eftersom saker och ting har utvecklats. Åtgärder som har vidtagits i EU-medlemsstaterna i fråga om tillgång till eller användning av elektroniska kommunikationsnätverkstjänster får inte på något sätt begränsa de grundläggande rättigheterna. Begränsningar får endast införas efter en rättvis och oberoende process. Individer måste ha rätt till prövning och kunna bestrida ett beslut i domstol. Detta är en ändring som inte kunde förutses i början. Alla bidrog till denna process, och jag hoppas att alla därför kommer att kunna rösta för förslagen. Tack så mycket.

Christian Engström (Verts/ALE). – (EN) Herr talman! Vi i svenska Piratpartiet stöder den kompromiss som nåddes vid förlikningen. Den är inte perfekt och den är inte allt vi hade önskat oss, men vi anser att den är ett bra steg i rätt riktning.

Ingen borde utestängas från Internet utan åtminstone ett föregående, rättvist och opartiskt förfarande som omfattar rätten till prövning och respekterar principen att man är oskyldig till dess att man bevisas skyldig.

Kompromissen sänder medlemsstaterna en tydlig signal om att saker som den franska HADOPI-lagen eller Mandelson-metoden i Storbritannien helt enkelt inte är acceptabla. Det är nu upp till aktivisterna i Frankrike och Storbritannien att se till att deras regeringar respekterar detta.

Men för oss här i Europaparlamentet var detta bara början. Vi behöver, liksom flera talare sagt, verklig lagstiftning om rättigheter för Internet, där det fullständigt tydligt framgår att Internet är en viktig del av samhället, där våra grundläggande medborgerliga rättigheter måste respekteras.

Detta innefattar rätten till informationsfrihet och rätten till integritet enligt Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Vi behöver nätneutralitet och vi behöver en politik som säger ja till de fantastiska möjligheter som Internet och den nya informationstekniken ger oss alla.

EU har en unik möjlighet att visa ledarskap och att föregå med gott exempel inför världen på ett fritt och öppet Internet. Vi borde ta denna chans. Vägen framåt ligger öppen. Denna kompromiss är bara ett första steg, men det är ett steg i rätt riktning. Så jag uppmuntrar alla kolleger att rösta ja till den.

Trevor Colman (EFD). – (EN) Herr talman! Tanken på denna föreslagna åtgärd har fått håret att resa sig i nacken på Internetanvändare i alla medlemsstater. Genom förslaget hotar aldrig förut skådade nivåer av statlig övervakning, statligt ingripande och kommersiell exploatering och man vill till och med beröva Internetanvändarna domstolskyddet.

Rådet har angett att parlamentet överskrider sina befogenheter genom att föreskriva att domstolsskyddet ska kvarstå. Men oavsett om detta är sant eller inte, hur mycket mer skulle inte dessa befogenheter överskridas genom en bestämmelse som tillåter tjänstemän att förfölja och spionera på Internetanvändarna, samtidigt som de står kvar över lagen?

Parlamentet medlade genom ändringsförslag 138 mellan regeringarna och såg till att skydda dem från allvarliga justitiemord, vilket byråkrater är mer än kapabla till när de inte är underställda rättslig övervakning. Enligt ett tillförlitligt rättsutlåtande har andan och ordalydelsen i ändringsförslag 138 förvrängts genom

förlikningsförfarandet. Jag uppmanar alla ledamöter att besluta sig för att om parlamentet inte kan ge de garantier som med rätta borde åtfölja denna åtgärd, borde det inte anta åtgärden alls.

Gunnar Hökmark (PPE). - Herr talman! Skyddet för användarna har stått i fokus för en stor del av telekomdebatten. I våras röstade bland andra Eva-Britt Svensson ner ett förslag som ställer krav på domstolsprövning om någon skulle stängas av. Nu har vi fått en annan lösning, som skyddar användarna genom mycket tydliga hänvisningar till det regelsystem som måste krävas i varje medlemsstat. Jag tycker att det är viktigt att säga att skillnaden här inte handlar om huruvida man vill skydda användarna, utan om huruvida man respekterar medlemsstaternas rätt att besluta över sina egna rättssystem.

Där är det intressant att notera att en av de svenska parlamentariker som är mest emot Europeiska unionen och Sveriges medlemskap vill göra den mer överstatlig än vad någon annan i denna kammare brukar föreslå, eftersom hon vill att Europeiska unionen ska lagstifta om hur medlemsstaternas rättssystem ska utformas. Det är ett stort steg och det har den mycket breda majoriteten i parlamentet gått emot, eftersom vi stöder den kompromiss som nu finns och som kommer att innebära ett bra skydd för användarna. Vi gör det också därför att vi vill öppna upp för Europas konsumenter och användare att alltid kunna välja mellan olika leverantörer, olika operatörer. Att kunna byta ut de operatörer som fungerar dåligt är att ge konsumenterna och medborgarna en makt som de ännu aldrig har haft. Det är någonting annat, Eva-Britt Svensson, än den tid då vi hade de stora monopolen som bestämde över medborgarnas rätt att se, att avgöra, att använda information. Det är en fantastisk förändring som tyvärr Eva-Britt Svensson och möjligtvis också några andra kommer att rösta emot.

Men den stora saken – som jag också vill gratulera Catherine Trautmann och kommissionären till – är att vi nu också tar tag i spektrumfrågan och ser till att vi i Europa kan bli ledande när det gäller att utnyttja den digitala dividenden. Det kommer att ge Europas medborgare framgång och möjligheter och europeisk industri en möjlighet att vara världsledande. Därför stöder jag och det stora flertalet i denna kammare det förslag som vi ska rösta om imorgon.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! De komplicerade diskussioner som var en del av förlikningsförfarandet hade ett centralt och viktigt syfte, nämligen att fastställa grundläggande rättigheter och friheter på Internet, och framför allt respekt för rättssäkerheten. Dessa får inte göras ineffektiva genom de enskilda intressena hos de stora ekonomiska makterna på Internet för att de vill kämpa med näbbar och klor för att rädda ett föråldrat copyrights system som inte har anpassats till Interneteran.

Vi behöver ett helt nytt system för att skydda de immateriella rättigheterna hos de skapande krafterna på Internet, och det systemet måste vi utveckla tillsammans. När det gäller skyddet av medborgarnas rättigheter måste vi dock vara konsekventa, och det omfattar att övervaka tillämpningen i medlemsstaterna. Det var trots allt rådet som inte förespråkade ett skydd av dessa rättigheter och som skulle ha föredragit att lämna dem åt sidan. Vi måste delta i denna maktkamp om skyddet av medborgarnas rättigheter och vi måste vinna. Ingen medlemsstat får nu tillåtas att slingra sig ur dessa skyldigheter.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Europaparlamentet har med rätta lagt tonvikten på ett antal frågor: att garantera tillträdet, nätneutraliteten och en bättre övervakning.

Hela paketet i dess nuvarande utformning är utomordentligt välbalanserat. Å ena sidan tillåter paketet oss nu att utnyttja möjligheterna till verklig konkurrens, tillväxt inom denna sektor och även i ekonomiska termer möjligheterna att skapa sysselsättning och ekonomiska fördelar. Å andra sidan skapar paketet särskilt goda förutsättningar för konsumentskyddet. Konsumenter som misstänks ha begått ett straffbart brott kan endast uteslås från Internet efter det att en dom har avkunnats av de rättsliga myndigheterna, och ett tydligt förfarande måste följas. Vi har också en bestämmelse om överklagande, vilket innebär att etablerade mänskliga rättigheter garanteras, liksom borde vara fallet.

Förra veckan hölls en viktig konferens om förvaltning av Internet under överinseende av FN, där även en delegation från Europaparlamentet deltog. Det visade sig att alla i hela världen såg till oss för att se hur vi reglerar detta område. I många länder och i stora delar av världen vill regeringarna diktera vilket innehåll som kan visas på Internet och under vilka omständigheter medborgare kan uteslås från Internet, eller för den sakens skull, ges tillgång till det. Vi föregår här med gott exempel på en rättslig ram och vi når en balans mellan marknaden och skyddet av medborgarna. I synnerhet de icke-statliga civila samhällsorganisationerna världen över tittar på hur denna fråga har reglerats i detta paket.

Jag hade möjligheten att själv bevittna detta förra veckan och jag vill påpeka att vi i viss mån skriver telekommunikationshistoria. Jag vill gratulera föredraganden Catherine Trautmann, som har gjort ett fantastiskt arbete med att fastställa gränserna. Detta är en *pièce de résistance* för konsten att förhandla. Rådet var dock ursprungligen inte redo att gå så långt.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Den 4 november fick parlamentet en garanti från rådet om att inskränkningar av tillgången till Internet endast kan införas om vissa villkor uppfylls: ett föregående, rättvist och opartiskt förfarande, en garanti för principen om presumption för oskuld och respekt för integriteten, och respekt för Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Denna överenskommelse är första steget mot ett bättre skydd av medborgarna, som möts av allt fler försök av vissa stater och privata operatörer att trivialisera principen om ett flexibelt svar, datalagring och kontrollen av digitalt utbyte på Internet.

Det är dock inte tillräckligt. Att acceptera inskränkningar av de digitala friheterna och att gå emot nätneutraliteten är inte godtagbart. Det strider mot Lissabonstrategin och undergräver unionens grundläggande rättigheter och värderingar. Som den enda direktvalda EU-institutionen har parlamentet, för att skydda medborgarnas intressen, nu den moraliska och politiska plikten att ta itu med denna fråga och definiera Internetanvändarnas rättigheter och skyldigheter för att garantera deras digitala frihet och tillgång till kunskap.

Vi kommer att rösta för denna text, men vi kommer att se till att vi vidareutvecklar frågan i morgon.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag vill börja med att innerligt tacka kommissionsledamoten. Den telekomlagstiftning som antagits under de senaste fem åren har visat att EU målmedvetet och systematiskt gör framsteg, tack vare det engagemang och den expertkunskap som gjort att vi kunnat införa lämplig lagstiftning. Jag vill nu tacka mina kolleger och framför allt föredragandena.

Vi har sett att nya generationer av teknik uppkommer, och att dessa nya generationer av teknik, som t.ex. fjärde generationens långtidseffektnätverk, behöver få utrymme på EU:s inre marknad. För att detta ska ske måste vi också använda den digitala utdelningen på ett förnuftigt sätt, och vi behöver uppgiftsroaming som motsvarar behoven på den inre marknaden. Jag tror att vi fortfarande har en hel del arbete framför oss på detta område. Frågan om frihet på Internet har diskuterats noggrant och mycket ingående. Jag vill tacka alla som deltagit i debatten. Vi måste dock fortfarande vidta åtgärder avseende immateriella rättigheter, så att vi kan vidta de nödvändiga åtgärderna under nästa mandatperiod.

I detta hänseende tänker jag också på de nationella tillsynsorganen, som nu har fått ytterligare befogenheter genom Berec. Det är deras uppgift att hjälpa sina nationella industrier och nationella kunder att hävda sina rättigheter i de övriga 26 länderna. Det finns i detta hänseende ett stort behov av att de nationella tillsynsmyndigheterna vidtar åtgärder, eftersom detta är utgångspunkten för en framtida expansion på området för digital kommunikation inom och utanför EU och för att EU ska kunna inta en ledande roll på detta område internationellt.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Herr talman! Låt mig byta spår och uppmärksamma er på ett antal verkliga fakta. Om man måste rapportera större incidenter, som t.ex. hackning av ett e-postkonto, kan man bara göra det elektroniskt. Det går inte att tala med en verklig person och föra en normal dialog. Om man har ett problem som man vill rapportera till en telefon- och Internetleverantör fastnar man i en labyrint med inspelade röster som förflyttar en från den ena till den andra tills företaget är nöjt med det belopp de tjänat på en, även om det problem man vill rapportera har orsakats av deras bristfälliga tjänster.

Jag vill därför föreslå att den nya kommissionen ska se över denna fråga och lägga fram en förordning som tvingar leverantörerna att ha en verklig person som kan besvara ens första förflyttning. Det skulle bespara konsumenterna tid och pengar och skona deras hälsa och ändå ge tjänsteleverantören en vinst, om än en mindre sådan, och ett antal jobb till arbetslösa.

Sammanfattningsvis, fru kommissionsledamot, vill jag uppmärksamma er på ett annat verkligt fakta, nämligen den mängd personliga uppgifter som konsumenten ombes lämna vid fria nedladdningar av programvara vid inköp av produkter som finns i lager. Var samlas denna information, och vad är syftet?

Axel Voss (PPE). – (DE) Herr talman! Våra liv, och i synnerhet unga människors liv i dag, kretsar kring Internet i avsevärd utsträckning, och såväl den digitala revolutionen som användningen av elektroniska kommunikationsmedel bidrar till framstegen på detta område.

Därför ser många människor en enkel tillgång till Internet och den informationsrikedom som finns tillgänglig på nätet som en nödvändighet. I detta avseende bör och får vi inte heller glömma bort de människor som hittills inte har haft tillgång till Internet. Därför välkomnar jag särskilt varmt de åtgärder som har tagit oss så här långt, eftersom vi nu är på rätt väg när det gäller att skapa större konkurrens och förbättra tillgången till viktig information. Jag är säker på att vad som än återstår att göra fortfarande kan uppnås framöver.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Herr talman! Jag är mycket nöjd med vad jag har hört här i kväll och jag vill gratulera föredraganden och kommissionsledamoten till deras tydliga och koncisa presentation av sitt ärende.

De viktiga frågorna har nämnts: medborgarnas rättigheter, investeringar, kontroll, insyn, befestande av den inre marknaden, lika konkurrensvillkor, ansvarsskyldighet, verklig konkurrens och konsumentskydd. Allt detta är mycket viktigt. Lambert van Nistelrooij sade att vi i kväll skriver kommunikationshistoria här. Vad som nu måste ske är att detta införlivas snarast möjligt i den nationella lagstiftningen och genomförs, och de centrala punkterna är tre ord: vi kommer att få fri, rättvis och snabb tillgång till Internet för personer och företag, oavsett om de befinner sig i unionens centrum eller i dess yttersta regioner.

Vi har börjat skriva historia. Vi måste nu fortsätta med det och tillämpa det för alla medborgares bästa. Bra jobbat!

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Det finns många bra inslag i detta paket, men det finns också ett antal frågor som fortfarande oroar mig allvarligt. En av dem är naturligtvis bestämmelsen om "tre försök, sen är du ute", och än i dag kan jag inte förstå varför den har införlivats i detta telekommunikationspaket över huvud taget. Det är ett helt främmande inslag i paketet. Jag förstår inte heller varför EU måste förklara för medlemsstaterna varför den inför en sådan bestämmelse. De har redan själva en tämligen bra uppfattning om varför den har införts och behöver ingen förklaring från EU. Enligt min åsikt är detta ännu ett utmärkt exempel på policytvätt.

Jag är besviken över att parlamentet inte har visat någon styrka inför rådet och inte har sagt till rådet: detta är vad vi har röstat om och vi kommer att hålla oss till det. Jag har fortfarande inte bestämt mig för hur jag till sist ska rösta, eftersom det som sagt fortfarande är en hel del med detta paket som är bra. Men samtidigt anser jag att telekommunikationspaketet som helhet fortfarande är något av ett hopkok, att det inte når ända fram till målet och att vi behöver förtydliganden om vilka områden det gäller för och vilka det inte gäller för. Jag förmodar därför att detta endast är ett första steg, men jag vill ha fler garantier och fler försäkringar om att vi inte kommer att förlita oss till detta telekommunikationspaket för att lösa det problem som policyn med "tre försök, sen är du ute" är avsedd att lösa, och att vi i stället kommer att eftersträva vägledning genom bättre lagstiftning, för att belöna och skydda intellektuella, kreativa och finansiella insatser.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Herr talman! Diskussionen om artikel 138 och den kompromiss som nåtts visar att Europaparlamentets ledamöter reagerar på den allmänna opinionen och människors intressen och att parlamentet försvarar friheten, i relation till människors reaktioner.

Detta är ett underbart exempel där Internetanvändarna har utfört övervakning, skrivit till Europaparlamentsledamöterna och antagit en ståndpunkt till försvar för sina rättigheter och önskemål. Det bör användas som en viktig fallstudie i parlamentets arbete.

Viviane Reding, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag tror att jag kan sälla mig till alla de som har sagt att detta är ett bra samarbete för att få en bra rättsakt. Inga rättsakter är perfekta och inte heller denna är perfekt, och ni vet hur mycket tid vi skulle behöva för att utarbeta ny lagstiftning – så när vi väl når en överenskommelse har världen redan avancerat så mycket att vi borde börja från början igen. Det är precis därför vi sade att skyddet av de individuella rättigheterna i fråga om nätneutralitet är det första steget, och ett andra steg som måste tas är hur upphovsrätten måste anpassas till online-världen. Eftersom vi inte kan vänta till dess att alla dessa regler har införts i den nationella lagstiftningen har jag, på kommissionens vägnar, sagt att kommissionen kommer att övervaka inverkan av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen på nätfriheterna och rapportera till Europaparlamentet och rådet före årsslutet 2010. Vi måste sedan tillsammans avgöra om vi behöver vidta andra kompletterande åtgärder eller om vi måste trycka på för att genomföra de befintliga åtgärder som vi ska rösta om i morgon när det gäller medlemsstaternas agerande.

Två konkreta svar på två konkreta frågor: för det första, uttalandet om artikel 19 om harmoniseringsförfaranden. Precis som parlamentet beklagar jag att 16 medlemsstater gjort ett uttalande i vilket man ifrågasätter räckvidden för kommissionens befogenheter, vilka överenskommit av parlamentet och rådet i enlighet med den ändrade artikel 19, i synnerhet kommissionens befogenheter i fråga om de lagstiftningsmässiga skyldigheter som kan påföras av de nationella tillsynsmyndigheterna. Så med tanke på

dessa 16 uttalanden har kommissionen också gjort ett uttalande där det påpekar att även om kommissionen kanske inte fattar beslut enligt den artikel som hänvisar till specifika anmälningar av de nationella tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 7a, kan kommissionen fatta beslut om allmänna lagstiftningsregler om införlivande, bevarande, ändring eller upphävande av sådana skyldigheter. Parlamentet har rätt, en överenskommelse har ingåtts och vi borde inte försöka ändra den i smyg.

För det andra, frågan om kakor. Kommissionen blev liksom Malcolm Harbour förvånad över att vissa medlemsstater tycktes ifrågasätta den överenskomna texten om kakor. Jag vill vara mycket tydlig: vi var eniga med parlamentet och vi anser att den slutliga texten är otvetydig. Användarna måste för det första ges tydlig och omfattande information, utifrån vilken andrahandsanvändarna måste ge sitt samtycke. Så är det med det, och det borde nu tillämpas i medlemsstaterna. Jag uppskattar inte att vissa, efter att allt har bestämts, försöker sig på manövrar för att inte behöva hålla sig fullt ut till *pacta sunt servanda*-avtal i politiken. Det är så jag ser på saken. Så jag är mycket stolt över EU-institutionerna. Jag anser att de har lyckats utarbeta en bra rättsakt. De har också lyckats bevara denna jämvikt mellan operatörernas intressen, den ekonomiska aspekten av reglerna, användarnas intressen och medborgarnas rättigheter, och det är denna jämvikt som jag anser att EU handlar om: EU handlar om ekonomin och samhället. I denna text har vi lyckats sammanföra dessa båda saker. Jag vill gratulera alla de som bidragit till att göra detta möjligt.

Catherine Trautmann, föredragande. – (FR) Herr talman! Jag vill framföra mitt varmaste tack till de kolleger som har deltagit i debatten och säga att de verkligen har klargjort vilket riskabelt och svårt arbete det var att slutföra detta telekompaket. Paketet försenades slutligen genom ett ändringsförslag om vilket vi haft flera högljudda omröstningar här i parlamentet, men som inte godkändes av rådet.

Liksom andra anser jag att detta är en utgångspunkt och inte ett slutresultat. Vi har inte lyckats lika bra med denna punkt som med andra. Kommissionsledamoten betonade också detsamma i sitt svar angående artikel 19. Jag hade hoppats att vi skulle göra mycket större framsteg med att införa ett ekonomiskt medlingsförfarande med tanke på de europeiska tillsynsmyndigheterna, men vi kunde naturligtvis inte lyckas med allt på en gång.

Vi försökte vara effektiva, rättvisa och balanserade, och vi ville visa att samtidigt som Internet och det digitala samhället drivs av användningen och rörligheten, får medborgarnas rättigheter aldrig förlöjligas, hånas eller ignoreras.

Det här är första gången som en text av detta slag innehåller en sådan referens i sin första artikel, vilket gör den till en grundläggande princip och kopplar samman Internet med utövandet av rättigheter och grundläggande friheter. Vi anser att detta gör vårt arbete tämligen distinkt när vi lagstiftar med rådet och utarbetar texter med kommissionen.

Vi anser faktiskt att informationssamhället både borde respektera medborgarnas rättigheter och vara positivt ur ekonomisk och social synvinkel, och skapa en ny kulturell sfär. Det är därför vi förväntar oss att marknaden ska möjliggöra detta, att användarnas rättigheter ska tydliggöras och garanteras, men att vi också kan få denna utökade tillgång och dessa uppkopplingsmöjligheter för alla. Men det är också därför som vi nu har en stor uppgift framför oss på områdena för upphovsrätt, nätneutralitet och radiospektrum. Europaparlamentet kommer att ge sitt stöd.

Jag vill säga att det varit ett nöje att arbeta med mina kolleger och att jag gläder mig över att denna kompromiss respekterar den röst som vi så starkt framfört tillsammans.

Talmannen. – Ärade kolleger! Ni kan föreställa er min frustration över att inte kunna delta i denna debatt, så jag kommer helt enkelt att använda min institutionella roll i slutet av debatten för att varmt gratulera Catherine Trautmann, Pilar del Castillo Vera och Malcolm Harbour till deras arbete. Jag vill också tacka kommissionen, och särskilt kommissionsledamot Viviane Reding, för deras utmärkta samarbete under en mycket komplicerad process, och säga att det skulle ha varit ett nöje att ha fått välkomna rådet till denna viktiga debatt, eftersom det bättre än oss andra skulle ha kunnat förklara de förvånande ordalydelser som nämndes i fråga om vissa rättsliga aspekter av denna debatt.

Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum tisdagen den 24 november 2009 kl. 12.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 149 i arbetsordningen)

Ivo Belet (PPE), *skriftlig*. – (NL) Herr talman! Jag vill ta upp den kniviga frågan med Internetkompromissen (även kallad "ändringsförslag 138"). Det lagstiftningspaket som vi har lagt fram ger maximalt skydd för alla Internetanvändare: vi har sett till att användarnas integritet respekteras och att Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna tillämpas och framför allt att ingen någonsin kommer att utestängas från Internet utan att ett oberoende organ först granskar deras fall och beslutar om det. Det innebär rent konkret att ingripande endast är tillåtet vid grovt missbruk. Denna rättsliga bestämmelse gäller såväl myndigheterna som själva Internetleverantörerna. Denna EU-lag garanterar dock fri tillgång till Internet och bekräftar de facto att Internet är en tjänst av allmänt intresse, som ingen konsument kan utestängas från utan giltigt skäl (precis som ingen konsument kan utestängas från tillgången till gas, vatten eller elektricitet). Att denna kompromiss har godkänts enhälligt i alla parlamentets delegationer är ett bevis för att det är en utmärkt överenskommelse som har placerat konsumenternas rättigheter i centrum för det nya telekommunikationspaketet.

Tiziano Motti (PPE), *skriftlig*. – (IT) Vi har anledning att vara nöjda med det resultat vi nått i dag om telekommunikationspaketet, eftersom det stärker Internetanvändarnas rättigheter och främjar konkurrensen mellan telefonföretagen. De nya reglerna kommer att garantera konsumenterna större rättigheter, ovillkorlig frihet i fråga om tillgången till Internet och skydd av personuppgifter. Detta är ett utmärkt exempel på hur vårt arbete som lagstiftare inverkar på våra medborgares dagliga liv. Internet har faktiskt för första gången i världen börjat innebära utövandet av en rättighet och en grundläggande frihet. Som sådan kommer den att komplettera och även utformas i proportion till, och i enlighet med, andra grundläggande friheter som redan finns och som garanteras genom fördraget: jämlikhet mellan könen, respekt för människors sexuella läggning och religiösa tro, skydd av barns rättigheter, och yttrandefrihet i linje med skyddet av den mänskliga värdigheten. Åtgärder som begränsar tillgången till Internet kan nu endast införas om de bedöms vara "lämpliga, proportionella och nödvändiga" i ett demokratiskt samhälle. Vi har i dag visat att vi samtycker till fullständig frihet på Internet, till främjandet av ett elektroniskt civilt samhälle, till främjandet av de grundläggande friheterna och bästa praxis, och till identifiering och isolering av alla de personer, i synnerhet pedofiler och sexförbrytare, som försöker missbruka denna absoluta frihet.

Siiri Oviir (ALDE), *skriftlig*. – (ET) Det grundläggande syftet med ändringarna av ramdirektivet om elektroniska kommunikationsnätverk och tjänster är att stärka rättigheterna för telefon- och Internetanvändare och även att öka konkurrensen mellan telekommunikationsleverantörerna. För närvarande regleras elektroniska kommunikationer av regler som antogs för sju år sedan. Sedan dess har dramatiska framsteg gjorts på området. Som advokat anser jag att parlamentet överskred sina befogenheter enligt fördraget när det i sista stund lade till ett förslag till ändringar med krav på att de allmänna tillsynsmyndigheterna skulle främja EU-medborgarnas intressen, och föreskrev att inga inskränkningar fick införas av de grundläggande rättigheterna och friheterna för slutanvändarna utan en förhandsdom från EG-domstolen. Det gläder mig att man, till följd av diskussionerna i förlikningskommittén, har hittat ett bättre sätt att säkra textens rättsliga korrekthet och även ge skydd till alla användare och visa respekt för medlemsstaternas domsrätt. Beslutet gör slutligen att vi kan godkänna ändringarna av ramdirektivet om elektroniska kommunikationsnätverk och tjänster.

Bernadette Vergnaud (S&D), *skriftlig*. – (FR) Det gläder mig att detta långdragna och mycket kontroversiella arbete når ett slut, vilket visar på telekommunikationssektorns betydelse inte bara som ekonomisk aktör utan också som ett mycket viktigt inslag i dagens samhälle. Våra medborgare kommunicerar över gränserna dagligen och vårt mål var att garantera en kvalitet hos tjänsterna och samtidigt se till att användarnas grundläggande rättigheter respekteras.

Jag vill gratulera Catherine Trautmann och förhandlingsgruppen till den kompromiss de nått genom att göra alla sanktioner mot användare föremål för ett föregående kontradiktoriskt förfarande. Dessutom var kommissionen besluten att garantera nätneutralitet och bekämpa konkurrensfientliga och diskriminerande förfaranden från operatörernas sida.

Denna överenskommelse kommer att innebära att konsumenterna kommer att dra nytta av positiv utveckling på många områden, som ibland varit resultatet av tuffa förhandlingar. Jag vill särskilt betona garanterad tillgång till och lokalisering för samtal till nödnumret (112), förbättrad tillgång för funktionshindrade, mer information om avtal och räkningar, varningar vid ovanligt omfattande användning, införande av en maximal väntetid vid flytt av en kunds telefonnummer, och information vid säkerhetsöverträdelser i fråga om personuppgifter.

18. Europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet (EUCPN) - Sekretessbestämmelser för Europolinformation - Tillämpningsföreskrifter för Europolns förbindelser med partner, inbegripet för utbyte av personuppgifter och sekretessbelagd information - Förteckning över de tredjestater och organisationer med vilka Europol ska ingå överenskommelser - Tillämpningsföreskrifter för Europolns analysregister - Ackreditering av kriminalteknisk laboratorieverksamhet (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en gemensam debatt om

– betänkandet av Timothy Kirkhope, för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, om utkastet till rådets beslut om antagande av sekretessbestämmelser för Europolinformation (11943/2009 – C7-0105/2009 – 2009/0807(CNS)) (A7-0065/2009),

– betänkandet av Sophia in 't Veld, för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, om utkastet till rådets beslut om antagande av tillämpningsföreskrifter för Europolns förbindelser med partner, inbegripet för utbyte av personuppgifter och sekretessbelagd information (11944/2009 – C7-0106/2009 – 2009/0808(CNS)) (A7-0064/2009),

– betänkandet av Jan Philipp Albrecht, för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, om utkastet till rådets beslut om fastställande av förteckningen över de tredjestater och organisationer med vilka Europol ska ingå överenskommelser (11946/2009 – C7-0107/2009 – 2009/0809(CNS)) (A7-0069/2009),

– betänkandet av Agustín Díaz de Mera García Consuegra, för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, om utkastet till rådets beslut om antagande av tillämpningsföreskrifter för Europolns analysregister (11947/2009 – C7-0108/2009 – 2009/0810(CNS)) (A7-0068/2009),

– betänkandet av Sonia Alfano, för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, om Konungariket Belgiens, Republiken Tjeckiens, Förbundsrepubliken Tysklands, Konungariket Spaniens, Republiken Frankrikes, Republiken Ungerns, Konungariket Nederländernas, Republiken Slovakien, Republiken Finlands, Konungariket Sveriges, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands initiativ inför antagandet av rådets beslut om inrättande av ett europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet (EUCPN) och om upphävande av beslut 2001/427/RIF (11421/2009 – C7-0109/2009 – 2009/0812(CNS)) (A7-0072/2009), och

– betänkandet av Timothy Kirkhope, för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, om Konungariket Sveriges och Konungariket Spaniens initiativ inför antagandet av rådets rambeslut om ackreditering av kriminalteknisk laboratorieverksamhet (11419/2009 – C7-0100/2009 – 2009/0806(CNS)) (A7-0071/2009).

James Nicholson, *ersättare för föredraganden*. – (EN) Herr talman! För en gångs skull har jag bra tajming! Jag vill ta detta tillfälle i akt att först av allt be om ursäkt på min kollega Timothy Kirkhopes vägnar, eftersom han inte kan närvara vid sammanträdet. Jag ska läsa upp den kloka visheten i alla de ord som han har tänkt ut och skrivit ned. Jag ska läsa hans åsikter som föredragande för er. Han är föredragande för de två betänkandena från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor.

Jag vill börja med att fokusera på Timothys betänkande om utkastet till rådets beslut om antagande av sekretessbestämmelser för Europolinformation. Genom de regler som ska antas ska säkerhetsåtgärder tillämpas för all information som bearbetas av eller genom Europol: med andra ord en gemensam standard för skydd av information som går genom kommunikationskanaler mellan Europol och medlemsstaternas nationella enheter.

Tillsammans med sina medföredragande för Europolpaketet har föredraganden genomgått en frustrerande tid i och med förhandlingarna om tidsplanen och lagligheten hos utkastet till rådsbeslut. Efter president Václav Klaus undertecknande, då Lissabonfördraget blev verklighet har förhandlingar med rådet och kommissionen blivit föråldrade. I detta betänkande, samt i kollegernas betänkanden, kräver man att rådets text ska förkastas.

Timothy Kirkhope vill klargöra att han stöder syftet med rådets beslut, eftersom vi förespråkar ett bättre informationsutbyte, och erkänner de fördelar som Europol medför för medlemsstaterna när det gäller upprätthållandet av den allmänna ordningen och brottsbekämpning.

Vi vill att Europols ansvarsområden och räckvidd ska fortsätta att vara små och specifika så att byrån därigenom blir så effektiv och verkningsfull som möjligt. Vi måste också inse att suveräna stater har en roll att spela på så vis att de kontrollerar sina nationella polisstyrkor och säkerhetstjänster. Men utan att det inverkar på det allmänna stödet för Europeiska polisbyrån anser föredraganden och hans medföredragande i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, i och med ikraftträdandet av Lissabonfördraget och dess inverkan på polissamarbetet, att inga ändringar borde göras av genomförandeåtgärderna av Europolbeslutet till dess att sådana åtgärder kan antas inom ramen för den nya rättsliga ram som Lissabonfördraget innebär.

Vi uppmanar därför rådet att dra tillbaka sitt förslag och uppmanar, liksom anges i betänkandet, kommissionen eller rådet att göra ett uttalande i parlamentet om ett förslag till ett nytt Europolbeslut, som ska lämnas in sex månader efter datumet för ikraftträdandet av Lissabonfördraget.

Jag vill nu övergå till det andra betänkandet om Konungariket Sveriges och Konungariket Spaniens initiativ inför antagandet av rådets rambeslut om ackreditering av kriminalteknisk laboratorieverksamhet. Detta är ett initiativ från Sverige och Spanien för att se till att laboratorieverksamhet är ackrediterad av ackrediteringsorganet för att bekämpa brottslighet genom närmare samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter med ansvar för brottsbekämpning. Under de senaste åren har informationsutbytet på området för rättsligt samarbete och brottsbekämpningssamarbete blivit en viktig prioritering för EU och medlemsstaterna i fråga om deras resurser för brottsförebyggande och brottsbekämpning.

Syftet med detta utkast till rambeslut är att se till att resultaten från laboratorieverksamhet i en medlemsstat erkänns som likvärdiga resultaten från laboratorieverksamhet i andra medlemsstater, vilket skulle garantera misstänkta rättssäkerhet och förbättra det rättsliga samarbetet då bevis från en medlemsstat används i domstolsförfaranden i en annan medlemsstat.

Detta syfte nås genom att man ser till att laboratorieverksamheten ackrediteras av ackrediteringsorganet i syfte att följa internationella normer. Rambeslutet skulle tillämpas för laboratorieverksamhet som rör DNA och fingeravtryck, och alla medlemsstater ser till att resultaten från den ackrediterade laboratorieverksamhet som utförs i andra medlemsstater erkänns som likvärdiga resultaten från den inhemska ackrediterade laboratorieverksamheten. Det kommer dock alltid att förbli varje enskild rättslig myndighets ansvar att bedöma alla bevis, kriminaltekniska eller andra, i enlighet med sina egna nationella lagar.

Jag vill återigen betona att vi stöder syftena i rådets rambeslut. Det finns dock återigen problem som rör den rättsliga grunden för detta initiativ i och med Lissabonfördragets ikraftträdande. I betänkandet kräver man därför att Konungariket Sveriges och Konungarikets Spaniens initiativ ska förkastas. Den rättsliga klarheten hos betänkandena från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor är försämrade mot bakgrund av ratificeringen av Lissabonfördraget. Detta betänkande kommer att läggas fram vid ett senare tillfälle mot bakgrund av en tydlig rättslig grund. Vi anser att det skulle göra det möjligt att granska detta viktiga ämne mer i detalj, eftersom den tidtabell som införts återigen var mycket kort och inte gav parlamentet den tid det skulle ha velat ha för ett så viktigt ämne.

ORDFÖRANDESKAP: SCHMITT

Vice talman

Sophia in 't Veld, *föredragande*. – (EN) Herr talman! Jag ska fatta mig mycket kort för att kompensera för James Nicholson och se till att vi inte drar över på tiden.

Lissabonfördraget kommer att träda i kraft – om jag räknar rätt – om sju dagar och fem timmar. Jag måste säga att rådets brådska att anta en hel rad beslut är aningen pinsam mot bakgrund av detta. Jag tycker också att det är pinsamt att det finns ett ledigt säte här, där jag hade hoppats få se rådet så att vi faktiskt hade kunnat föra en diskussion.

Jag stöder i princip föregående talareshs förslag. Vi stöder naturligtvis Europols utveckling. Vi vill ha ett starkt Europol. Vi vill ha ett Europol som kan motverka och bekämpa brott, men vi vill också ha ett Europol som är underställt demokratisk granskning. Jag stöder därför föregående talareshs förslag om att uppmana rådet att dra tillbaka förslagen om Europol och lägga fram ett nytt förslag inom högst sex månader – och helst tidigare – inom ramen för Lissabonfördraget.

När det slutligen gäller det specifika ämne som jag är föredragande för – vilket är Europol och överföringen av personuppgifter och sekretessbelagda handlingar till tredje man – och här skulle jag vilja höra rådet, som inte är närvarande, yttra sig om vad det anser om analysen från Europaparlamentets rättstjänst om att fel rättslig grund valts för detta särskilda förslag. Jag vet inte vem som kommer att svara på rådets vägnar, men de kanske kan återkomma angående detta och sända någon som kan ge oss ett svar.

Jan Philipp Albrecht, föredragande. – (DE) Herr talman! Jag kan hålla med de föregående talarna på så vis att jag anser att inte vore annat än förnuftigt att rådet lade fram sina förslag om Europol för Europaparlamentet en gång till, utifrån Lissabonfördraget.

Det är rätt och nödvändigt att rättsligt och polisiärt samarbete inom EU diskuteras och sambeslutas av parlamentet. Det är endast på det sättet som Europolns arbete kan få tillräcklig legitimitet. Europaparlamentets gemensamma och beslutsamma förkastande av rådets bestämmelser om Europolns verksamhet är en tydlig signal om att ändringar av den rättsliga grunden nu måste göras.

Dessutom har vi all anledning att göra det. Under alltför lång tid har genomförandet av EU:s inre politik och säkerhetspolitik varit en uppgift enbart för den verkställande makten, som utförts bakom stängda dörrar. Inte minst i samband med de terrorismbekämpningsåtgärder som vidtogs efter angreppen den 11 september 2001 antogs en mängd säkerhetslagar vars nödvändighet, effektivitet och lämplighet i många fall inte hade bedömts ordentligt, eller ens diskuterats. Den tredje EU-pelarens politiska avlägsenhet har gjort det möjligt för regeringarna att införa mycket kontroversiella inskränkningar av medborgarnas grundläggande rättigheter.

Detta har lett till en mycket farlig obalans på särskilt ett område. Samtidigt som det nu finns ett närmare samarbete mellan säkerhetsstyrkorna världen över finns inget internationellt samförstånd om minimistandarder för de grundläggande rättigheterna och rättsligt skydd. Denna klyfta mellan statliga befogenheter och medborgerliga rättigheter blir allt mer uttalad, särskilt med hänsyn till utbytet av personuppgifter mellan EU och tredje länder. De europeiska säkerhetsbyråerna som t.ex. Europol, Eurojust och Frontex, samt informationssystem som t.ex. Schengen, Eurodac eller tull- och viseringsdatabasen, används för att lagra allt fler personuppgifter, och sammankopplingen och analysen av dessa uppgifter i olika syften ökar allt mer. Också inom EU blir det allt mindre tydligt vem som har tillstånd att samla in, inneha, analysera eller vidarebefordra vissa uppgifter, och under vilka villkor de får göra detta. Därmed åsidosätts ofta frågan om rättsligt skydd, mot bakgrund av de principer som styr det nuvarande systemet.

Men vad skulle hända om alla dessa uppgifter fördes vidare endast till tredjeländer? Då talar vi inte bara om länder som Norge eller Schweiz, utan även USA, Ryssland och till och med Marocko och Kina. Jag undrar vem som skulle garantera att dessa uppgifter skyddades från missbruk och godtycklig hantering från staternas sida i samma utsträckning som hittills varit fallet. Europaparlamentet har faktiskt både en rättighet och en skyldighet att använda den nya rättsliga grund som fördraget innebär för att inleda en process genom vilken EU-medborgarnas grundläggande rättigheter måste respekteras, utan inskränkningar, däribland i samband med det internationella samarbetet i kampen mot brottslighet och terrorism. Gemensamma minimistandarder måste införas, särskilt för skyddet av personuppgifter, innan vi inom EU kan ingå några fler avtal om utbyte av uppgifter med tredjeländer.

Detta gäller den information som Europol tar emot, samt Swift-bankuppgifter och flygpassageraruppgifter, vilka utbyts med USA:s myndigheter. Tydliga uppgiftsskyddsnormer, en omfattande proportionalitetsbedömning och ett verkligt rättsligt skydd för medborgarna är centrala förutsättningar för eventuella ytterligare åtgärder.

Jag är nöjd med att vi lyckats nå detta samförstånd inom det politiska spektrumet i fråga om lagstiftningen om Europol, och jag ser detta som ett gott tecken inför den kommande diskussionen om det omfattande skyddet av de grundläggande rättigheterna inom EU. Det är precis det som EU-medborgarna nu förväntar sig av oss.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, föredragande. – (ES) Herr talman, herr vice kommissionsordförande! Europolpaketet består av fyra utkast till beslut genom vilka man vill genomföra rådets beslut av den 6 april 2009.

Till att börja med vill jag ansluta mig till mina kolleger och begära att rådets förslag ska dras tillbaka. Vi vill ha ett parlament som är mycket synligare och ett Lissabonfördrag genom vilket beslut fattas med avseende på Europolpaketet. Vi vill att parlamentet och rådet ska ha samma utgångspunkt och vara i jämvikt med varandra.

För att skälen till att jag förkastar förslaget ska bli lättare att förstå ska jag säga ett par ord om ämnet för mitt betänkande. En av de centrala uppgifterna för Europeiska polisbyrån är att samla in, lagra, behandla, analysera och utbyta information och uppgifter. För att den ska kunna utföra denna viktiga uppgift måste medlemsstaternas behöriga myndigheter sända omfattande, uppdaterad och korrekt information till Europol. Det är det enda sättet att göra det möjligt för Europol att använda sin analyskapacitet fullt ut.

Räckvidden för tillämpningen av utkastet till rådets beslut är begränsad, enligt definitionen i artikel 2, till behandling av uppgifter i analys syfte, i enlighet med mandatet i artikel 14.1 i beslutet. I detta syfte har Europol för närvarande 19 typer av arbetsfiler i analys syfte. Varje arbetsfil är en separat databas som var och en är kopplad till en specifik typ av brottslig verksamhet. Varje databas är därför nära sammankopplad med den specifika typ av operativt stöd som Europol kan erbjuda utifrån sina befogenheter.

Arbetsfilerna är för närvarande det enda rättsliga verktyget på EU-nivå för att lagra, behandla och analysera information, oavsett om det handlar om information som samlats in på plats eller underrättelseuppgifter, däribland personuppgifter.

I förslaget finns också regler och allmänna principer för både tekniska åtgärder och regler för deras användning. Behovet av att samla in och behandla information innebär att ett rättsligt instrument måste inrättas som garanterar full respekt för de grundläggande rättigheterna. Jag vill påpeka att detta innebär full respekt för EU-medborgarnas grundläggande rättigheter. Samtidigt måste ett sådant instrument garantera att Europol kan utföra sina uppgifter till fullo. I detta avseende ifrågasätter jag, liksom Sophia in 't Veld, om den rättsliga grund som man avser att tillämpa är korrekt.

På detta område är Europaparlamentets roll som ett parlament som företräder medborgarna oförytterlig. Den obligatoriska kontroll som utförs av Europaparlamentet är oförytterlig. Därför är det av grundläggande vikt, mot bakgrund av Lissabonfördragets omedelbara ikraftträdande, att parlamentet deltar i lagstiftningsprocessen med samma förutsättningar som rådet. Inget kunde vara mer angeläget än vikten av att försvara de medborgerliga rättigheterna och EU-medborgarnas säkerhet.

Jag uppmanar därför mina kolleger att även de förkasta de föreslagna instrumenten, utan att minska vårt stöd för Europeiska polisbyrån – som vi verkligen stöder – fram till dess att rådet tillåter parlamentet att delta i beslutsprocessen. Jag föreslår också att vi ska uppmana kommissionen och rådet att dra tillbaka förslaget och lägga fram ett nytt förslag som respekterar de befogenheter som föreskrivs i Lissabonfördraget.

Herr talman, när jag återigen får ordet ska jag förklara min ståndpunkt på ett mer övertygande och tydligt sätt. Det var allt jag hade att säga för stunden.

Sonia Alfano, föredragande. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill tala om det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet.

Nätverket inrättades 2001 genom rådets beslut 2001/427/JHA. Målsättningen var att underlätta samarbete och utbyte av information och erfarenheter på nationell nivå och EU-nivå, samla in och analysera relevant information framför allt för att utbyta bästa praxis, men även anordna konferenser, seminarier, möten och initiativ med målsättningen att underlätta utbytet av erfarenheter och bästa praxis samt erbjuda rådet och kommissionen expertkunskaper inom brottsförebyggande.

Beslutet innebar att systemet skulle bygga på kontaktpunkter som utsågs av kommissionen och medlemsstaterna. Dessa kontaktpunkter skulle innefatta minst en företrädare för de nationella myndigheterna, medan andra kontaktpunkter kunde vara forskare eller akademiker som var specialister på området. Medlemsstaterna skulle i vilket fall som helst engagera forskare, akademiker, icke-statliga organisationer och det civila samhället. Till och med Europol och Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk var involverat i arbetet som expertorgan.

År 2005 genomgick nätverket den första interna strukturella reformen. Den innebar att två utskott skulle inrättas permanent – ett för arbetsprogrammet och ett för forskningen – medan driften av webbplatsen överfördes från kommissionen till Storbritannien där uppdateringen fortfarande sköts.

Under 2007 reviderades nätverket på nytt och man erkände att sekretariatet behövde förstärkas och att man behövde ta itu med problemet med resurser för de permanenta utskotten och de nationella företrädarna.

I mars 2009 offentliggjordes en extern utvärdering om hur nätverket fungerar. Den inriktades på betydelsen av de mål som bidrog till att nätverket bildades, men betonade tyvärr samtidigt det organisatoriska misslyckandet som har gjort att de viktiga målsättningar vi tidigare talade om inte har uppnåtts.

De problem som då uppdagades, vilka har lett till att nätverket faktiskt har kollapsat, innefattade bristen på lämpliga resurser, ett ineffektivt sekretariat, bristen på engagemang från de nationella företrädarna och ett mycket bristfälligt arbetsprogram.

I utvärderingen beaktades även möjligheten att lägga ned nätverket. Nätverket tillsatte därför en arbetsgrupp som skulle granska rekommendationerna från mars 2009 och slog fast att vissa ändringar behövde göras i akten om inrättandet av nätverket. Man föreslog särskilt att ett externt sekretariat skulle inrättas som finansieras med medel från gemenskapsprogrammen.

Vissa medlemsstater har återuppväckt idén att lägga ned nätverket, medan andra föreslog att det i stället skulle ses över. EU:s ordförandeland Sverige instämde i förslaget och gjorde det till och med till en prioritering under sitt ordförandeskap. Jag vill därför understryka hur besvrad jag är över att se dessa tomma stolar, med tanke på att förslagen kom från det svenska ordförandeskapet.

Förslaget innebär att nätverket ska bestå av ett sekretariat, kontaktpunkter som ska utses av varje medlemsstat och en styrelse. Styrelsen ska bestå av nationella företrädare som medlemsstaterna utser och ha en ordförande med ansvar för ett arbetsutskott.

Jag tror att det råder viss förvirring i det här avseendet mellan kontaktpunkter och nationella företrädare. Det civila samhället, den akademiska världen, erfarenhetsvärlden och därmed experterna står alla helt utanför nätverket. Det är en mycket allvarlig fråga. De strukturella förbindelserna mellan nätverket och övriga gemenskapsinstitutioner och organ som arbetar med brott och brottsförebyggande har helt kopplats bort.

I beslutet planeras inte för något som helst samarbete med Europaparlamentet och de tidigare kraven på språkkunskaper har avskaffats.

Som föredragande anser jag att förslaget är fullständigt ineffektivt och inte kan bidra till att förebygga brott, och det av flera skäl. För det första har det inte varit möjligt att nå målen. För det andra har det inte förekommit något samarbete mellan kommissionen, rådet och medlemsstaterna och jag anser att det måste betraktas som ett slags sabotage av själva nätverket.

Brottsförebyggande kan inte reduceras till utbyte av bästa praxis. Tyvärr har vi bevittnat vad som nästan är en typ av turism med olika tjänstemän som har besökt olika länder och ofta inte ens har lyckats tala med varandra eftersom det inte fanns några tolkar. Att man inte lyckats involvera det civila samhället och icke-statliga organisationer, eller utarbeta material om förebyggande såsom skolböcker, gör nätverket fullständigt ineffektivt. För att det ska fungera måste dess befogenheter öka och kampen mot brott och förebyggande av organiserad brottslighet måste införlivas.

Jag föreslår därför att vi avvisar förslaget, som bara skulle ha kunnat godtas om rådet hade lagt fram ett verkligt ambitiöst förslag. Tyvärr har så inte skett.

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Herr talman! Jag har med stort intresse lyssnat till inläggen från James Nicholson, Sophia in 't Veld, Jan Philipp Albrecht och Sonia Alfano. Problem kring både förfarandet och innehållet har nämnts i debatten.

När det gäller förfarandefrågan förstår jag helt parlamentets ståndpunkt. Lissabonfördraget träder snart i kraft. Jag uppskattar därför verkligen de frågor som vissa av rådets beslut kan ge upphov till i parlamentet. Kommissionen beklagar på sätt och vis situationen, men jag vill ändå sprida lite ljus över dessa tre frågor för parlamentets skull.

Som ni alla vet kommer Europol, genom ett rådsbeslut som ersätter den mellanstatliga överenskommelsen, att få en ny rättslig ram och bli en EU-byrå den 1 januari 2010. Rådets antog beslutet efter långvariga förhandlingar, och förberedelser för att genomföra det pågår.

Jag förstår verkligen parlamentets oro och även jag ser fram emot att se nästa institutionella ram på plats, eftersom det kommer att bana väg för en större demokratisk kontroll över Europeiska polisbyrån. Vi bör ta lärdom av det ursprungliga genomförandet av rådets befintliga beslut så att vi har en stark grund att bygga den framtida lagstiftningen på. Det blir därför fördelaktigt att införliva parlamentet och andra berörda parter när vi utarbetar framtida förordningar om Europol, särskilt villkoren för hur Europaparlamentet och de nationella parlamenten får kontroll över Europols verksamhet.

Icke desto mindre beklagar jag att parlamentet har avvisat förslagen till rådets beslut. Dessa genomförandebestämmelser styr viktiga aspekter av Europols arbete, och utan dessa kan Europol inte verka.

Jag kommer nu till frågan om kriminaltekniska laboratorier. Återigen, jag förstår att parlamentet vill ha en annan grund för rambeslutet om att verksamheten vid de kriminaltekniska laboratorierna ska ackrediteras. Kommissionen är positiv till att använda ackreditering eftersom det främjar en hög kvalitet på laboratoriernas arbete, särskilt när det gäller känslig teknik för fingeravtryck och DNA-prover. Striktare ackreditering av dessa laboratorier kommer att leda till ökat förtroende från allmänheten.

Jag är dock medveten om problemen med den rättsliga grunden. Precis som parlamentet anser kommissionen att rambeslutet, eftersom det hänvisar till tjänster enligt artikel 50 i EG-fördraget, borde ha just artikel 50 som sin rättsliga grund. Vi i kommissionen har gjort ett uttalande som finns i protokollet från rådets (rättsliga och inrikes frågor) möte den 23 oktober 2009. Där förbehåller kommissionen sig rätten att i framtiden vidta de åtgärder som den bedömer som lämpliga.

Låt mig tillägga att kommissionen i enlighet med bestämmelserna för budgetförordningar är beredd att lämna finansiellt stöd till verksamhet i medlemsstaterna som möjliggör ackreditering av vetenskapliga polislaboratorier. Kommissionen är slutligen beredd att utvärdera genomförandet och tillämpningen av detta instrument före den 1 juli 2018, enligt artikel 7.4 (ny).

Även om jag förstår parlamentets ståndpunkt om ackrediteringen anser jag också att förslaget i huvudsak går i rätt riktning och att det respekterar alla synpunkter som har uttryckts här i kammaren.

Jag ska nu gå vidare till det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet. Självfallet anser vi att brott måste förebyggas. Tvingande åtgärder är inte tillräckligt för att minska brott och organiserad brottslighet. Förebyggande är grundläggande vare sig det sker på lokal nivå eller är gränsöverskridande. I de förslag jag nyligen lämnade om människohandel och barnpornografi ingår dessutom förebyggande åtgärder.

Fru Alfano! Ni har just pekat ut nätverkets svagheter. Jag är medveten om att man i en undersökning nyligen drog slutsatsen att det verkligen behövs ett europeiskt samarbete i kampen mot organiserad brottslighet och jag vet också att offentliga organ, organisationer och den privata sektorn vill ha ett tvärvetenskapligt synsätt för att dela med sig av erfarenheter, metoder och instrument inom EU.

Europeiska unionens nätverk för förebyggande av brott har definitivt drabbats av strategiska, politiska och organisatoriska problem. Kommissionen är medveten om dessa och vi har kortsiktigt ökat det ekonomiska stödet till nätverkets sekretariat.

I Stockholmsprogrammet har vi prioriterat polissamarbete och behovet av att kunna hantera detta på gemenskapsnivå, i enlighet med Lissabonfördraget. Nätverket kan utföra ett stort antal av de uppgifter ni har nämnt och kan även ta itu med uppgifter som ni har gett några intressanta exempel på.

Vi kan också räkna med gemensamma projekt mellan sociala institutioner och utbildningsinstitutioner, som innefattar skolor, vidareutbildning och kurser på universitetsnivå. Det här är absolut början till en stor ny politik för brottsbekämpning.

Det är uppenbart att det civila samhällets och parlamentets roll bör utvidgas. Polissamarbete hamnar dessutom nu under medbeslutandeförfarandet. Jag anser därför att vi kan samarbeta så nära som möjligt inom den nya rättsliga ramen. Det borde intressera alla medborgare som påverkas av säkerhetsfrågor i sitt dagliga liv.

Jag beklagar förstås delvis debatten, som har varit inriktad både på förfarandet och innehållet. Jag tror ändå att vi kan göra något mycket bättre efter det att Lissabonfördraget har trätt i kraft och i enlighet med Stockholmsprogrammet. Parlamentet kommer att kunna spela en heltäckande roll i denna nya strategi mot organiserad brottslighet och definitivt mot alla former av brott.

Wim van de Camp, för PPE-gruppen. – (NL) Jag vill tacka kommissionens vice ordförande Jacques Barrot för hans svar och för de synpunkter han bidragit med inom olika områden.

Rättsligt samarbete inom Europeiska unionen är en mycket viktig fråga. När vi talar om ett medborgarnas Europa talar vi framför allt om rättsligt samarbete. Därför är bekämpning av brott vår viktigaste prioritering, främst för att brott i allt högre utsträckning passerar gränserna. Storskalig gränsöverskridande brottslighet är ofta den stora frågan, och i jämförelse liknar de inhemska brotten snarare futtig huliganism.

I det läget är gruppen Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) mycket positiv inte bara till att Europol utan även Eurodac får en stark ställning. Jag tänker här på vårt ramverk för kriminaltekniska laboratorier.

En viktig beståndsdel i kampen mot den organiserade brottsligheten är demokratisk kontroll av dem som bekämpar brott. Jag vill definitivt inte förringa det på något sätt, men jag skulle vilja att ni tar hänsyn till

offrets ställning även i fortsättningen när vi diskuterar förslagen under de kommande månaderna. Bekämpning av brott innebär ofta att beakta den misstänkts rättigheter, vilket är helt rätt, eftersom en misstänkts privatliv och ställning vid brottmål är mycket viktig. Under de närmaste fem åren skulle jag dock vilja att vi i större utsträckning uppmärksammar offrets ställning. Grundläggande rättigheter är inte något absolut. De måste alltid utövas i ett sammanhang. I den nederländska författningen sägs det att det ska ske "med beaktande av alla hänsyn till lagen". Det gäller även misstänkta och offer.

Jag kan lätt förstå och jag instämmer i att parlamentet för närvarande måste be oss vänta lite när det gäller dessa fyra ärenden. Låt oss vänta till den 1 december när vi får nya förslag och sedan måste vi stämma av dem mot verkligheten: en kontroll som verkligen kräver att Europaparlamentet är delaktigt.

Ramón Jáuregui Atondo, för S&D-gruppen. – (ES) Herr talman! Vi har ett problem eftersom hela kammaren ber kommissionen att se över lagstiftningspaketet i frågan och Jacques Barrot har, mycket charmfullt som alltid, sagt att det här går långt tillbaka, att det har diskuterats mycket och att det kommer att bli operativt den 1 januari. Så ser verkligheten ut. Vi har ett problem.

Herr Barrot! Ni bör nog berätta för er efterträdare, eftersom jag inser att ni inte kan besvara frågan, att när hon kommer till utfrågningen i parlamentet kommer vi att fråga om hon avser att utarbeta ett lagstiftningspaket i ärendet eftersom hela parlamentet ber om det, och det är inte bara en fråga om en alltför nitisk knuff i riktning mot lagstiftning.

Det är inte parlamentet som säger att det vill vara delaktigt. Parlamentet måste vara delaktigt eftersom det om några dagar får den lagstiftningsrollen och eftersom det nu är en fråga om parlamentarisk kontroll, snarare än att vi vill lämna ytterligare förslag. I många av direktiven och besluten ser jag exempelvis flera luckor, många brister och en stor rättslig osäkerhet. Vi skulle vilja reformera dessa bestämmelser här.

Jag tror att det är bra för Europol att arbeta med dem. Jag förstår att Europol redan gör det och jag vill att det fortsätter eftersom jag vill att Europol ska göra framsteg. Jag vill också att ni respekterar parlamentets rätt att säga vad det tänker om dessa bestämmelser, eftersom det handlar om lagstiftningsfunktionen och vi vill genomföra det.

När nästa kommissionsledamot kommer hit kommer vi därför att fråga henne om hon tänker satsa på att utarbeta lagstiftningsförslag i frågan så att parlamentet kan lagstifta. Det är allt, inget annat.

Nathalie Griesbeck, för ALDE-gruppen. – (FR) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag ska fatta mig kort. Det handlar för det första om innehållet och för det andra om förfarandet, och jag kommer att upprepa en del av det som redan har uttryckts mycket bra av alla politiska grupper.

Inrättandet av ett område med säkerhet, rättvisa och frihet inom Europeiska unionen är grundläggande för oss alla, och definitivt ett exempel på den europeiska demokratiska modell som vi bygger upp, och många av oss anser att Europol är ett instrument som kan anpassas. Ändå är det mycket viktigt för oss alla att sammanslagning av resurser, särskilt mänskliga resurser men även tekniska resurser för att bekämpa organiserad brottslighet och alla former av olaglig handel, kontrolleras strikt och omfattas av maximala garantier för rättssäkerhet, eftersom det handlar om det som verkligen ligger oss närmast: EU-medborgarnas rättigheter och friheter.

När det gäller förfarandet, och med risk för att verka tjatig, vill jag från gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa lugna kommissionsledamoten med att allt arbete inte har varit förgäves. Våra medborgare skulle emellertid missförstå och misstolka allt fullständigt om vi, efter att ha väntat så länge på att göra institutionerna i anslutning till Lissabonfördraget operativa, inte hade tålamod att vänta ytterligare några timmar eller till och med dagar för att utöva den medlagstiftande makt som är så viktig för oss.

För en gångs skull är det viktigt att vi väntar några veckor innan vi har en text som respekterar våra procedurbestämmelser och precis som Sophia in 't Veld beklagar jag att ingen från rådet är här eftersom det här framför allt är en fråga för dem. För mitt utskotts räkning anser jag därför att vi borde ha ett nytt lagstiftningsförslag.

Raül Romeva i Rueda, för Verts/ALE-gruppen. – (FR) Herr talman! För att fortsätta med samma tankegång skulle jag vilja tala som samordnare för gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen i frågor som rör frihet, vilket är just vad det handlar om.

Det skulle vara obegripligt om vi, när vi i Europaparlamentet får möjlighet att vara medlagstiftare, misslyckades med det. Vi är därför alla överens på den punkten. I vilket fall som helst måste vi vänta och se hur det utvecklas men det skulle absolut vara ett problem om vi inte kunde delta som vi rättmätigt begär.

Jag vill också kort ta upp en annan punkt om rapporten om kriminaltekniska laboratorier – för det är den frågan som jag har följt – och påpeka så tydligt som möjligt att när vi diskuterar behovet av samordning måste vi också granska frågan om decentralisering mycket noggrant. Vi får inte glömma att i vissa medlemsstater finns det inte bara ett centrum för kriminaltekniska undersökningar utan flera, och ta hänsyn till fördelningen av territorier och befintliga polis- och rättssystem. Så är fallet i Spanien. Det är viktigt att vara medveten om det, för om samordningen ska lyckas måste vi komma ihåg att det inte bara gäller samordning mellan medlemsstater utan även mellan regioner där det råder andra förhållanden som kanske inte gäller på nationell nivå.

Marie-Christine Vergiat, för GUE/NGL-gruppen. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Jag kommer att upprepa vad flera av mina kolleger redan har sagt.

Innan Lissabonfördraget träder i kraft har Europaparlamentet uppmanats att inom ramen för det brådskande förfarandet granska fyra texter om Europol och frågan om sekretess för uppgifter som vidarebefordras av Europol, även till tredjeland. Vi i parlamentet fördömer enhälligt hur man har uppmanat oss att granska dessa texter när de gäller frågor som högst sannolikt kommer att omfattas av medbeslutandeförfarandet efter Lissabonfördragets ikraftträdande.

Många av oss anser att våra medborgare har rätt till säkerhet och att kampen mot terrorismen bör prioriteras. Så mycket som möjligt måste göras för att medborgarna inte konstant ska vara rädda för att falla offer för terroristattacker. Det är därför viktigt att göra allt vi kan för att stärka polissamarbetet, men det får inte ske till vilket pris som helst och särskilt inte på bekostnad av den grundläggande rättigheten till privatliv, fri rörlighet och yttrandefrihet.

Jag vill tillägga att förebyggande av brott inte ska innebära mer – och bara mer – tvingande åtgärder. Det är ett privilegium för våra demokratier att alltid skydda vår frihet och inte underminera den om det inte är absolut nödvändigt. Polissamarbetet bör därför ske inom en särskild rättslig ram som garanterar sekretess för information som lämnas vidare, och en korrekt balans mellan information och de säkerhetsmål som har nämnts.

GUE/NGL-gruppen uppmanar därför tillsammans med övriga grupper rådet och kommissionen att dra tillbaka dessa förslag. Dessutom beklagar även jag att rådet inte är här i dag.

Gerard Batten, för EFD-gruppen. (EN) – Herr talman! I dessa betänkanden fastställs reglerna för hur Europol ska samla in och utbyta den mest personliga information om EU-medborgare mellan våra medlemsstater, och faktiskt tredjeländer.

Betecknande nog talas det om att otillåten spridning av denna information inte får missgynna, skada eller inverka menligt på Europolns grundläggande intressen. Det står ingenting om att skydda olyckliga, oskyldiga medborgares intressen om de fastnar i mardrömmen med en Europolundersökning.

Den mest personliga information kan samlas in, inbegripet sexuella preferenser och uppgifter om bankkonton. Detta kan till och med spridas till tredjeländer, även länder med sådana påfallande demokratiska meriter som Albanien, Peru och Ryssland.

Europol är fullständigt onödigt ur en objektiv synvinkel, men ur EU:s subjektiva synvinkel är det grundläggande att ha ett annat av en politisk stats attribut: en egen poliskår.

Hur många av EU:s motvilliga medborgare vet att Europolns tjänstemän har immunitet och inte kan åtalas för något de gör eller säger i tjänsten? För dem av er som helt nyligen lämnat polisstater kanske det här inte betyder så mycket, men en sådan immunitet för tjänstemän som ska upprätthålla lag och ordning är ett främmande begrepp i engelsk lagstiftning.

Vartefter EU skapar sitt eget rättssystem med instrument som den europeiska arresteringsordern och utevarodomar, och nu sin egen polisstyrka, ser vi i Storbritannien hur våra mest grundläggande och omhuldade friheter som tidigare skyddade oss nu förstörs.

Alla föredragande hade åtminstone anständigheten att säga att dessa förslag bör avvisas tills Lissabonfördraget lagligen trätt i kraft. Om EU hade någon anständighet skulle det bli folkomröstning om Lissabonfördraget och inget av det skulle någonsin träda i kraft.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Herr talman! Om Europolns verksamhet den senaste tiden ännu en gång har lyckats sätta stopp för människohandelsorganisationer som smugglar olagliga invandrare, då är det lovvärt. I framtiden skulle det vara lika lovvärt om Europol engagerade sig i alla slags allvarliga, internationella brott. Samarbete mellan olika myndigheter i kampen mot brott är naturligtvis i princip bra.

Frågan om skydd av uppgifter har emellertid inte lösts när det gäller planerna på att bevilja alla myndigheter obegränsad tillgång till uppgifter. Vi har avfärdats med löften om en europeisk datatillsynsman, när det inte ens är tydligt vilka befogenheter de faktiskt har. De nationella tjänstemän som arbetar med uppgiftsskydd märker redan hur begränsat deras verksamhetsområde är och de har knappt någon möjlighet att ingripa eller påverka. Det blir sannolikt även samma sak på EU-nivå.

Under det senaste årtiondet har civila privilegier och friheter i allt större utsträckning begränsats i kampen mot terrorismen. Om justitie- och inrikesministrarna snabbt vill få igenom en överenskommelse om finansiella transaktioner, särskilt nu innan Lissabonfördraget ger Europaparlamentet dessa medbeslutanderättigheter, beror det enbart på att de vet att frågor om massivt uppgiftsskydd har samband med detta och att de inte skulle kunna klara sig undan oskadda vid ett Swift-avtal. Med tanke på att inte ens nationella enheter som upprätthåller lag och ordning får denna rätt enligt respektive författning varför skulle Europol, och via EU:s bakdörr inte minst Förenta staterna, beviljas sådana obegränsade rättigheter? Jag anser att vi måste stoppa detta angrepp på uppgiftsskyddet.

Simon Busuttil (PPE). – (FR) Herr talman! Låt mig först framföra mina gratulationer och mitt tack till kommissionens vice ordförande för allt han har gjort som ansvarig kommissionsledamot på området.

Jag hoppas att de två kommissionsledamöter som efterträder er – inte en utan två – tar intryck av er politiska vision, ert engagemang och ert arbete. Tack, herr vice ordförande.

(MT) Låt mig nu ta upp det ypperliga tillfälle jag nyligen hade att besöka kontoret i mitt land som ansvarar för Europol, förbindelser med Europol och med Schengenområdet. På kontoret finns ett antal polismän som utför ett utmärkt arbete på området, i samarbete med polismän i andra av EU:s medlemsstater. Jag berömmar deras insatser och vill tillägga att besöket gav mig tillfälle att inse hur viktigt Europolkontoret är. Jag hade tillfälle att bedöma det på nära håll. Det är viktigt när man bekämpar brottslighet, särskilt eftersom vi nu lever i ett område med frihet och fri rörlighet inom Europeiska unionen och inom många länder i EU.

Skälet till att vi kommer att rösta mot dessa förslag är inte att vi har något emot Europol utan att vi i Europaparlamentet vill bidra till att stärka kontoret, som från nästa år blir en byrå, så att det verkligen kan fullgöra sin uppgift att bekämpa brottsligheten på ett effektivt sätt.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! När det gäller rådets begäran om att vi ska godkänna förslaget om utbyte av information mellan Europol och samarbetspartner, även tredjeländer, kan man se vad det skulle leda till: om förslaget godkänns skulle det skapa en absurd situation som bland annat reglerar utbytet av information mellan Europol och tredjeländer, trots att parlamentet ännu inte har godkänt någon sådan förteckning över länder.

Förslaget tycks i sin skildring av hur personuppgifter ska behandlas bana väg för att inrätta en fullständigt obegränsad databas som till och med kan göras tillgänglig för tredje parter som ännu inte har angetts av parlamentet.

I artikel 15.2 i rådets förslag slås fast att om det är absolut nödvändigt, även när det inte finns någon misstanke om att ett brott har begåtts, kan uppgifter överföras som avslöjar en persons ras, etniska ursprung, politiska ståndpunkt, religiösa och filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening och så vidare, utan att det preciseras vad som menas med "absolut nödvändigt" och ännu värre genom att godkänna idén att det finns något som rasgrupper.

Det skulle vara intressant att höra rådet klargöra vad en rasgrupp är och vilka rasgrupper som finns. Jag för min del anser att det bara finns en ras – den mänskliga rasen.

Av dessa skäl, men även för att bibehålla parlamentets oberoende och de nödvändiga tidsgränserna, anser jag att rådets förslag måste avvisas i sin nuvarande form före den fastställda tidsfristen den 30 november.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Herr talman! Jag vill ansluta mig till Simon Busuttill och tacka kommissionens vice ordförande Jacques Barrot för det arbete som han har utfört. Det var ingen enkel lagstiftningsuppgift som han åtog sig och han har ofta fått kämpa i ur och skur, men tro mig, herr vice ordförande, ni skulle ha fått ett förträffligt paraply i gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa, som ni hade kunnat använda i sådana situationer. Mycket har i alla fall sagts om Europol och jag tror inte att jag behöver upprepa vad andra parlamentsledamöter redan har sagt, nämligen att det är förvånande att vi före den 30 november, alltså innan Lissabonfördraget träder i kraft, måste behandla frågan i parlamentet. Det är därför som parlamentet reagerar som det gör och förkastar förslagen.

Det är även beklagligt att rådet inte är närvarande i dag, så att det också kan lyssna till kommentarerna. Jag är övertygad om att de kommer att beaktas. Jag ville framför allt kommentera Timothy Kirkhopes betänkande om kriminalteknisk laboratorieverksamhet, genom att säga att vi ofta måste fundera över om vi inte borde börja med detaljfrågorna, nämligen vilka uppgifter som överförs och hur, och om uppgifterna verkligen är jämförbara, särskilt när det gäller kriminalteknisk laboratorieverksamhet. Om man tar fram DNA-uppgifter på olika sätt och sedan överför dem och inte får någon träff, är det till mer skada än nytta för den som berörs. Man borde kanske ha dessa funderingar i åtanke.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Herr talman, herr Barrot! Tack för att ni förstår Europaparlamentets tydliga inställning till förfarandefrågorna. Vi förkastar inte rådets och kommissionens förslag. Vi vill snarare delta i beslutsförandet. Det är den avgörande punkten för vår omröstning.

Det står helt klart att Europol är en av Europeiska unionens framgångssagor. Särskilt när det gäller bekämpning av narkotikabrottslighet, människohandel, finansiering av terrorism och penningförfalskning spelar Europol en avgörande roll för informationsutbyte och det utgör ett centrum för befintliga nätverk för polissamarbete. Det är mycket viktigt att Europol fortsätter att utvecklas. Det är därför vi också bör välkomna att organet får en ny grund. Vi behöver informationsutbyte och interna förbindelser inom polisen i Europeiska unionen. Vi behöver det för att framgångsrikt bekämpa terrorism och brottslighet. Men vi behöver även allt det – och det måste också tydligt sägas – för att försvara EU-medborgarnas rättigheter.

Här finns en europeisk inställning och tydliga europeiska värderingar, som också bekräftades här i Europaparlamentet med bred majoritet i samband med beslutet om Swift-koder i mitten av september. Det vi måste begära av rådet och kommissionen är att den grundläggande principen och riktlinjerna nu också genomförs i förhandlingarna med USA. Vi måste göra detta för att trygga EU-medborgarnas säkerhet.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Jag är också glad över att rådet har åtagit sig att fortsätta utvecklingen och reformerna av det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet (EUCPN). Mot bakgrund av detta är det verkligen synd – som många före mig redan har nämnt – att rådets företrädare inte är närvarande under debatten.

Även jag vill göra skillnad mellan mina kommentarer om förfarandet och om det aktuella innehållet. Beslutet om att det förelåg ett behov av nätverket antogs för tio år sedan. I den aktuella utvärderingen anges att nätverket inte har utnyttjat sina möjligheter fullt ut. Men det anges också tydligt att vi behöver ett sådant nätverk, och vi måste fortsätta att utveckla det, engagera civila och forskare och samarbeta med brottsbekämpande organ. Även jag vill säga att gruppen Progressiva förbundet av socialdemokrater och demokrater i Europaparlamentet anser att nätverkets arbete och kommande utveckling är viktiga. Att Europaparlamentet nu förkastar initiativet innebär faktiskt att åtgärden kommer att få än större legitimitet enligt Lissabonfördraget och att vi kan engagera oss än mer i den.

Cecilia Wikström (ALDE). - Herr talman! Europas största misslyckande i dag är att vi ännu inte har lyckats stävja den människohandel som pågår mitt framför våra ögon. Kvinnor och barn säljs som varor över disk runt om i våra medlemsstater. Enligt Europol är det lågt räknat en halv miljon kvinnor som köps och säljs i Europa 2009. Det måste vi tala öppet om och hitta strategier för att utrota.

Det finns institutioner i EU som har som mål att bekämpa människohandel och organiserad brottslighet, men i dagsläget finns det många brister. Samarbetet mellan medlemsstaterna, kommissionen, rådet och parlamentet måste förbättras genomgripande för att vi ska ha någon chans att en gång för alla komma till rätta med den grova brottsligheten. Hit hör organiserad brottslighet, hit hör maffiaverksamhet och hit hör också människohandel.

Om bara några dagar träder Lissabonfördraget i full kraft. Jag känner att luften då kommer att bli lite lättare att andas. För då finns det äntligen hopp om ett fördjupat samarbete för medborgarnas trygghets skull runt om i våra medlemsstater. Snart kan vi tillsammans se att Europol stärks och att det finns ett effektivt samarbete

mellan Europol och Eurojust, och då kan vi äntligen ta upp kampen mot den organiserade brottsligheten i Europa, dit människohandel och maffialiknande brottsyndikat hör. Låt oss en gång för alla 2009 säga att människohandel är ovärdigt Europa i vår tid.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Vi borde inte föra dagens debatt – och särskilt de beslut som den leder till – utifrån ett formellt utan utifrån ett politiskt perspektiv.

Enhetliga standarder för laboratorieverksamhet är naturligtvis också viktiga för ett samarbete mellan polisen och rättsväsendet, som bygger på förtroende. Men frågan har många aspekter, som vi inte har tid att diskutera. Kärnfrågan är emellertid en helt annan, nämligen hur allvarligt de politiska *aktörerna* tar Lissabonfördraget, parlamentets och medborgarnas rättigheter och ett trovärdigt samarbete mellan rådet och parlamentet.

Jag vill nämna tre exempel: i Lissabonfördraget anges den höga representanten som en stark röst för EU och det är beklagligt att medlemsstaterna tydligt har tillämpat även andra kriterier. Överenskommelsen om Swift-koder, som är kontroversiell på många sätt, skulle än en gång kunna granskas noggrant av Europaparlamentet nästa måndag. I stället ska det snabbt avhandlas några timmar tidigare och undertecknas med USA.

Vi står inför samma situation när det gäller de frågor som vi avhandlar här. Kort innan Lissabonfördraget träder i kraft uppmanas vi att skyndsamt anta beslut som rör bestämmelser om framtiden, som kommer att begränsa våra möjligheter att fatta beslut eller åtminstone kraftigt begränsa dem. Vi frågar oss varför, för till andra frågor var det möjligt att lägga in nya förslag.

Med sin inställning förlorade rådet och kommissionen sin chans att sända ett tydligt budskap till människorna i EU, en signal om att de åtog sig att genomföra fördraget, en signal för ett demokratiskt Europa för medborgarna. Europaparlamentet har bara ett alternativ: vi måste förkasta förslagen eftersom vi vill ha en bred offentlig debatt och vi vill använda våra stärkta rättigheter för att stödja medborgarna nu, och inte i en nära eller mer avlägsen framtid.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Kvällens mycket intressanta debatt har hjälpt oss att förstå några mycket viktiga punkter, särskilt när det gäller det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet.

Nu när vi har fått Lissabonfördraget måste för det första parlamentets roll inom ramen för medbeslutandeförfarandet stärkas alltmör och på två sätt. Först, kulturen: organiserad brottslighet och maffiaorganisationer bekämpas främst genom information och kunskap. En ansedd italiensk domare, Giovanni Falcone som mördades av maffian, brukade säga att det senare var ett fenomen som hade en början och ett slut. Slutet måste bestå av en omfattande kulturell mobilisering, och detta måste börja i EU och i parlamentet.

För det andra måste organiserad brottslighet bekämpas mer effektivt, framför allt genom att en europeisk allmän åklagarmyndighet inrättas och även genom att vissa mycket allvarliga brott inkluderas, något som föreskrivs endast i vissa medlemsstater. Jag tänker till exempel på maffiabrott.

Vi måste förstå att maffiakrisen berör hela EU, eftersom maffiaorganisationer också kan tränga direkt in i institutionerna. Det finns ett mycket nära samband mellan maffiaorganisationer och korruption, något som också betonas i färskna rapporter, och bedrägerier i Europeiska unionen, enligt uppgifter som vi nyligen fått av Europeiska revisionsrätten.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! I egenskap av skuggföredragande för ett av betänkandena om Europol, kan jag bara upprepa vad de ledamöter som har talat före mig redan har sagt.

Genom att Europol samlar in, analyserar och utbyter information underlättas utredningar i medlemsstaterna, och Europol har blivit ett viktigt verktyg i kampen mot brottslighet.

Vi måste tackla brottsligheten mer effektivt, men vi måste samtidigt kraftfullt framhålla Europaparlamentets auktoritet.

Rådet beslutade att det under alla förhållanden kommer att anta texterna i Europolpaketet den 30 november, utan att vänta tills parlamentet får medbeslutanderätt i frågan när Lissabonfördraget träder i kraft den 1 december.

Syftet med att förkasta förslagen är inte att blockera vägen för Europol i dess nya roll som EU-organ, utan att utöka parlamentets – Europaparlamentets – befogenheter, särskilt i viktiga frågor som rör frihet, säkerhet och rättvisa.

Slutligen anser jag att det är riktigt att utöka parlamentets befogenheter till granskning av Europolns verksamhet för att kunna se till att hanteringen av de uppgifter som Europol behandlar inte undergräver EU-medborgares rättigheter.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Det rättsmedicinska området har intagit en framträdande plats under de senaste åren, framför allt på grund av sin allt viktigare betydelse i kampen mot brottslighet och kriminalitet.

Ländernas omfattande samarbete kan i det här avseendet bidra till att bekämpa brottslighet mer effektivt. I praktiken har det dock tydligt visat sig att ett sådant samarbete inte räcker i sig, och att det är av yttersta vikt att man upprättar en gemensam rättslig ram för att fastställa standarder för kriminaltekniska laboratorier, och att nätverk av högkvalificerade laboratorier upprättas i hela Europeiska unionen.

Det är en allvarlig brist att det inte finns någon överenskommelse som reglerar hur gemensamma ackrediteringsstandarder ska tillämpas för att analysera vetenskapliga bevis, och det är något som måste rättas till. Av den anledningen hoppas jag att rådet så snart som möjligt tar initiativ och arbetar fram ett nytt dokument, som Europaparlamentet också i hög grad medverkar till.

Trots att jag har mer att säga om kriminalteknisk laborativ verksamhet, skulle jag vilja avsluta med att säga att det definitivt inte är min ambition att blåsa upp Europaparlamentets betydelse, men jag anser att det är helt utan motstycke att ingen företrädare för rådet kunde ta sig tid för att komma hit och lyssna på våra åsikter.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Herr talman! I egenskap av jurist och tidigare polis vill jag framhålla vikten av rådets rambeslut, vars syfte är att tvinga alla kriminaltekniska laboratorier som tillhandahåller resultat av genetiska tester och tester av fingeravtryck att följa den internationella standarden ISO 17025. Syftet med detta mycket viktiga beslut är att stärka bevisförandets trovärdighet och pålitlighet, och på så vis öka samhällets förtroende för brottsbekämpande organ och rättsväsende.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Herr talman! Vi återkommer troligen till den här frågan om sex månader, när vi själva står inför samma problem. Å ena sidan kommer det att vara viktigt för oss att polisen och Europol arbetar så effektivt som möjligt. Å andra sidan måste vi alltid komma ihåg att vi samtidigt behandlar frågor om mänskliga rättigheter och väldigt ofta frågor som rör känsliga uppgifter.

Vi kommer att stå inför samma arbete och med tanke på det vill jag särskilt lyfta fram artikel 15 i rådets beslut om antagande av tillämpningsföreskrifter för Europolns förbindelser med partner, inbegripet för utbyte av personuppgifter och sekretessbelagd information. Jag vill nämligen framhålla att vi talar om mycket känsliga uppgifter och vi säger att överföring av sådana uppgifter inte ska vara tillåten utom när det är absolut nödvändigt. Vi måste fundera över vem som ska bestämma vad som är absolut nödvändigt, för det här är en ytterst viktig fråga.

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Herr talman! Jag har inte haft någon lätt uppgift med tanke på rådets frånvaro. Men jag vill gärna nämna några skäl till varför utskottet trots allt gick med på att lägga fram texterna.

För det första och när det gäller Europol, så skulle det vara svårt att hindra Europol från att omvandlas till ett organ. Det kommer fler texter om Europol och parlamentet kommer givetvis att bli medlagstiftare då. Det vore väldigt svårt att avbryta Europolns arbete. Jag vill också förtydliga att vi nu har en högkvalificerad brittisk person i ledningen av Europol. Det vore beklagligt att på något sätt avbryta Europolns arbete.

När det gäller de två andra texterna är det viktigt att förstå att det är rådets och medlemsstaternas initiativ som har lett fram till dem. Men det är ett steg framåt att medlemsstaterna har accepterat idén med ackreditering av laboratorier för att få tillförlitliga uppgifter. Det är ett positivt resultat och ett steg framåt.

När det gäller det förebyggande nätverket – och det är här som parlamentets anmärkningar är mest motiverade – blir det alldeles säkert nödvändigt att i framtiden stärka det och ge det andra uppgifter. Jag förstår er mycket väl och jag tackar Simon Busuttil och Ernst Strasser – och ordföranden för utskottet för medborgarliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor var också här tidigare – för att ni förstod att även jag anser

att det behövs ett nära samarbete med parlamentet. Allt jag har gjort under de senaste fem åren har varit med parlamentets stöd. Som ni förstår, så vill jag därför verkligen att parlamentet deltar.

Jag vill dessutom tillägga att kommissionen anser att vi behöver en uttömmande analys fall för fall för att fastställa om vi bör förändra tredje pelarens regelverk. Det är viktigt att inse att vi befinner oss i en övergångsperiod då vi övergår från ett mellanstatligt till ett gemensamt system. Jag är väldigt glad på RIF:s vägnar.

Jag är också medveten om att ni alla verkligen vill medverka till en form av polissamarbete som visar respekt för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens värderingar. Visst! Jag anser att parlamentets roll kommer att påverka alla framtida texter positivt och att vi därmed kan utveckla polissamarbetet ytterligare, än en gång i enlighet med medborgarnas värderingar och rättigheter.

Men vi befinner oss i en övergångsperiod och jag förstår mycket väl er önskan att redan nu delta i arbetet med texterna. Men jag vill än en gång säga att kommissionen anser att vi bör se över texterna i den tredje pelarens regelverk och noggrant analysera dem fall för fall. Om det skulle visa sig att aktuella instrument är föråldrade eller i behov av tillägg eller uppdateringar, så kan vi lägga fram förslag. Mina efterträdare kommer att lägga fram förslag och parlamentet kommer då att kunna förbättra texterna eftersom det antligen blir medlagstiftare.

I det här avseendet vill jag än en gång säga att jag i slutet av min mandatperiod kommer att lyssna mycket noga på alla förslag som Europaparlamentet lägger fram till mig. Men jag vill betona att vi är väl medvetna om att ett antal texter, som är nödvändiga för ett polissamarbete och ett rättsligt samarbete, behöver en ny grund och att parlamentet därmed kommer att kunna utöva sin roll som medlagstiftare.

Under tiden hoppas jag att ni förstår varför jag har försökt förklara skälen till att vi vill att Europol omvandlas till ett organ den 1 januari och fortsätter sitt arbete, och att man noterar medlemsstaternas utveckling mot en ackreditering av laboratorier och mot ett nätverk för förebyggande av brottslighet.

Än en gång så förstår jag parlamentets ståndpunkt och ni kan vara säkra på att jag så långt som möjligt under kommande veckor kommer att försvara det viktiga området med frihet och säkerhet, som medlemsstaterna härnäst kommer att utveckla med parlamentets aktiva stöd.

James Nicholson, *ersättare för föredraganden*. – (EN) Herr talman! Vi har haft en mycket bra debatt i kväll. Jag anser att det är ordförandeskapet som står åtalat i kväll för sin frånvaro.

Jag vill bara ta upp ett par punkter. Jag instämmer helt med Sophia in 't Veld. Vi vill naturligtvis ha ett starkt Europol på lång sikt och även ett Europol som samarbetar bättre där så är nödvändigt. Vi behöver bara titta på alla problem vi har vid våra gränser i dag – narkotika, människohandel, internationell brottslighet och terrorism bara för att nämna några – för att se att behovet finns.

Jag tror att det var PPE:s talesman som tog upp en sak som ligger mig varmt om hjärtat när han talade om offrets rättigheter i förhållande till förövaren. Jag anser att det är något som vi måste titta mycket noggrant på.

Vi ser tyvärr allt för ofta att förövarna av brott får mer förståelse och stöd än offret som drabbades. Det finns många områden där man kan påvisa att så har skett. Det kan vi faktiskt aldrig acceptera. Jag anser att vi måste ge brottsoffren mer stöd och jag anser att vi tydligt bör identifiera vem som är offret. Man får på intet sätt behandla förövaren på samma sätt som offret.

Den som tror att vi i dagens samhälle kan överleva utan att samarbeta, den lever i drömmarnas värld. Det är så jag ser verkligheten. Vi fick ett tydligt exempel där jag bor – i norra Irland – under de senaste veckorna. Samarbetet mellan polisen i Nordirland och Garda Síochána i södra Irland gjorde att man kunde stoppa och ta tillbaka flera miljoner cigaretter och förhindra att de släpptes ut på marknaden. Tror ni verkligen att det hade gått om det inte funnits något samarbete – inte bara dem emellan, utan ett samarbete hela vägen bort till Fjärran Östern?

Ja, mina vänner, vi måste få ett starkt Europol, ja, vi måste arbeta i den riktningen och ja, vi måste samarbeta för vårt eget bästa.

Sophia in 't Veld, *föredragande*. – (EN) Herr talman! Innan jag gör mitt inlägg skulle jag också vilja tacka kommissionsledamot Jacques Barrot. Jag kan bara säga att han har lagt ribban väldigt högt för sin efterträdare.

Jag ska inte gå in på sakfrågan, för jag tror att vi kommer att ha den debatten senare, men jag vill mycket kort återkomma till förfarandet för att klargöra en punkt.

Jag har hört indirekt – så att säga från den tomma stolen där borta – att rådet har en mycket god anledning att skynda på, nämligen att vi inte vill hindra Europol's arbete. Det måste bli ett organ senast den 1 januari.

Men om rådet verkligen vore intresserat av Europaparlamentets synpunkter skulle det ha kunnat närvara. Det hade kunnat inleda förfarandet långt före slutet av juli. Det hade också kunnat anta Europaparlamentets erbjudande om att arbeta mycket skyndsamt, för parlamentet axlar alltid sitt ansvar och vi arbetar mycket snabbt när vi måste.

Vi erbjöd rådet det här i form av ett förfarande som åtminstone skulle gå i Lissabonandan. Vi begärde en månads förlängning, men rådet var helt enkelt ovilligt att ge oss den förlängningen. Rådets frånvaro i dag och dess ointresse av att tala med Europaparlamentet visar bara att det helt enkelt inte vill att Europaparlamentet medverkar. Det tyder på att de inte är uppriktiga.

Jag beklagar det, för nu är det sju dagar, tre timmar och fyrtio minuter kvar. Vi måste samarbeta. Jag vill här bara betona att det inte handlar om våra egon, en av våra kolleger uttryckte det mycket väl tidigare. Det handlar inte om att Europaparlamentet är åsidosatt. Det handlar inte heller om att de nationella parlamenten är åsidosatta. Det handlar om ansvar gentemot medborgarna, för det rör sig om mycket viktiga beslut.

Vi talar om överföring av personuppgifter och konfidentiella handlingar till tredje part, om våra medborgares uppgifter och konfidentiella information, det folk som vi representerar. Det är gentemot dem som rådet har ett ansvar, och det är större än gentemot oss.

Slutligen hörde jag vad kommissionsledamoten sade, men jag skulle vilja att Europeiska rådet – med tanke på att de har skyndat genom hela paketet – lovar att dra tillbaka eller se över beslutet så snart som möjligt, inom högst sex månader, att det därefter kopplar in Europaparlamentet i ett medbeslutandeförfarande fullt ut och tar sitt ansvar gentemot medborgarna.

Jan Philipp Albrecht, föredragande. – (DE) Herr talman! Jag vill först tacka kommissionen för arbetet som rör Europol och jag vill än en gång säga att det inte handlar om att förhindra processen för att omvandla Europol till ett EU-organ.

Men vilka befogenheter det handlar om när det gäller förhållandet mellan stat och medborgare är naturligtvis både en grundläggande och en känslig fråga, som bör diskuteras här i parlamentet. I ett demokratiskt system är det ett beslut som parlamentet måste anta och det måste diskuteras på djupet för att resultatet ska bli tillräckligt legitimt.

Precis som Sophia in 't Veld redan har sagt, finner jag det ganska oroväckande att rådet inte ens är närvarande för att lyssna på kritiken, något som jag anser är grundläggande i en demokrati. Jag hoppas att den svenska regeringen till slut lyssnar på parlamentets kritik av det arbete som har utförts fram till i dag inom säkerhetspolitiken.

Vi behöver en europeisk parlamentarisk debatt om medborgarnas rättigheter och även en debatt om säkerhetspolitikens effektivitet. Europaparlamentet och de nationella parlamenten måste spela en större roll i bägge.

Jag tackar föredragandena för det budskap som vi gemensamt har framfört här och jag hoppas att det är helt tydligt och att rådet också kommer att besvara det.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, föredragande. – (ES) Herr talman! Jag hyser djup respekt för Europeiska polisbyrån som jag stöder på alla sätt. Jag hoppas att den så snart som möjligt får tillgång till de rättsliga, mänskliga och materiella resurser som den behöver för att uppnå sina mål och använda hela sin potential enligt Lissabonfördraget.

För att göra en kort sammanfattning, vad är Europeiska polisbyrån, den nya byrån?

Den har upphört att vara ett mellanstatligt organ och är nu ett gemenskapsorgan med en gemenskapsbudget och den står under Europaparlamentets tillsyn. Men vad är den svagaste länken? Vad är det mest känsliga?

Det mest känsliga i beslutet är Europaparlamentets tillsyn. Vi kan därför inte förstå eller acceptera brådskan som ingen verkligen kan förklara och som på kort sikt begränsar parlamentets tillsynsroll. Det utgör "A" i vårt ABC. Vi kan heller inte acceptera att rådet tvär sina händer i frågan. I morgon när vi röstar kommer vi

att begära ett uttalande av rådet enligt de riktlinjer som redan har nämnts. I uttalandet bör fastställas att rådet åtar sig att lägga fram ett nytt lagstiftningspaket enligt Lissabonfördraget inom sex månader.

Slutligen är det varken rimligt eller acceptabelt att vi bidrar till att främja det vi kritiserar. Till exempel: sex betänkanden om så allvarliga frågor kan inte debatteras under drygt en och en halv timme, under samma eftermiddag. Vi talar först om nätverk för förebyggande av brottslighet, sedan om kriminaltekniska laboratorier och vi talar också om fyra betänkanden om Europol. Det är inte rimligt.

Vi har sett hur viktig debatten är, men vi har inte kunnat gå på djupet för parlamentet självt och dess avdelningar har gjort det omöjligt för oss eftersom vi är ombedda att behandla inte mindre än sex betänkanden samtidigt.

Jag hoppas därför att man i framtiden agerar mer rationellt i viktiga debatter som berör och engagerar oss så mycket. Vi kommer att ställa frågor till rådet i morgon.

Sonia Alfano, föredragande. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill tacka de ledamöter som har deltagit i debatten. Jag vill också tacka Jacques Barrot alldeles särskilt för att han har tagit till sig vår oro.

Våra förslag till förkastande är inte omotiverade: de ska inte ses som ett enkelt nej till rådet. Vi vill i stället medverka med tanke på att Lissabonfördraget träder i kraft om några dagar och jag anser att parlamentets roll som medlagstiftare är av avgörande betydelse.

Jag hade personligen uppmanat rådet att formellt lägga fram ett mycket mer ambitiöst förslag om det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet omedelbart när Lissabonfördraget träder i kraft. Förslaget lades inte fram. Det var därför verkligen nödvändigt att förkasta förslaget och jag anser att parlamentet har rätt att agera på grundval av fullt medbeslutande, i synnerhet när det gäller så viktiga frågor som den här.

Jag tackar James Nicholson för det han sade om offrens och förövarnas roller, som ofta är omvända. Under de få månader som jag har suttit i parlamentet har jag lagt märke till att parlamentet och EU lägger mycket stor vikt vid kampen mot terrorism, samtidigt som det tyvärr saknas vilja att bekämpa inte bara brottsligheten, utan även den organiserade brottsligheten som utgör roten.

Det är omöjligt att försöka bekämpa eller förebygga brottslighet utan att överväga möjligheten till en mer omfattande operation för att kväva och förebygga den organiserade brottsligheten och maffian – som Luigi de Magistris sade när han citerade de beaktansvärda orden från domare Giovanni Falcone, som mördades av maffian.

Men jag skulle vilja avvika något från huvudtemat eftersom jag tyvärr har direkt erfarenhet av de här frågorna. Allt för ofta blandar man ihop inte bara offer och förövare, utan det finns även regeringar – och tyvärr har den italienska regeringen inte ägnat tillräcklig uppmärksamhet åt den här frågan – som inte jämför offer för samma typ av brott. Terrorismens offer behandlas på ett sätt och maffians offer på ett annat.

Enligt min åsikt får dessa skillnader och typer av diskriminering inte fortgå, för sådana skillnader har absolut ingen plats i ett Europa som strävar efter en politik som grundas på innovation.

Talmannen. – Jag skulle vilja ansluta mig till dem som har gratulerat Jacques Barrot för ett ansvarsfullt och utmärkt arbete. Jag vill tacka föredragandena för deras arbete.

Debatten är härmed avslutad. Omröstningen kommer att äga rum tisdagen den 24 november 2009.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Raffaele Baldassarre (PPE), skriftlig. – (IT) Den institutionella balansen, som ursprungligen fastställdes i Maastrichtfördraget, förändras avsevärt i och med Lissabonfördraget när det gäller polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom brottsärenden, genom att det ordinarie lagstiftningsförfarandet införs för området med frihet, säkerhet och rättvisa, om än med viktiga undantag.

Alla ändringsförslag till åtgärderna för att genomföra beslutet om Europol måste därför antas inom den nya rättsliga ram som fastställs i Lissabonfördraget. Man kan inte stärka Europol om inte parlamentet får yttra sig på lämpligt sätt om förordningar om åtgärder som inte är rent tekniska utan politiska, som exempelvis överföringen av personuppgifter.

Låt mig få tillägga en tanke om EU:s alltmer ökande inriktning utåt och den ökande synergien mellan inre säkerhet och försvar. Även om fördraget inte påverkar utvecklingen av säkerhets- och försvarsmarknaden omedelbart, banar det väg för utvecklingen av en mer integrerad och konsekvent säkerhetsmarknad, som kräver lagstiftningsåtgärder som är samordnade och därför interinstitutionella. Det vore därför desto mer inkonsekvent, om inte rentav skadligt, att anta "politiska" ändringsförslag till åtgärderna för att genomföra beslutet om Europol, vilka inte följer det lagstiftningsförfarande som fastställs i Lissabonfördraget.

19. Konvention om användning av informationsteknologi för tulländamål (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är ett betänkande av Alexander Alvaro, för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, om Republiken Frankrikes initiativ inför antagande av rådets beslut om konventionen om användning av informationsteknologi för tulländamål (TIS-konventionen) (17483/2008 – C6-0037/2009 – 2009/0803(CNS)) (A7-0052/2009).

Alexander Alvaro, föredragande. – (DE) Herr talman! Jag vill hälsa kommissionsledamot Siim Kallas och mina ledamotskolleger välkomna. I grund och botten är den fråga vi ska diskutera inte alls kontroversiell. Ärendet i fråga gäller anpassningen av informationstekniken för tullar och punktskatter. För många är detta ett ytterst tekniskt ämne. Med tanke på kampen mot bedrägeri och annan brottslighet är det emellertid en mycket viktig sida av samarbetet om tullar och punktskatter och informationsutbytet.

Vi har med framgång lyckats samarbeta med rådets svenska ordförandeskap och jag skulle därför vilja tacka dem som har stött och ledsagt oss genom processen eftersom detta dokument inte direkt är nytt. Vi har visat vårt samarbete genom att parlamentet har tagit upp och i utskott röstat för viktiga ändringsförslag som rådet redan föreslagit under sitt arbete. Jag förutsätter därför också att omröstningen om denna fråga i veckan får ett positivt utfall.

Den enda åtgärd som parlamentet inte samtycker till är utvidgningen av Europolns befogenheter på detta område. Denna åsikt delas självfallet inte av alla politiska grupper här i parlamentet. Den är emellertid slutresultatet av omröstningen om betänkandet om informationsteknik för området tullar och punktskatter. Detta har i viss mån anknytning till debatten som ägde rum här tidigare när vår avsikt var en annan. Eftersom vi då ganska nyligen hade fastställt ett mandat för Europol, enligt vilket det ska vara ett EU-organ, ville vi nämligen sända en signal om att Europolns befogenheter på några små och specifika områden nu breddas och utvidgas.

Med tanke på Europolns roll och betydelse är det också i hög grad lämpligt att dess beredningsområde fastställs i ett sådant mandat som det vi har beslutat om. Detta gagnar också öppenheten, så att inte bara vi utan särskilt de medborgare som är föremål för våra åtgärder, vet vad Europol får eller inte får göra. Öppenhet är en grundläggande del av alla strukturer som rör åklagar- och polismyndigheter i medlemsstaterna och det måste också gälla på EU-nivå.

För övrigt har jag inte mycket att tillägga, och även om det finns en tendens till att man vill överskrida sin talartid kan jag i detta fall förkorta min. Jag skulle vilja tacka rådets ordförandeskap och mina ledamotskolleger för det utmärkte samarbetet och jag är säker på att vi kan rösta om betänkandet denna vecka med gott resultat.

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande. – (EN) Herr talman! Kommissionen stöder i princip texten i utkastet till rådets beslut, eftersom det är nödvändigt för att bestämmelserna om ömsesidigt bistånd och administrativt samarbete ska kunna utvecklas parallellt så långt som möjligt och eftersom man måste fastställa de bestämmelser som föreskriver att gemenskapens allmänna budget ska bära kostnaden för medlemsstaternas användning av tullinformationssystemet.

Denna rättsliga korrigering bör inte innebära någon ökning av budgeten och den är nödvändig för att garantera större komplementaritet med agerandet inom ramen för samarbetet med Europol och Eurojust genom att ge dessa organ lika stor tillgång till tullinformationssystemet (TIS) och till dess register för identifiering av tullutredningar (Fide). Följaktligen kan inte kommissionen stödja parlamentets ändringsförslag som syftar till att ge Europol och Eurojust olika stor tillgång till TIS/Fide.

Allmänt sett välkomnar kommissionen de flesta av de ändringsförslag som parlamentet lägger fram. I det sammanhanget skulle jag vilja göra följande kommentar.

Kommissionen delar den åsikt som föredraganden Alexander Alvaro hyser om att det är beklagligt att detta förslag ska avgöras så snabbt av medlemsstaterna innan Lissabonfördraget träder i kraft. I själva verket föreskriver Lissabonfördraget en ny rättslig grund, vilket innebär att en ny förordning skulle kunna ersätta

den nuvarande TIS-konventionen, en förordning som skulle ha en direkt effekt i medlemsstaterna och inte behöva införlivas i nationell lag innan den börjar fungera, vilket för närvarande är fallet med förordning (EG) nr 766/2008 om den administrativa delen av TIS.

Kommissionen delar också parlamentets åsikt om dataskyddsovervakningen av IT-tillämpningen, dvs. att lösningen att ersätta den gemensamma tillsynsmyndigheten med Europeiska datatillsynsmannen är den mest lämpliga. En kombinerad övervakning av den gemensamma tillsynsmyndigheten och Europeiska datatillsynsmannen skulle kunna medföra vissa risker för eventuellt dubbel- och överlappningsarbete. Hur som helst bör en samordningsmekanism som också utfärdar lämpliga rekommendationer inrättas.

ORDFÖRANDESKAP: KOCH-MEHRIN

Vice talman

Petru Constantin Luhan, för PPE-gruppen. – (RO) Fru talman! Jag gratulerar min kollega Alexander Alvaro till hans arbete och tackar för det goda samarbete vi hade när vi utarbetade detta betänkande. Det var ett betänkande där jag var ense med föredraganden om de viktiga punkterna, nämligen att tillgång till data som är införd i tullinformationssystemet bara ska garanteras till särskilt utsedda organ och personal, som medlemsstaterna, Europol och Eurojust.

En annan fråga som togs upp i ett av mina ändringsförslag och stöddes av föredraganden är att medlemsstaterna, Europol och Eurojust inte får möjlighet att överföra data till icke-medlemsstater och tredjeländer på grund av att tillräckligt dataskydd saknas i dessa länder. Enligt min åsikt är den översyn av tullinformationssystemet som man överväger i betänkandet nödvändig för att bättre anpassa det till kontrollmyndigheternas krav och för att tillåta att ett begränsat antal användare genomför analyser av den information som finns i systemet.

Översynen kommer också att öka effektiviteten i samarbetet och i tullmyndigheternas kontrollförfaranden tack vare det gemensamma automatiska informationssystemet som kommer att bidra till att förhindra, undersöka och åtala grova överträdelser av nationell lagstiftning.

Marie-Christine Vergiat, för GUE/NGL-gruppen. – (FR) Fru talman! Först vill jag rätta den information som finns på anslagstavlan. Jag är inte medlem av Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokraterna); jag är fortfarande medlem av gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster.

På begäran av den franska regeringen har vi fått en text där man vidtar åtgärder för att tullmyndigheterna ska samarbeta med Europol och Eurojust.

Än en gång vill jag påpeka att detta är ett område som med största sannolikhet blir en fråga för medbeslutande när Lissabonfördraget har trätt i kraft. Vi beklagar därför att brådskan har fått råda över en önskan att skydda grundläggande friheter, precis som i fallet Europol.

I alla dessa texter beklagar vi att den kritiska balansen mellan säkerheten och respekten för de grundläggande rättigheterna alltmer hotas till nackdel för friheterna och för övergripande resultat som ibland inte lyckas övertyga våra medborgare.

Vi beklagar också att den ståndpunkt som parlamentet föreslår att vi ska anta till denna text, där man försöker upprätta länkar mellan filer som tullen, polisen och Eurojust förfogar över, är mer försiktig än vår ståndpunkt om Europol. Farorna är nämligen desamma och de säkerhetsåtgärder som man presenterar i de texter som lagts fram för oss är ännu osäkrare. Till exempel är det upprörande att det inte finns någon tydlig senaste användningstidpunkt för data.

Vid en tidpunkt när våra grundläggande friheter alltmer urholkas av säkerhetsåtgärder i alla våra länder uppfyller tyvärr inte parlamentet riktigt sin roll att skydda grundläggande de rättigheterna och skyldigheterna.

Vissa förbättringar inom detta område som jag föreslagit har antagits, särskilt beträffande Europol. Jag är mycket glad över det och jag tackar mina ledamotskolleger, men förbättringarna är otillräckliga, särskilt i förhållande till de proportionalitets- och nödvändighetsprinciper som alltid måste råda när rättigheter och friheter står på spel.

Av dessa skäl, och om inga andra ändringsförslag som ger våra medborgare större skydd antas, kommer GUE/NGL-gruppen att avstå från att rösta om denna text.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Fru talman! Detta initiativ syftar till att skapa ett gemensamt automatiserat tullinformationssystem för tullmyndigheter i medlemsstaterna. Ett sådant system skulle bidra till att förhindra, undersöka och undanröja överträdelse av både gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning.

Jag välkomnar önskan att underlätta informationsutbytet, att förbättra och konsolidera samarbetet mellan tullmyndigheterna och att fastställa förfaranden för gemensamma åtgärder. Jag är säker på att ett snabbt och effektivt informationsutbyte kommer att leda till en verksamhet som är grundläggande för att bekämpa olaglig handel.

När vi talar om informationssystem får vi emellertid inte glömma att de innehåller personuppgifter och att frågor som rör skydd för sådana uppgifter och personlig integritet är av yttersta vikt.

Jag håller med föredraganden Alexander Alvaro om att vi måste fortsätta att vara vaksamma så att vi kan undvika alla eventuella överträdelse av de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till personlig integritet, enligt vilken uppgifter av personlig natur som införs i systemet måste begränsas till vad som är absolut nödvändigt utan att överträda den personliga integriteten. Vi måste garantera att dessa uppgifter bara kan användas för ändamål som är tydligt definierade och begränsade inom ramen för tillämplig lagstiftning. Dessutom bör dessa uppgifter bara bevaras så länge som de behövs för att fullgöra det syfte för vilket de registrerades.

Det är lika viktigt att se till att tillgången till detta informationssystem är genomskinlig och ligger i linje med de regler som tillämpas för liknande informationssystem som till exempel andra generationen av Schengens informationssystem eller informationssystemet för viseringar. Av detta skäl stöder jag inte de ändringsförslag som gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster lagt fram.

När det gäller övervakningen av dataskydd vore det bättre och mer välbetänkt att i stället för att försöka skapa lösningar från fall till fall behålla och genomföra samma övervakningssystem som det man valt för andra liknande system, inte bara för konsekvensens skull utan också för att undvika bristande överensstämmelse när det gäller dataskyddet.

Avslutningsvis vill jag säga att jag delar den åsikt som kommissionsledamot Siim Kallas och föredragaren Alexander Alvaro uttrycker när de beklagar att rådet så snabbt har försökt avsluta detta dokument innan Lissabonfördraget träder i kraft.

Alexander Alvaro, föredragande. – (DE) Fru talman! Som vi märker på det stora antalet ledamöter som vill yttra sig är detta ett spännande lagstiftningsdokument. Ändå skulle jag vilja använda en kort stund av detta tillfälle för att svara på vad kommissionsledamot Siim Kallas talade om, nämligen kommissionens förkastande av de föreslagna ändringsförslagen beträffande Europol. Jag har verkligen stor förståelse både för kommissionens motiv och för önskan att vara konsekvent.

Alldeles nyligen nämnde Carlos Coelho en fråga – den också har tagits upp av andra, till exempel Marie-Christine Vergiat – som har gett oss en tankeställare. När vi står inför uppgiften att uppnå en så hög standard som möjligt på uppgifter som rör våra medborgare hjälper det inte särskilt mycket – och detta är kanske något som kommissionen borde tänka på i framtiden trots deras förkastande av förslagen – att vi har bestämmelser som rör Europol's befogenheter, som till exempel vilka uppgifter som behandlas, vilken myndighet som gör det och till vilken det överförs, eftersom detta delas upp på flera lagstiftningsdokument. Det kommer tillfällen när det inte längre står klart vilka uppgifter som får användas av Europol och hur och vilka uppgifter som inte får användas. När det gäller Europol's mandat skulle det vara förnuftigare om allt detta fastställdes i allmänna ordalag i stället för att lagstiftningen alltid utarbetas i varje enskilt fall. Det skulle göra lagstiftningen mer genomskinlig för medborgarna och skulle säkert också främja Europol's arbete.

Annars har jag inget mer att tillägga. Kanske får jag ge en kort kommentar till en fråga som nämndes tidigare, nämligen den skillnad i rätt till tillgång som råder mellan Eurojust och Europol. I det fallet måste man givetvis ta hänsyn till att ett organ som verkställer lagen fungerar annorlunda än ett organ som väcker åtal och därför bör ha andra befogenheter. Men om vi i framtiden ska ha en kommissionsledamot för rättsliga frågor kanske vi kan behandla denna fråga på EU-nivå.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum i morgon kl. 12.00.

20. Makroekonomiskt stöd till Georgien - Makroekonomiskt stöd till Armenien - Makroekonomiskt stöd till Serbien - Makroekonomiskt stöd till Bosnien och Hercegovina (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är den gemensamma debatten om

– betänkandet av Vital Moreira, för utskottet för internationell handel, om makroekonomiskt stöd till Georgien (KOM(2009)0523 – C7-0269/2009 – 2009/0147(CNS)) (A7-0060/2009)

– betänkandet av Vital Moreira, för utskottet för internationell handel, om makroekonomiskt stöd till Armenien (KOM(2009)0531 – C7-0268/2009 – 2009/0150(CNS)) (A7-0059/2009)

– betänkandet av Miloslav Ransdorf, för utskottet för internationell handel, om makroekonomiskt stöd till Serbien (KOM(2009)0513 – C7-0270/2009 – 2009/0145(CNS)) (A7-0061/2009) och

– betänkandet av Iuliu Winkler, för utskottet för internationell handel, om makroekonomiskt stöd till Bosnien och Hercegovina (KOM(2009)0596 – C7-0278/2009 – 2009/0166(CNS)) (A7-0067/2009)

Vital Moreira, föredragande. – (PT) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Eftersom detta är första gången jag talar inför plenum i parlamentet vill jag hälsa er alla och uttrycka min glädje, entusiasm och känsla av hängivenhet över att få delta i denna församling som representerar alla EU-medborgare.

När det gäller uppgiften som har fört mig hit ska jag i dag lägga fram två betänkanden om tilldelning av makroekonomiskt stöd till Georgien och Armenien för att underlätta dessa båda kaukasiska länders finanspolitiska problem och utrikeskonton. Båda dessa länder är våra partner enligt den europeiska grannskapspolitiken och har drabbats hårt av de två senaste årens globala ekonomiska och finansiella kris.

I fallet Georgien har krisens effekt förvärrats av de direkta och indirekta följderna av den militära konflikt med Ryssland som inträffade i fjol och medförde att många människor förflyttades inom landet.

Grannlandet Armeniens ekonomi har också påverkats av en kombination av den ekonomiska lågkonjunkturen och alldeles särskilt av den snabba försämringen av den ryska ekonomin, på grund av att den armeniska ekonomin är så beroende av handel med sin stora granne i norr. Detta medförde att båda dessa länder tvingades in i en mycket svår ekonomisk, finansiell och social situation.

De båda förslag om exceptionellt ekonomiskt stöd som vi diskuterar i dag kommer att bidra till att minska budgetunderskottet och får en omedelbar positiv effekt på de offentliga finanserna och betalningsbalansen för Georgien och Armenien, förutsatt att de genomförs med omedelbar verkan. Av detta skäl stöder vi i våra båda betänkanden till fullo behovet av detta ekonomiska stöd till Georgien och Armenien.

Dessutom föreslog jag som ordförande för utskottet för internationell handel mina kolleger i utskottet att de skulle godkänna dessa båda förslag utan ändringar enligt ett förenklat förfarande och förslaget godkändes enhälligt.

I de betänkanden som vi lade fram inför plenarsammanträdet uppmärksammade vi emellertid ett klagomål om fördröjningen och den korta tid som kommissionen tilldelat oss för att diskutera dessa avtal. I framtiden kommer vi att betrakta sådana fördröjningar som oacceptabla, även om vi medger att man inte kan undvika en snabbare behandling av denna typ av frågor med tanke på deras exceptionella natur.

Vår ståndpunkt i denna fråga betyder inte att mina kolleger och jag inte har några reservationer mot eller problem med de föreslagna avtalen i sig. Om vi hade haft den möjligheten är det snarare troligt att några av oss skulle ha tagit tillfället i akt att lägga fram ändringsförslag och till exempel betonat betydelsen av vissa villkor och kriterier som rör biståndet för att förbättra insynen vad gäller innehåll och genomförande.

Men detta skulle ha betytt – jag ska snart sluta, fru talman – att vi inte hade lyckats godkänna dessa avtal om de båda länderna.

Med hänsyn till detta och när man tänker på de faktiska omständigheterna och den strategiska betydelsen av dessa två länder inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken, uppmanar jag alla närvarande att godkänna dessa båda förslag om makroekonomiskt stöd utan ändringar som kommissionen har rätt oss.

Miloslav Ransdorf, föredragande. – (CS) Utskottet har diskuterat detta betänkande och man har föreslagit ett förenklat förfarande eftersom detta är en ytterst brådskande fråga. Min fråga rör ett makroekonomiskt stöd för Serbien, som jag anser är den dominerande ekonomin på Balkan. Enligt min åsikt finns det många skäl till att vi bör ge ett kraftigt stöd till detta land eftersom det ansöker om EU-medlemskap i en svår tid som karakteriseras av en oerhört stor finansiell oro. Statens inkomster sjunker, det råder inflationstryck och landet ställs naturligtvis inför en mängd konsekvenser av tidigare handlingar, till exempel har man ett stort problem med miljöskador från tiden för Natos flyganfall. Det finns också ett humanitärt problem här, eftersom Serbien hyser 750 000 flyktingar från andra delar av det forna Jugoslavien och givetvis har den nuvarande finansiella krisen blottat alla strukturella brister i den serbiska ekonomin. Dessutom minskade kriget, som ägde rum 1999, och flyganfallen andelen slutprodukter i Serbiens totala produktion och det har också försämrat utrikeshandelsbalansen. Till allt detta kommer den dåliga skörden i fjol som ytterligare försvagade Serbiens statsinkomster. Situationen är nu mycket allvarlig.

Jag anser att vi måste skynda på med detta stöd så att det kan komma igång i början av nästa år och därför har jag föreslagit ett förenklat förfarande via vår utskottsordförande. Jag vill betona att detta också är en fråga som gynnar Serbiens grannar, liksom några länder som ännu inte är medlemmar i EU, som Bosnien och Hercegovina och Kroatien, men som ansöker om medlemskap. Det finns emellertid länder här som redan är EU-medlemmar och som kan hotas av oro i Serbien, som Ungern, Rumänien och Bulgarien. Till gagn för den inhemska stabiliteten i denna del av EU och i Serbien och med tonvikt på att stärka landets territoriella integritet föreslår jag att vi starkt påskyndar genomförandet av det makroekonomiska stödet.

Csaba Sógor, ersättare för föredraganden. – (EN) Fru talman! Jag har äran att för parlamentet lägga fram betänkandet av utskottet för internationell handel om makroekonomiskt stöd till Bosnien och Hercegovina.

I likhet med andra länder som kommissionen har föreslagit makroekonomiskt stöd har Bosniens och Hercegovinas ekonomi allvarligt påverkats av den nuvarande ekonomiska och finansiella krisen. Dess ekonomi är i ett allvarligt läge och det står klart att man måste finna en väg ut ur krisen. Därför har Bosnien och Hercegovina ansökt om EU-stöd och kommissionen har föreslagit att ge det i form av ett lån som uppgår till 100 miljoner euro, vilket ska göras tillgängligt i två delbetalningar.

Nu måste vi besluta om vi stöder denna ansökan eller inte. Enligt gällande fördragsregler har vi bara en rådgivande funktion. Därför skulle man å ena sidan kunna hävda: varför inte vänta på att Lissabonfördraget träder i kraft och behandla ett modifierat förslag redan under det ordinarie lagstiftningsförfarandet? Å andra sidan anser jag att vi i parlamentet, trots att vårt arbete får en ökad betydelse när Lissabonfördraget trätt i kraft, måste visa ansvar och politiskt engagemang och fullgöra vår skyldighet genom att redan i början av nästa år ge detta Balkanland det stöd som det behöver nu, hellre än att diskutera länge och väl och kunna ge stödet först vid en okänd tidpunkt i framtiden.

Av ovannämnda skäl föreslår utskottet för internationell handel att förslaget om makroekonomiskt stöd till Bosnien och Hercegovina godkänns utan ändringar enligt ett förenklat förfarande innan Lissabonfördraget träder i kraft.

Mina kolleger i utskottet stödde enhälligt detta förslag och nu anhåller jag om stöd från hela parlamentet också.

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande. – (EN) Fru talman! Först och främst vill jag framhålla att kommissionen varmt välkomnar parlamentets positiva och konstruktiva inställning till ett godkännande av kommissionens förslag om makroekonomiskt stöd till fyra partnerländer: Armenien, Georgien, Serbien samt Bosnien och Hercegovina.

Kommissionen uppskattar att parlamentet har valt ett förfarande som tillåter omröstning – vilken ska äga rum redan i morgon – om betänkandena om dessa fyra länder, utan ändringar av kommissionens förslag. Parlamentets snabba och beslutsamma agerande gör att rådet kan godkänna beslut om de fyra insatserna inom de närmaste dagarna och kommissionen kommer då att kunna börja genomföra programmen.

Makroekonomiskt stöd är till sin natur ett kortfristigt krishanteringsinstrument och förslag om makroekonomiskt stöd kräver vanligtvis ett snabbt agerande. Detta är helt klart fallet för de fyra länder som vi behandlar i dag. Armenien, Georgien, Serbien och Bosnien tillhör de länder som har drabbats värst av effekterna av krisen, utan hänsyn till skillnaden i deras ekonomiska struktur och utvecklingsnivå. De tillhör också de länder som har genomfört kraftiga justeringsprogram med stöd av Internationella valutafonden och som har ansökt om ekonomiskt stöd från EU. Och kommissionen är helt av den uppfattningen att kraven för att ge makroekonomiskt stöd till dessa länder till fullo har uppnåtts.

Jag vill nu ta upp instrumentet för makroekonomiskt stöd och dess framtid enligt Lissabonfördraget. Förändringen i Lissabonfördraget medför ett ordinarie lagstiftningsförfarande för makroekonomiskt stöd med lika stort inflytande för parlamentet och rådet.

Samtidigt tror jag att vi alla är ense om att ett utdraget lagstiftningsförfarande som medför en lång upprepningsprocess mellan de olika institutionerna inte är anpassat för ett makroekonomiskt stödinstrument och förvisso inte heller för krissituationer.

Därför anser kommissionen att det är ytterst viktigt att undersöka hur man ska handlägga makroekonomiskt stöd i framtiden, särskilt inom ramen för Lissabonfördraget. Vi vill göra detta i nära samarbete med parlamentet för att garantera att man i framtiden ska handlägga makroekonomiskt stöd på ett sätt som å ena sidan är snabbt och medger en effektiv krishantering men å andra sidan uppfyller kraven i Lissabonfördraget på ingående granskning av lagstiftare inom ramen för medbeslutandeförfarandet.

Kommissionen har genomgående varit för en ramförordning som styr det makroekonomiska stödinstrumentet. Kommissionens avdelningar har inlett överläggningar på teknisk nivå om utformningen av en sådan ramförordning enligt Lissabonfördraget.

En sådan ramförordning skulle potentiellt kunna innebära betydande fördelar. Tills vi kan anta en sådan ramförordning kommer särskilda kommissionsförslag om makroekonomiska stödprogram att gemensamt beslutas i varje enskilt fall av parlamentet och rådet. Förslagen – som startar med det nyligen antagna förslaget om Ukraina – blir ett bra test på interinstitutionellt samarbete. Jag hoppas att parlamentet och rådet snabbt kan komma överens.

Avslutningsvis vill jag påpeka att kommissionen gärna samtycker till parlamentets förslag om en förbättring av informationsflödet om makroekonomiska stödprogram. Kommissionen är beredd att göra sitt bästa för att ge mer inledande information till parlamentet om makroekonomiska stödprogram.

George Sabin Cutaş, för S&D-gruppen. – (RO) Jag vill börja med att gratulera föredragandena till det utmärkta arbete som de utfört. Jag vill också uttrycka min uppskattning av de initiativ som kommissionen och rådet föreslagit för att ge makroekonomiskt stöd till Bosnien och Hercegovina. Detta ekonomiska stöd från EU erbjuds nu i en ytterst besvärlig tid för båda länderna.

Efter den fruktansvärda prövning som denna del av Balkan genomlevde under 1990-talet, med så mycken blodsutgjutelse, inträdde en period av återuppbyggnad som emellertid har hejats av den nuvarande ekonomiska krisen. Båda länderna har drabbats av den fulla kraften i konjunkturedgången med ett redan stort budgetunderskott och en hög arbetslöshet sedan tidigare. Krisen har tvingat utländska investerare att dra tillbaka sina investeringar i många östeuropeiska länder, och Serbien är ett av de länder som har drabbats hårdast av underskottet, som utlösts av det enorma utflödet av utländskt kapital. Raset i den ekonomiska tillväxten kombinerat med tvånget att snabbare uppfylla sina åtaganden att återbetala kortfristiga lån har ökat behovet av extern finansiering.

Till följd av detta ger man nu detta stöd från EU vid en tidpunkt då man känner av den fulla effekten av bristen på extern finansiering, för att inte tala om att de ekonomiska och sociala utsikterna är dystra. Man uppskattar att arbetslösheten kommer att nå sin högsta nivå redan följande två till tre kvartal.

Vi är väl medvetna om att socialt missnöje kan ha en skadlig inverkan på ett lands stabilitet, särskilt när det kommer utöver redan existerande spänningar och har sin grund i ett sådan känslig fråga som etniskt ursprung. Därför välkomnar jag dessa förslag om makroekonomiskt stöd. Jag måste också betona hur nödvändiga de är, i första hand för att bevara och konsolidera stabiliteten i en region som är hårt drabbad och befinner sig i ett ömtåligt jämviktsläge. Vi får inte heller försumma att ta hänsyn till utsikterna för EU:s utvidgning på Balkan, som är ytterligare ett skäl till att det är vår plikt att stödja dessa stater som strävar efter europeisk integration.

Innan jag slutar vill jag framhålla hur brådskande detta ekonomiska stöd är med hänsyn till den ekonomiska situationen i Serbien och Bosnien och Hercegovina, som nu förvärras i tilltagande fart. Den brådskande karaktären på detta stöd borde enligt min åsikt få företräde framför överväganden om förfaranden som dikteras av att Lissabonfördraget träder i kraft. Jag stöder därför förslaget som lagts fram av båda föredragandena om att överföra gemenskapsmedel i god tid och undvika de förseningar som föranleds av att kommissionen måste ändra den rättsliga grunden för bestämmelserna.

Paweł Robert Kowal, för ECR-gruppen. – (PL) Fru talman! Vi har som EU-medlemsstater ansvar för situationen i Georgien. Resolutionens upphovsmän gör rätt när de påminner oss om att det ekonomiska läget i Georgien

var mycket bra före konflikten. Konflikten i Georgien 2008 ledde till en allvarlig försämring av landets ekonomi. Det handlar om ett land som vill bedriva ett nära samarbete med EU och i framtiden också ha möjlighet att utveckla detta europeiska perspektiv.

Jag vill göra er uppmärksamma på att ryska sanktioner, det allmänna läget i området kring Kaukasus och konsekvenserna av det senaste årets konflikt innebär att Georgien inte kan utvecklas normalt eller bygga upp en normal ekonomi. Detta är ytterligare ett särskilt skäl, vilket vi också måste lyfta fram, till att Georgien borde få makroekonomiskt stöd. Det är också ett skäl till att Georgiens budget borde stärkas så att landet kan få förutsättningar för en ekonomisk utveckling som ligger i linje med landets egna ambitioner. I den mån det är möjligt och om det finns ett behov bör stödet till Georgien ökas ytterligare, vilket är något jag vill betona extra starkt. En central fråga är att säga ja till ekonomiskt stöd under 2009. Enligt vårt synsätt får inte procedurfrågor eller olika formella detaljer under några omständigheter förhindra att Georgien får stöd i år.

Georgien förtjänar vårt stöd. Detta är vår skyldighet i egenskap av EU, särskilt i ett läge när Nicolas Sarkozys plan inte täcker Georgien och vi som skiljedomare – som EU – inte kan garantera att förbindelserna mellan Georgien och Ryssland regleras i enlighet med internationell rätt.

Tomasz Piotr Poręba, för ECR-gruppen. – (PL) Fru talman! Det makroekonomiska stöd som kommissionen föreslår för Georgien, Armenien, Bosnien och Hercegovina och Serbien är verkligen ett steg i rätt riktning. Stödet är dock inte på långa vägar av den omfattning som behövs. Jag tänker särskilt på Georgien som ska få 46 miljoner euro. Mot bakgrund av de verkliga problem som landet måste lösa – den ekonomiska krisen och problemen till följd av kriget med Ryssland som markant har försvagat drivkraften i Georgiens ekonomiska utveckling – är stödet verkligen inte särskilt starkt.

Vi måste nämligen komma ihåg att länder som Georgien, Armenien, Azerbajdzjan och Kazakstan inte bara är viktiga länder för EU ur politiskt perspektiv, utan också strategiskt när det handlar om att trygga energiförsörjningen. Det är nämligen de här länderna som kommer att besluta, och alltså redan nu beslutar, om hur uppdelningen av kraftförsörjningen till EU ska se ut i framtiden.

Om vi inte stöder landet ekonomiskt och politiskt i dag, om vi inte ger det chansen att utvecklas, ser Ryssland till att snabbt göra det eftersom de här länderna har en ytterst viktig och strategisk betydelse för Ryssland. Jag bedömer därför kommissionens förslag som konstruktivt och bra. Det ekonomiska stödet är dock för litet.

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande. – (EN) Fru talman! Genom vår grannskapspolitik kan vi i stor utsträckning ge ekonomiskt stöd till grannländer med problem så jag är mycket glad över att parlamentets ledamöter med så stor enighet har gett det här förslaget från kommissionen sitt stöd. Vi gör vårt yttersta för att stödja våra grannländer.

En ledamot nämnde att formsaker inte får hindra oss, men förfaranden krävs faktiskt för att garantera att pengarna används på rätt sätt. Man måste alltid hitta balansen mellan att uppnå sina mål och följa förfaranden. Det är viktigt att följa tydliga regler när vi ger det här stödet.

Som jag sade kommer vi inom en snar framtid att se möjligheter till att utarbeta det ramavtal som ger en viss ram för den här typen av stöd. Inom stödramen kan vi sedan ge snabb hjälp. I dag är det här ett stort problem – vi beslutar just nu från fall till fall och det tar enormt mycket tid, liksom så många andra förfaranden i vårt stora EU.

Det här kommer att vara huvudfrågan. Det kommer att finnas ett ramavtal och sedan får vi en mekanism för snabba beslut om stödets storlek. Medlemsstaterna kommer alltid att ge oss gränser och det är något vi får leva med. Det finns aldrig obegränsat utrymme för att hjälpa länder och samtidigt ta fram pengar till våra egna projekt.

Vital Moreira, föredragande. – (PT) Fru talman! Jag tänkte ta tillfället i akt för att lyfta fram tre aspekter.

För det första är makroekonomiskt stöd till EU:s grannländer motiverat av två skäl. Det ena är att det finns ett inneboende politiskt värde i att EU inom ramen för en politik med goda grannförbindelser höjer sin prestige genom att hjälpa länder i kris.

Det andra är att det ligger i EU:s eget intresse att bidra till ekonomisk, social och politisk stabilitet i våra grannländer som en förutsättning för deras utveckling och demokratiska konsolidering – vilket i sin tur är en förutsättning för vår egen politiska stabilitet.

Den andra aspekten är att makroekonomiskt stöd ändå noggrant måste knytas till två villkor: det måste vara avsett att avhjälpa exceptionella och tillfälliga ekonomiska svårigheter i länderna, inte användas för några andra syften. Länderna får inte heller använda anslagen till ändamål som är oförenliga med tanken bakom EU-stödet, särskilt inte till att öka sina militära utgifter.

Den tredje och sista aspekten är vikten och behovet av ett generellt regelverk för beviljande av makroekonomiska stöd och genomförandet av respektive avtal med de aktuella länderna. Jag välkomnar kommissionsledamot Siim Kallas' åtagande i den frågan.

Jag hoppas också att nästa kommission är redo att fullfölja det åtagandet och att vi inom kort får en allmän bestämmelse om makroekonomiskt stöd.

Miloslav Ransdorf, föredragande. – (CS) En känd författare sade en gång att länderna på Balkan alltid har axlat ett större historiskt ansvar än de förmått bära. Samma sak kan sägas om länderna i Kaukasusområdet: de axlar mer historia än de förmår. Jag anser därför att EU borde lätta på en del av den här historiska bördan. Det skulle gynna både dem och oss eftersom EU inte är komplett utan länderna på Balkan. Eftersom serberna nyligen skämtade om att Gud och grekerna är deras enda vänner borde vi enligt min åsikt visa dem att de också har vänner i Europaparlamentet.

Csaba Sógor, ersättare för föredraganden. – (EN) Fru talman! Alla de fyra länder som kommissionen i dag har föreslagit ska få makroekonomiskt stöd har allvarligt påverkats av den pågående ekonomiska och finansiella krisen. Deras ekonomier är i ett kritiskt läge och det är uppenbart att det krävs en väg ut ur krisen.

I fallet Georgien är syftet med det föreslagna makroekonomiska stödet på 46 miljoner euro i form av bidrag att stödja Georgiens återhämtning sedan landet genomlevt en allvarlig ekonomisk nedgång på grund av den militära konflikten med Ryssland och den globala finanskrisen.

De 100 miljoner euro som är avsedda för Armenien förutspås få en omedelbar inverkan på Armeniens betalningsbalans och skulle därmed bidra till att mildra den ekonomiska åtstramningen av myndigheternas ekonomiska program och till att finansiera budgetunderskottet.

Hur illa Serbien än har drabbats av den finansiella och ekonomiska krisen är landet snabbt på väg tillbaka mot politisk stabilitet. Med sitt läge på Balkan är landet en potentiell kandidat för EU-medlemskap och har ingått ett stabiliserings- och associeringsavtal. Av det skälet ska landet få stöd.

I politiskt hänseende är Bosnien och Hercegovina ett potentiellt kandidatland som också har ingått ett stabiliserings- och associeringsavtal. Det ligger i EU:s intresse att stödja landet.

Sammanfattningsvis upprepar jag min tro att vi i Europaparlamentet måste visa ansvar och politiskt engagemang för att ge dessa länder det makroekonomiska stöd de behöver nu, snarare än att diskutera det länge och väl i ett ordinarie lagstiftningsförfarande. Av ovannämnda skäl och på PPE-gruppens vägnar föreslår jag därför att vi genast antar förslaget till makroekonomiskt stöd till dessa länder. Jag ber mina kolleger enhälligt stödja förslaget.

Talmannen. – (EN) Den gemensamma debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på tisdag kl. 12.00.

Skriftliga förklaringar (artikel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), skriftlig. – (RO) Jag vill först och främst meddela att jag samtycker till principen att ge makroekonomiskt stöd till Armenien. Jag anser att initiativet ingår i den europeiska grannskapspolitiken. Armenien befinner sig i ett mycket allvarligt ekonomiskt läge på grund av finanskrisen och har akut behov av pengarna som kan hjälpa landet uppfylla de åtaganden som ingår i det så kallade stand-by-avtalet med IMF. Jag är positiv till att föredraganden har insett att behovet är akut genom att välja ett yttrande utan ändringar. Jag instämmer också i de invändningar som kan göras mot förfarandet. Artikel 308 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt handlar om åtgärder på den inre marknaden och som det inte finns några direkta bestämmelser om i några fördrag. De liknar därmed inte nödvändigtvis de åtgärder som krävs för att bevilja makroekonomiskt stöd till tredjeländer. Jag menar att de interinstitutionella förfarandena måste klargöras så att det går att anta åtgärder om makroekonomiskt stöd med eventuella snäva tidsmarginaler. Därmed slipper vi i framtiden hamna i ett läge där parlamentet måste göra undantag från det sedvanliga förfarandet. Jag skulle dessutom betrakta det som normalt att rådet utöver att agera snabbare också lät bli att bortse från parlamentets roll i sådana förfaranden.

Indrek Tarand (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag vill uttrycka vårt missnöje med att använda det så kallade förenklade förfarandet för ärendena om makroekonomiskt stöd till Georgien och Armenien. Parlamentet har tidigare behandlat ärenden om makroekonomiskt stöd snabbt, till skillnad från kommissionen och rådet som är långsamma. Parlamentet är så gott som utestängt i de förenklade förfarandena. Kan ni vara vänliga och förklara för oss varför kommissionen – som var medveten om att den första betalningen skulle ha gjorts redan före 2009 – är försenad? I den gröna gruppen har det hävdats att vi måste se till att makroekonomiskt stöd inte används för militära syften och det är något även jag önskar. Men samtidigt anländer det franska hangarfartyget till Sankt Petersburgs hamn för att underteckna den största vapenaffären med Ryssland som någonsin gjorts av en EU-medlemsstat. Det är minst sagt tydligt att Ryssland är det största skälet till varför Georgien är i så akut behov av ekonomiskt stöd. Och att be ena parten i en konflikt att minska sin upprustning och samtidigt med andra handen sälja ultramodern teknik till motparten kommer inte bara att destabilisera det strategiska läget i Svartahavsområdet, utan också få allvarliga konsekvenser i Östersjöområdet.

(Sammanträdet avbröts kl. 21.10 och återupptogs kl. 21.20.)

ORDFÖRANDE: JERZY BUZEK

Talman

21. Anpassning av Europaparlamentets arbetsordning till Lissabonfördraget (debatt)

Talmannen. – (EN) Nästa punkt är ett betänkande av David Martin, för utskottet för konstitutionella frågor, om anpassning av Europaparlamentets arbetsordning till Lissabonfördraget (2009/2062(REG)) (A7-0043/2009).

David Martin, föredragande. – (EN) Herr talman! Först av allt: Tack för er tolerans och för att ni är här.

Första gången jag kandiderade till Europaparlamentet 1984 påpekade jag för en av mina dåvarande kolleger, den skotske ledamoten Ken Collins, att jag undrade om jag gjorde fel eftersom parlamentet inte verkade ha så mycket att säga till om i lagstiftningsfrågor. Ken sade att det var sant att parlamentet inte hade så mycket att säga till om, men om du frågade mamman till en baby skulle du få reda på att man kan trycka till rejält med bara tandköttet.

Och parlamentet tryckte verkligen till med tandköttet. Det utnyttjade rätten till samråd om lagstiftning. Därefter fick vi Enhetsakten som förde Europaparlamentet från spädbarnsstadiet till småbarnsåldern, Maastricht som tog oss genom puberteten, Nice- och Amsterdamfördragen som tog oss in i vuxenlivet och nu Lissabonfördraget som jag anser ger parlamentet ett vuxet parlaments fullständiga rättigheter, jämförbart med vilken annan demokratisk institution som helst inom EU.

Jag är hedrad över att kunna få lägga fram ett betänkande som anpassar vår arbetsordning till de nya befogenheter vi fått genom Lissabonfördraget.

Jag är hedrad, men ärligt talat är jag också en aning besviken. Det här betänkandet borde egentligen vara Corbetts betänkande. Min kollega Richard Corbett gjorde allt grovarbete med betänkandet före valet. Han gjorde det väldigt lätt för mig beträffande betänkandets avsnitt om Lissabonfördraget. Vi stred visserligen om andra aspekter än Lissabon i betänkandet men Richard Corbett gjorde ett fantastiskt arbete i fråga om Lissabondelarna och jag behövde bara plocka upp stafettpippen.

Betänkandet förbereder oss för de nya befogenheter vi får inom handelspolitiken där vi nu tillsammans med rådet ska ge vårt samtycke i handelsfrågor och inom jordbruk och fiske där vi nu har fått medbeslutande. Genom betänkandet förfinas också vår roll vid utnämningen av kommissionen, det skapas ett nytt förhållande mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten och vi banar vägen för nya ledamöter av vårt parlament.

De flesta av frågorna har som sagt behandlats utan kontroverser. Låt mig bara kort nämna i vilka fall det har rått viss oenighet mellan grupperna – fast jag borde också snabbt skjuta in att de politiska grupperna har samarbetat alldeles utmärkt i ärendet. Alla viktiga skuggföredragande och samordnare har varit ett stort stöd. Men det finns ändå ett par frågor vi inte har lyckats lösa.

För det första: vem ska ha ordförandeposten för vår delegation till Cosac (konferensen mellan organ för EG- och EU-frågor)? Ska det vara konstitutionsutskottets ordförande eller, enligt dagens system, en av parlamentets vice talmän? Jag anser att det ska vara en vice talman. Utskottet har beslutat att det ska vara utskottets

ordförande. I slutändan avgör plenum, men jag vill lyfta fram att Cosac tar upp mer än interinstitutionella ärenden. Här behandlas också politiska frågor och det är därför vi tidigare har haft en vice talman som ordförande för delegationen.

Vad gäller vårt förhållande till de nationella parlamenten har vi haft skilda åsikter i utskottet om hur detaljerade vi ska vara och hur mycket av förhållandet som verkligen ska regleras genom arbetsordningen. Jag har lyckats nå en kompromiss med Elmar Brok, som har varit mycket tillmötesgående i frågan. I den finns vissa detaljer, men det finns fortfarande tillräckligt mycket utrymme för parlamentets talman att tillsammans med de nationella parlamenten förhandla fram de exakta formerna för hur vi ska samarbeta med dem.

Ett tredje område som har vållat vissa meningsskiljaktigheter är hur viska hantera subsidiaritetsprincipen. Vi har ganska lätt kommit fram till vilken roll utskotten ska ha i det hänseendet, och där är vi eniga. Den oenighet som har uppstått är vad som händer om ett utskott säger "nej, här finns inget som strider mot subsidiaritetsprincipen och lagstiftningsarbetet kan fortsätta". Ska det finnas en säkerhetsventil för Europaparlaments ledamöter så att de kan väcka frågan i plenum? Jag har lagt fram ett ändringsförslag och andra har lagt fram liknande ändringsförslag som går ut på att om en tiondel av Europaparlamentets ledamöter anser att subsidiariteten är hotad så ska frågan tas upp till debatt i kammaren. Jag tycker det är en vettig säkerhetsventil.

Den sista frågan jag vill ta upp är den som gäller observatörer och huruvida vi ska ha observatörer på plats innan de 18 nya ledamöterna träder i tjänst. Jag anser att vi absolut ska ha det. Den kritiska punkten gäller dock – och här är vi än en gång eniga i utskottet – om observatörerna ska vara personer som annars skulle ha valts till parlamentet. Detta är oerhört viktigt för vår trovärdighet. Jag anser att det skulle vara helt oacceptabelt om vi lät medlemsstaterna utse vem som helst att fungera som observatör – och det finns faktiskt rykten om att vissa medlemsstater tänker utse nationella parlamentsledamöter.

Avslutningsvis vill jag meddela att jag är glad över att parlamentet genom sin omröstning den här veckan kommer att ha en uppsättning regler som gör att vi omedelbart kan utöva våra nya befogenheter från den 1 december när Lissabonfördraget träder i kraft. Detta har nåtts tack vare de personer som arbetade i utskottet för konstitutionella frågor före sommaren, och jag upprepar än en gång mitt tack till Richard Corbett för allt arbete han lade ned i det avseendet.

(Applåder)

József Szájer, för PPE-gruppen. – (HU) Herr talman, mina damer och herrar! Till mångas stora glädje träder Lissabonfördraget snart i kraft. Processen har tagit lång tid, och det var inte bara på grund av parlamentet som ratificeringen tog tid. Det är precis därför ett omedelbart genomförande av vår anpassade arbetsordning inte bara handlar om parlamentet.

Jag skulle vilja börja med den synpunkt som föredraganden just avslutade med, nämligen att det är av allra största vikt att vi utövar rättigheterna så fort som möjligt. Parlamentet har fått ett stort antal rättigheter. Med Lissabonfördraget ökar parlamentets kraft markant och därmed även demokratin. Samtidigt höjs demokratins status i EU. Vårt uppdrag i det här fallet är att under debatten och med utgångspunkt från lagstiftningen garantera att dessa rättigheter också kan utövas.

Jag tackar båda föredragandena David Martin och Richard Corbett för deras arbete. Betänkandet behandlar alla viktiga punkter, som kontakten med nationella parlament, en striktare och betydligt tydligare definierad tillämpning än i dag av subsidiaritetsprincipen liksom kommittéförfaranden och parlamentets nya medbeslutanderätt. Frågor kring budgetförfarandena tas också upp, vilket vi definitivt stöder.

Samtidigt måste vi se till, och jag skulle vilja uppmärksamma er på detta inför omröstningen om ändringsförslagen, att rättigheterna inte kan missbrukas. En liten minoritet ska inte kunna missbruka eller hämma det konkreta lagstiftningsförfarandet. Vi måste hitta flexibla lösningar. Under ratificeringen av Lissabonfördraget noterade vi hur en enda person, en president i en stat, kunde leka med hela systemet. Det är just därför bara sådana garantier som inte kan missbrukas ska tas med. Gruppen Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) stöder betänkandet och lyckönskar båda föredragandena, Richard Corbett och David Martin.

Ramón Jáuregui Atondo, för S&D-gruppen. – (ES) Herr talman! Jag tänkte också börja med att säga att vi i Progressiva förbundet av socialdemokrater och demokrater i Europaparlamentet är mycket stolta över att två av våra vänner och kolleger, David Martin och Richard Corbett, har haft så stor betydelse i den här viktiga reformen. Jag ger dem mina lyckönskningar och hoppas att hela parlamentet instämmer.

För det andra är det verkligen ett mycket viktigt dokument som träder i kraft. Jag anser att det är av stor politisk betydelse att den nya arbetsordningen är i kraft den 1 december samtidigt med det nya fördraget. Vi sänder en signal till det europeiska politiska systemet om att parlamentet förbereder och anpassar sig genom att ha verktyg för det nya fördraget. Det finns uppenbarligen många reformer som överensstämmer med den tanken.

Eftersom jag tror att det är dags att sammanfatta vill jag berätta att vi givetvis samtycker till hela betänkandet. Men när det gäller reformer och ändringsförslag som ännu inte avgjorts har jag två påpekanden jag tycker är på sin plats.

Det första är att det visserligen har rått viss tveksamhet inom talmanskonferensen i fråga om vilka typer av ändringsförslag som ska godkännas eller antas, beroende på om de är ett resultat av Lissabonfördraget i strikt bemärkelse. Vi vill att det ska vara parlamentets talman som beslutar huruvida någon reform av arbetsordningen är olämplig. I det hänseendet håller jag med om att talmannen ska besluta. Vi kommer att följa det beslutet.

Slutligen skulle jag vilja säga att jag anser att reformen av arbetsordningen inför en sådan viktig händelse som denna kräver enhällighet. Det vore bäst om vi kunde enas om ändringsförslagen före omröstningen på onsdag så att vi är helt eniga i hela parlamentet.

Talmannen. – (EN) Efter inläggen från de politiska gruppernas företrädare kommer jag att berätta om de tekniska detaljerna kring omröstningen om det här betänkandet.

Andrew Duff, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! ALDE-gruppen har nöjet att godkänna Corbett/Martin-betänkandet som på ett bra sätt förbereder parlamentet inför det stora ansvar som det nya fördragets ikraftträdande medför. Det är viktigt att parlamentet förbereder sig på att bli ett parlament av generalister, det vill säga att vi hanterar allt effektivt och snabbt på alla politikområden.

En snabb kommentar om vår behandling av nationella parlament: I fördraget föreslås helt rätt att vi ska förbättra samarbetet mellan oss och de nationella parlamenten, men fördraget är inte så frispråkigt. Det är tyst i fråga om de exakta formerna för ett sådant samarbete. Vi borde därför vara beredda på att fråga de nationella parlamenten om hur de förhåller sig till fördraget innan vi inom våra egna förfaranden anger detaljerade anvisningar på egen hand.

De försök som hittills har gjorts inom Cosac visar att inställningen till subsidiaritetsfrågan varierar stort mellan de nationella parlamenten. Jag tycker att Europaparlamentet bör uppskatta en sådan variation och avstå från att i dagsläget formalisera exakta metoder för samarbetet kring och reaktionen på tillämpningen av subsidiaritetsmekanismen. Utöver detta stöder ALDE-gruppen de förslag som lagts fram.

Gerald Häfner, för Verts/ALE-gruppen. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Parlamentet går snabbt framåt, gör sina läxor och kan agera. Det kan vara värt att lyfta fram i det här skedet.

Det har tagit sju år för Lissabonfördraget att slutligen få full verkan. I vårt fall har det bara tagit några veckor – eftersom parlamentet har lagt ned mycket tid på omfattande förberedelser inför händelsen, det vill säga att anta arbetsordningen på den nya grundvalen. När fördraget väl träder i kraft kan vi alltså omedelbart börja arbeta i enlighet med den nya arbetsordningen.

Arbetsordningen bör fastställas i brett samförstånd. Det är därför vi huvudsakligen har begränsat oss till de ändringsförslag som direkt rör det nya fördragets ikraftträdande. Övriga förslag till ändringar måste diskuteras på djupet. Vi kommer att få tillräckligt mycket tid för det i parlamentet. Men brådskande frågor måste tas upp utan dröjsmål.

Enligt min åsikt är det viktigt att de här ändringsförslagen innehåller nya bestämmelser om de förenklade och de ordinarie ändringarna av fördraget. Jag anser det är viktigt att enhälligt stödja ändringsförslag som syftar till att förbättra samarbetet med de nationella parlamenten. Inom övriga områden går vi gärna vidare, särskilt i fall som vår representation, det vill säga Europaparlamentets representation i Cosac, men det är något som kan diskuteras i ett senare skede. Just nu välkomnar jag det breda samförstånd som uppnåtts och vill särskilt tacka föredraganden.

Ashley Fox, för ECR-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag måste få uttrycka min oro över att vi har förhindrats debattera Elmar Broks ändringsförslag om genomförandet av ledamotsstadgan.

Elmar Brok föreslog att ansvaret skulle överföras från presidiet som sammanträder inom stängda dörrar till parlamentet som har offentliga sammanträden. Jag anser att våra väljare har rätt att inte bara få veta hur mycket vi betalar till oss själva utan också detaljerna kring våra ersättningar och förmåner. Jag tycker det är beklagligt att ni, som vår talman, har en annan uppfattning.

Det är ännu mer störande att ni av rädsla för att förlora en omröstning eller kanske av rädsla för att inte få rösta alls använder formella skäl för att förhindra debatt. Det är odemokratiskt vid en tidpunkt när alla talar om att insynen i EU måste öka och unionen måste komma närmare medborgarna. Den här manövern luktar hyckleri. Om EU vill öka insynen måste vi göra något, inte bara häva ur oss plattityder i frågan.

Det är helt enkelt inte acceptabelt att behandla våra väljare som svampar som vi förvarar på ett mörkt ställe och täcker med gödsel. Jag kan försäkra er, herr talman, att den här frågan inte försvinner. Förr eller senare måste ni ta en omröstning.

Talmannen. – Jag tror att det rör sig om ett missförstånd. Allt kan diskuteras. Inget är avslutat i det hänseendet. Det första exemplet är våra enminutsanföranden. Jag måste svara er genast eftersom inget är avslutat, men vi måste gå från beslut till beslut och ta hänsyn till våra regler i Europaparlamentet, inget annat. Men ni har i allra högsta grad inlett den här diskussionen.

Ashley Fox, för ECR-gruppen. – (EN) Herr talman! Kan ni förklara varför en röst på Elmar Broks ändringsförslag godkändes i utskottet och gick igenom, men ansågs otillåtlig i plenum?

Talmannen. – Om ni vill diskutera det kan jag göra det direkt efter sammanträdet, men jag vill inte störa vår debatt här i plenum.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Herr talman! Demokratin behöver en revolution. Det säger jag alltid nuförtiden och den här gången riktar jag mig särskilt till er, herr talman. Vad är det ni håller på med här? Ni gör tillvaron onödigt svår för människor som delar de europeiska idealen, men som på grund av principiell övertygelse inte vill tillhöra något politiskt parti. Därmed skjuter ni er själv i foten.

Vad är det jag pratar om? Jo, artikel 192.1. Den här bestämmelsen har smugits in bakvägen och många har inte noterat den, men här fastställs det att grupperna får utse en samordnare. Tidigare hade vi alltid följande tillägg: "Relevanta bestämmelser ska tillämpas med nödvändiga ändringar för grupplösa ledamöter." Denna tolkning gäller inte längre. Jag skrev ett brev till er. Två månader senare svarade ni och upprepade endast det som stod i stycket. Var vänlig och läs mitt brev igen. Ni måste förstå att ni nu är väldigt nära att låta Europaparlamentet, som jag i princip stöder, urarta till att bli ett tvåkammarparlament. Hur kan ni göra det, ni med er bakgrund? Det innebär ju att vi som är grupplösa inte har möjlighet att få relevant information i tid och delta aktivt i beslutsfattandet om betänkanden och liknande frågor. I det avseendet måste arbetsordningen ändras.

Jag vill också veta varför Richard Corbett, som röstades bort av högerextrema just för att han gör sådana saker, får sitta med i plenum idag och i princip ha en övervakande funktion. Det här är ett tvåkammarparlament. Vi kommer att tvingas att inkomma med klagomål, även om jag allra helst vill undvika att vidta sådana åtgärder.

Talmannen. – Tack ska ni ha. Som ni känner till håller den fråga som ni har tagit upp fortfarande på att diskuteras och jag ber er att inte dra några förhastade slutsatser. Vi vill verkligen lösa den här frågan, men de grupplösa föreslog inte någon kandidat och har därför inte involverats i en del arbete. Gruppen har inte någon kandidat som skulle kunna godtas av samtliga grupplösa ledamöter. Men vi kommer att finna en lösning på det här problemet.

Talmanskonferensen har beslutat att vid onsdagens omröstning om Martinbetänkandet ska det inte ske någon omröstning om de delar av betänkandet som inte rör Lissabonfördraget, eftersom det krävs en mer omfattande diskussion där. Anledningen till detta är att vi vill vara säkra på att omröstningen kommer att äga rum på onsdag, och vi vill rösta om de frågor som gäller genomförandet av Lissabonfördraget. Detta har beslutats av talmanskonferensen och vi måste genomföra detta beslut.

David Martin (S&D). – (EN) Herr talman! Självklart förstår jag och stöder ert beslut, men vi vill inte ha några opassande gräl – och jag tror att vi kanske redan har sett tecken på detta – här i parlamentet på onsdag när vi ska rösta om ett sådant här viktigt steg framåt för parlamentets arbetsordning.

Jag vill be er att dela ut de ändringsförslag som ni anser inte gäller Lissabonfördraget – liksom de ändringsförslag som omfattas av Lissabonfördraget – till samtliga personer som är berörda, så att vi kan

klargöra detta och får en klar och tydlig omröstningslista inför onsdagen så det inte blir några stridigheter kring detta på onsdag.

Talmannen. – Självklart har jag för avsikt att göra detta och jag kommer också att göra det, men jag ville också träffa Carlo Casini och flera andra för att visa dem listan först. Jag ville också visa den för er som är föredragande, men vi har fortfarande inte haft möjlighet till det eftersom ni inte var här tidigare. Det här är endast en teknisk fråga och inget annat.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Herr talman! Jag hade samma synpunkt som föredraganden. För att omröstningen om ett sådant här viktigt betänkande ska gå rätt till på onsdag behöver vi i förväg få veta vilka ändringsförslag som ni anser vara otillåtliga.

Jag godtar därför det som ni har sagt och vi vill gärna få dem i morgon.

Talmannen. – Parlamentets tjänster har haft ansvaret för att utarbeta listan och det är bara två timmar sedan jag fick den. Därför är den helt ny och jag ska visa den för er med en gång.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Vi ska självklart respektera era beslut, men som jag förstår det finns det en del förbehåll om vissa ändringsförslag, nämligen dem som inte direkt rör Lissabonfördraget.

Jag kan missta mig här, men för mig framstår det som om utskottet för konstitutionella frågor hittills har haft allmänna befogenheter att lägga fram förslag som rör lagstiftningsändringar. Utskottet kan göra detta om ändringsförslagen läggs fram av en grupp ledamöter, av enskilda ledamöter samt även på eget initiativ.

Att man tar tillfället i akt att göra ett fåtal korrigeringar som även rör andra aspekter i samband med en mer omfattande reform av arbetsordningen inom ramen för Lissabonfördraget kan inte anses vara godtagbart enligt min mening – i synnerhet eftersom en hel del ändringsförslag skulle innebära att Lissabonfördragets anda avspeglades i arbetsordningen. Ibland skulle detta ske genom bestämmelser som tekniskt och materiellt återges där, men betydligt oftare genom hänvisningar till fördragets anda. Man behöver bara tänka på parlamentets roll, som har stärkts i förhållande till rådet, men som också stärks genom arbetsordningen när det gäller interna förbindelser med institutioner inom parlamentet. Herr talman! Vi kommer självklart att respektera era beslut, men jag kände att det var nödvändigt att lägga fram dessa synpunkter.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Herr talman! Den pågående debatten avspeglar också att den omfattande reform som nu håller på att införas i EU:s och Europaparlamentets historia är av sådan betydelse att vi antagligen inte kommer att kunna slutföra den här uppgiften med ett enda betänkande. Samtidigt lyckönskar jag David Martin och Richard Corbett och dem som har deltagit i den här debatten. Men sett i ett rättsligt perspektiv behöver flera frågor fortfarande lösas framöver.

Låt mig bara nämna ett exempel. Jag ser med tillfredsställelse att parlamentet tydligt har uttryckt sitt stöd för EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, som det ger sitt otvetydiga stöd. Men vi är väl medvetna om att just i fallet med stadgan om de grundläggande rättigheterna har flera länder begärt ett undantag, och dessutom innehåller stadgan även en del stötestenar och olösta problem, t.ex. frågan om språkrättigheter som ska debatteras i morgon kväll. Så här långt har EU:s kommissionsledamöter faktiskt sagt att dessa inte hör till gemenskapens lagstiftning.

När det gäller Lissabonfördraget och stadgan om de grundläggande rättigheterna måste vi därför vara väldigt tydliga när vi ska fastställa exakt vilka aspekter av gemenskapslagstiftningen som kommissionen och parlamentet har rätt att reagera på, för endast då kan vi undvika att kommissionsledamot Jacques Barrot eller Leonard Orban i framtiden kommer med uttalanden om att viktiga frågor som Slovakiens språk inte hör till gemenskapens ansvarsområde.

Diane Dodds (NI). – (EN) Herr talman! Jag står här inför er som demokrat. Jag står här inför er som en person med ett demokratiskt uppdrag – i likhet med alla andra som har valts till parlamentet.

Jag står också här inför er som en person från ett land eller en region inom Förenade kungariket som har utsatts för stora prövningar på grund av dem som har försökt krossa den demokratiska politiken. Därför har jag höga förväntningar på hur demokratin ska hanteras här i parlamentet.

Och ändå visar det sig under min första mandatperiod som demokratiskt vald ledamot av Europaparlamentet att jag har blivit utesluten från samordnarnas möten, att jag inte har någon röst i talmanskonferensen.

De här frågorna är sannerligen något det talas om – och det gläder mig verkligen att höra att ni försöker lösa dem. Herr talman! Jag vill dock uppmana er att mycket snabbt nå resultat när det gäller de här frågorna, för det är viktigt att parlamentets demokratiska uppdrag respekteras. Jag vill också uppmana er att tillmötesgå de grupplösa ledamöter som är demokrater och som vill föra den här frågan framåt.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Herr talman! Jag vill lyckönska David Martin till innehållet i detta betänkande, eftersom det rör sig om frågor som vi är eniga om och som måste behandlas. Men det ska också sägas att i och med Lissabonfördraget har Europaparlamentet blivit ett helt demokratiskt parlament, med lika rättigheter. Det är också viktigt att vi minns vad som utgör hörnstenarna för vårt parlament, nämligen de enskilda parlamentsledamöterna, parlamentsutskotten och de politiska grupperna.

Enligt min åsikt finns det alltför mycket som tyder på att besluten fattas av talmanskonferensen och presidiet. Jag har också sett många tecken på att man vill förhindra utskotten från att arbeta direkt och på eget initiativ med de nationella parlamentens utskott och att detta i stället ska genomföras på ett mycket byråkratiskt sätt.

Jag har märkt att när de nationella parlamentens olika utskottsordförande samlas till möten är det inte ordförandena i Europaparlamentets utskott som kommer dit, utan de som är vice ordförande. När det gäller Europaparlamentsledamöternas rättigheter: Om ett utskott lägger fram förslag för beslut i plenum är det inte parlamentets tjänster eller något annat organ som ska besluta om dessa förslag är rätt eller fel. Det är något som ska beslutas av ledamöterna själva. Om det är dåliga förslag kommer de inte att få majoritetsstöd.

Man är uppenbarligen rädd för att Europaparlamentsledamöterna måste fatta beslut som skadar deras karriär och att de därför måste skyddas från sig själva. Jag kan inte tolka de förslag som har det uppenbara syftet att begränsa parlamentets och enskilda Europaparlamentsledamöters rättigheter på något annat sätt. Jag har en känsla av att imperiet slår tillbaka.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Genom att anta Martinbetänkandet har Europaparlamentet utfört det som var en oundviklig uppgift eftersom Lissabonfördraget snart kommer att träda i kraft. Parlamentet har åstadkommit detta med en korrekt och välavvägd text där det nya fördragets betydelsefulla förändringar rörande Europaparlamentets ökade betydelse i lagstiftningsförfarandet, budgetförfarandet och EU:s övergripande institutionella balans införlivas i vår arbetsordning.

Jag vill särskilt nämna de nyheter som rör förfarandena för revidering av fördrag och parlamentets roll när förslag ska läggas fram samt förändringarna i fråga om de nationella parlamentens roll, vilket lägger ett särskilt ansvar på Europaparlamentet: nämligen att se till att denna stärkta roll ger demokratisk legitimitet för den europeiska integrationen och inte utgör något byråkratiskt hinder.

Det var ett bra beslut av talmannen att lösa frågan om de ändringsförslag som inte är av direkt relevans för uppgiften i samband med detta betänkande. Längre fram kommer det ju att finnas tid att behandla frågan om det bör göras en mer omfattande översyn av vår arbetsordning på ett mer enhetligt och systematiskt sätt.

Faktum kvarstår att även om vissa delar kan strykas från det arbete som utförs av utskottet för konstitutionella frågor, finns det andra delar som mycket väl skulle kunna läggas till. Här tänker jag på betydelsen av det ändringsförslag som understryker hur observatörsfrågan måste behandlas, med tanke på att dessa observatörer måste väljas bland de huvudkandidater som inte har valts i Europaparlamentets val.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Herr talman! Jag vill inleda med att lyckönska föredragandena, i synnerhet David Martin och Richard Corbett. Som ledamot av Europeiska folkpartiets grupp (kristdemokrater) vill jag här påpeka att min främsta oro gäller ändringsförslagen till arbetsordningen.

Jag vill lyfta fram något som för mig förefaller vara den avgörande frågan och som ännu inte har tagits upp här i kväll: frågan om de nationella parlamenten.

Att parlamentet har blivit starkare sett i ett demokratiskt perspektiv beror självklart på denna arbetsordning och Lissabonfördraget, men den europeiska demokratin är också ett resultat av bandet mellan de nationella parlamenten.

Syftet med förslaget om arbetsordningen är att lagligt inrätta dessa båda instanser för legitim demokrati och därigenom konsolidera demokratin. Å ena sidan har vi den demokrati som uppstår genom Europaparlamentets instrument, dess kontrollinstrument och dess lagstiftande roll, å andra sidan den demokratiska kopplingen mellan nationella parlament genom andra instrument.

Därför ställer jag mig helt bakom förslagen. Jag håller inte med Andrew Duff när han säger att vi bör vänta till senare med att upprätta förbindelser med de nationella parlamenten. Med tanke på Lissabonfördraget menar jag att vi kan gå vidare med detta nu och att det är mycket viktigt att vi gör det.

Jag vill också säga att jag stöder förslaget från mina parlamentskolleger József Szájer och Elmar Brok när det gäller representationen i Cosac (konferensen mellan organ för EG- och EU-frågor), och slutligen att jag helt instämmer i de synpunkter som framförts av Elmar Brok och andra ledamöter om att parlamentet med dess ledamöter har företräde när det gäller frågor som rör parlamentets tjänster.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Karaktären hos våra institutioner, EU-institutionerna, håller sannerligen på att förändras i grunden just nu. Att gemenskapsmaskineriet fungerar som det ska kommer inom en snar framtid att vara beroende av vår politiska förmåga och vår kapacitet att på kortast tänkbara tid förse oss med lagstiftningsinstrument inom parlamentet som institution: instrument som kommer att göra det möjligt för oss att utnyttja de stora fördelar som Lissabonfördraget innebär.

Just därför menar jag att det som det verkligen handlar om, paradoxalt nog, är att stärka såväl EU:s federala som dess subsidiära dimension. Det är avgörande för vår framtid och framför allt eftersom vi under den här fasen inte har tagit tillräcklig hänsyn till medborgarna som individer, vilket är själva huvudsyftet med politiken.

Låt mig förklara vad jag menar. Den harmoniseringsnivå som vi har uppnått kan beskrivas som tillfredsställande, EU spelar en betydelsefull roll i våra medborgares liv. Men i stället för att sätta individen, familjen och alla andra i centrum för politiken har EU och medlemsstaterna ofta utnyttjat subsidiariteten för att föra fram institutionernas intressen.

Mot denna bakgrund är det viktigare än någonsin att trygga subsidiaritetsprincipen, som fastställs i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Vi behöver ett övervakningssystem för att garantera att de lagstiftningsförslag som läggs fram för parlamentet faktiskt utvärderas, särskilt när det gäller efterlevnaden av subsidiaritetsprincipen. Detta skulle vara en riktig utgångspunkt för institutioner som tryggar och inte kontrollerar medborgarnas liv.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Herr talman! Jag skulle vilja återgå till frågan om ändringsförslagens tillåtlighet som ni tog upp tidigare.

Enligt artikel 157.3 är det upp till er att avgöra, men jag vill be er att beakta de kloka orden från ordförande Carlo Casini i utskottet för konstitutionella frågor. Jag anser inte att det kan överlåtas till parlamentets tjänster att avgöra vilka ändringsförslag som har med Lissabonfördraget att göra eller ej. Parlamentet har dessutom suverän rätt att besluta om ett ändringsförslag är nödvändigt nu när en ny fas inleds, vilket alla har framhållit.

Jag vill därför be er att utnyttja de stora befogenheter som ni har tilldelats enligt arbetsordningen med måtta och med er vanliga försiktighet. Hoppas att ni fattar rätt beslut och att vi alla får se det.

David Martin, föredragande. – (EN) Herr talman! Jag vill tacka alla ledamöter som har talat i denna debatt. Jag vill också följa upp den synpunkt som framfördes av Íñigo Méndez de Vigo.

Carlo Casini har varit mycket klok, som så ofta när det gäller sådana här frågor, eftersom det finns ändringsförslag som inte har någonting alls med Lissabonfördraget att göra och det är väldigt uppenbart att det förhåller sig på det viset. Jag hade visserligen kunnat leva med att det skedde en omröstning om vissa av dessa frågor i parlamentet, men det är kanske bättre att vi har en separat omfattande och uppriktig diskussion om dessa frågor innan det är dags för oss att rösta om dem.

Samtidigt vill jag klargöra att det inte finns något som hindrar ledamöterna från att lägga fram förslag av t.ex. det slag som Ashley Fox pratade om, som skulle innebära att presidiet fråntogs några av sina befogenheter i fråga om genomförandet av ledamötsstadgan. Jag ställer mig inte bakom det, men det finns inget som hindrar ledamöterna från att ta upp frågan till debatt här i parlamentet framöver.

Andra ändringsförslag, t.ex. de nationella parlamentens roll, är kanske inte ändringsförslag som rör Lissabonfördraget i egentlig mening, men Carlo Casini har helt rätt i att de är kopplade till andan bakom genomförande av Lissabonfördraget, eftersom våra förbindelser med de nationella parlamenten förändras till följd av Lissabonfördraget.

Jag vill därför be er att fatta ett klokt beslut, nämligen att dessa ändringsförslag är tillåtliga men att de som rör presidiets funktion – antalet vice ordförande i utskotten osv. – uppenbart inte är frågor som rör Lissabonfördraget och att det inte ska ske någon omröstning om dem under den här veckan.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum onsdagen den 25 november 2009.

22. Föredragningslista för nästa sammanträde: se protokollet

23. Avslutande av sammanträdet

(Sammanträdet avslutades kl. 22.00.)